

શ્રી કાચળા
મારુ કંસારા-સોની જાતિનું એકમાત્ર મુખ્યપત્ર
ઓકમેકને ઓળખવાનો

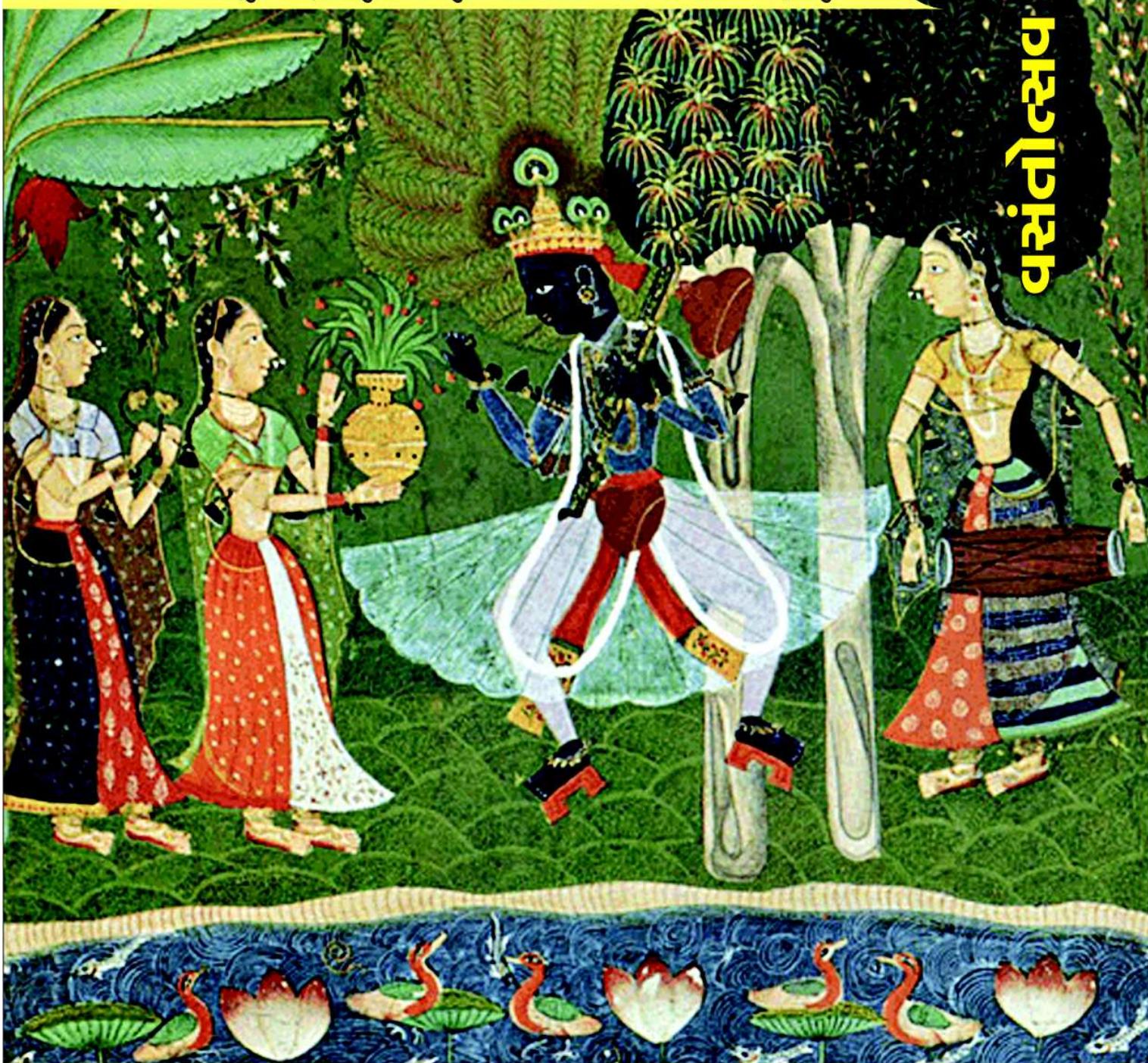
કિંમત ૨૦/-

શ્રી. કુલ્લી ભારુ કંસારા-સોની જાતિનું એકમાત્ર મુખ્યપત્ર
ઓકમેકને ઓળખવાનો

કાંપણી

તંગી મંડળ : હંસરાજ કંસારા (મુખ્ય તંગી) • અતુલ સોની • કુ. એકતા કવા • વર્ષ-૬ • અંક-૨ ડિસેમ્બર-૧૩/જાન્યુઆરી-૧૪

પરંતુ આપણા



‘શાંદ ભાગ’

ચુવા પરિચય મેળો

ભુજ-મહિલા મંડળ

સ્વાસ્થ્ય-યોગ



Group
of
Companies



Harilal Lakhamshi Jewellers Pvt. Ltd.

[Mfr. Exporters, Wholesalers & Retailers of 916 Hallmark Jewellery]

The First & Only Showroom in Kuchchh Offering 100% Hallmark Jewellery &
100% Certified Diamond Jewellery



Regd. Office : Haribhai Soni Building, L. B. Shastri Road
Anjar (Kuchchh) 370110 (Guj.) India
Phone : 02836 329944 Fax : 02836 242481
Cellular : 91 98795 30854 Email : infohljpl@gmail.com

Bullion Division : 426 C, Supermall, C.G. Road, Ahmedabad.
Ph./Fax : +91 79 30024481
Cellular : +91 987 953 0853 Email : iljpl.amd@gmail.com



Shree Rachchh Hallmarking & Assaying Centre Pvt. Ltd.

Regd. Office : Haribhai Soni Building, L. B. Shastri Road Anjar (Kuchchh) 370110 (Guj.) India
Ph./ Fax : 02836 329944/242481

Hallmarking Office :- 1st Floor, Plot No. 425 A/B, TPS-2, Malasher, Anjar (Kachchh) 370110

Group Companies



**Shri Arbuda Infrastructure
Development Pvt. Ltd.**

Soham Land Development Pvt. Ltd.

જ્ઞાતિસેતુ

વર્ષ : ૬ • અંક : ૨

ડિસેમ્બર' ૧૩ - જાન્યુઆરી' ૧૪

મુખ્ય તંત્રી

હંસરાજ કંસારા ૦૭૯ ૨૬૮૭૨૩૫૦

તંત્રી મંડળ

અતુલ સોની ૮૭૨૫૦ ૩૮૧૪૦

તુલસીદાસ કંસારા ૮૮૨૫૦ ૮૨૬૩૮

કુ. એકતા કહ્વા ૮૮૭૯૧ ૮૪૩૩૪

વ્યવસ્થાપક સમિતિ

યેરમેન

મનુભાઈ કોટીયા ૮૬૦૧૨ ૭૫૦૭૮

માનદ સંચોક

અતુલ સોની ૮૭૨૫૦ ૩૮૧૪૦

મુદ્રણ આયોજન

સૂર્યકાંત સોની ૮૬૮૭૦ ૭૫૬૩૮

વેબસાઈટ

ચિરાગ બુદ્ધભૂઈ ૮૭૨૫૪ ૭૫૧૩૧

નાણાકીય આયોજન

કનુભાઈ બીજલાલી ૮૨૭૬૮ ૪૦૮૧૩

(સંપર્ક સમય : રાત્રે ૬ થી ૧૧)

જાહેરાત તથા લવાજમ માટે સંપર્ક :

● અમદાવાદ

ઉદ્ય પરમાર ૮૭૨૬૮ ૩૪૩૩૧

● ભુજ

ઈશ્વરભાઈ વી. હેડાઉ ૮૪૨૮૦ ૮૩૨૮૫

વિજયભાઈ અમ. બુધ્યભૂઈ (રૂલપ્રેસવાળા) ૮૮૭૯૭ ૮૭૫૮૪

● અંજર

અનિલ એસ. સોની ૮૮૨૪૨ ૮૫૨૧૦

● નખગાણા

પ્રહુલભાઈ કંસારા ૮૮૭૯૧ ૨૨૨૬૫
(ઉદ્ય સ્ટેશનરી માર્ટ)

● માધાપર

હિતેશ સોની (કરણ જવેલર્સ) ૮૪૨૭૪ ૪૩૮૭૪

માનદ સંચોક (ભુજ)

શૈલેષ કંસારા ૮૮૨૫૦ ૧૨૫૦૩

સુધા બુદ્ધભૂઈ ૮૮૨૫૩ ૧૩૭૩૪

પી. જી. સોની 'દાસ' ૮૮૭૯૬ ૭૨૪૦૭

જ્ઞાતિસેતુ પગ-વ્યવહાર માટે સંપર્ક :

અતુલ સોની, ૧-૫૦૪, આધ્યમાન આવાસ, સાઈબાબા મંડિર સામે, દેવાશિષ્ટ સુલ્પાસે, સેટેલાઈટ, અમદાવાદ-૧૫.

કાર્યાલય : રાજેન્દ્ર સોની

ધ્વલ જવેલર્સ, ચાંલ્લા ઓળ, મારોકાંચોક, અમદાવાદ-૧ ફોન : ૦૭૯-૨૨૧૪ ૪૦૦૮

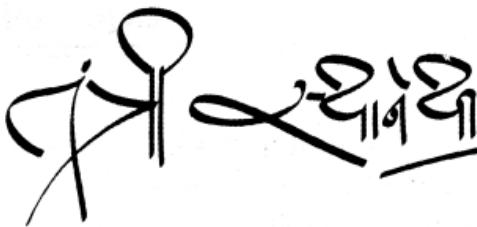
વેબ સાઈટ : www.gnyatisetu.com

ઈ-મેલ : editor@gnyatisetu.com

છુટક કિંમત રૂ. ૨૦/-

ત્રિ-વાર્ષિક લવાજમ રૂ. ૩૦૦/-

'જ્ઞાતિસેતુ'માં પ્રસ્તુત રચનાઓમાં રજૂ કરેલા વિચારો જે તે લેખકોના છે. 'જ્ઞાતિસેતુ'નું એની સાથે સંમત હોવું આવશ્યક નથી.



'સેતુ' દર્શાવ્યી વર્ષ ઉપક્રમે એના ચોથા ચરણ પ્રારંભે ચાર વાત કહેવી છે. આશા છે, સુજા વડીલો અને સહદ્ય વાંચકો તેમજ લેખકો એની નોંધ લેશે તેમજ એમના પતિભાવો પાઠવશે.

દર્શાવ્યી સમાપન નિમિત્તે, મે-જૂન-૨૦૧૪ આસપાસ કર્યાં વિથોળ બીએડા અથવા વાંદાય મુજામે બે દિવસના 'સેતુ સેમિનાર'નું આયોજન છે. આ પ્રસંગે :

- સેતુ શુભેચ્છકો અને સહયોગીઓનું સાદર સન્માન થશે.
- સેતુને જ્ઞાતિવડીલોનું માર્ગદર્શન સટૈબ મળતું રહે તે હેતુથી એક વિશેષ 'સેતુ સમન્વય અને સંવર્ધન સમિતિ'નું ગઠન થશે.
- સેતુના દાયકાભરના સાતત્વના સાક્ષી સમું પ્રકાશન પ્રગટ થશે.
- સેતુ દર્શાવ્યી સંદર્ભે આચોજુત સ્પદિયાઓમાં ભાગ લેનારાઓનું સન્માન થશે.

તદ્વિપરાંત પાંચમું 'આકર્ષણ' 'સેતુ સંસ્કૃતિ સંદ્યા' કાર્યક્રમ પ્રસ્તુત કરવાનો પ્રસ્તાવ છે.

ઉપરોક્ત સેમિનાર અંગે :

- સેતુ સમન્વય અને સંવર્ધન સમિતિ બાબત જ્ઞાતિ વડીલોને એમના અભિપ્રાયો મોકલવા નામ વિનંતી છે. સાથે સાથે 'સેતુ સાતત્વ' પ્રકાશન માટે આશીર્વદ સંદેશ મોકલવા સાગ્રહ અનુરોધ છે.
- સેતુના સુજા વાચકો, વિશેષત લેખકોના સેતુના દસ વર્ષ દરમ્યાનના એમના અનુભવો દર્શાવતા સંક્ષિપ્ત લેખો આવકાર્ય છે.
- મહિલા અને યુવક મંડળોને સેતુ સંસ્કૃતિ સંદ્યા માટે મનોરંજક પરંતુ 'સમર્સ્ત મચાઈટ' કાર્યક્રમ પ્રસ્તુત કરવાની દર્શા હોય તો તે અંગે સેતુ કાર્યાલય 'અતુલ સોની' ને ઉદ્દેશીને મોડામાં મોડું ૩૧ માર્ચ સુદીમાં વિગતો મોકલવા અનુરોધ છે.

'સેતુ દર્શાવ્યી ઉત્સવ' સહયોગી થવા સહુને નામ અનુરોધ છે.

- અસ્તુ

હંસરાજ કંસારા
મુખ્ય તંત્રી

ધ્યાનની પ્રક્રિયા ઊંડાણમાં વ્યવસ્થિત શીખવાડે છે 'કૈન-ધર્મ'. સવારની પૂજા પાઠ કે એકાગ્રતા ધ્યાન નથી. ધ્યાન છે વર્તમાનમાં પ્રત્યેક ક્ષણે જાગૃત રહીને જીવનું.

માનવ આખો દિવસ વિચાર્ય જ કરે છે. તેના મનમાંથી વિચારની પ્રક્રિયા એક ક્ષણ પણ દૂર નથી થાતી. મનમાંની આ પ્રક્રિયા વિચારવાની ખૂબ જ જલ્દીથી થયા જ કરે છે. મન નજીકનું ને દૂરનું ખૂબ જ જલ્દીથી વિચાર્ય જ કરે છે અને તે એટલું તેજુથી વિચારે છે કે આપણને તેની ખર્ચર જ નથી પડતી અને તેની તેજ ગતિના કારણે ભિન્નતા ખત્મ થઈ જાય છે તેમાં સમય દૂરનું કે નજીકનું જે વિચાર છે ને વિચાર્ય જ કરે છે ને તે પ્રવાહમાં આપણે બધું ભૂતી જઈએ છીએ.

વિચારોના આ ઘોડાપૂરમાંથી મુક્ત કરે ને શૂન્યતા લાવવી તે છે ધ્યાન. મનને સમજવું કે તેનાથી દૂર જવું તે છે ધ્યાન. મનને સ્થિર કરવું, શાંત કરવું તે છે ધ્યાન.

આપણામાંથી આપણા પણાનો અહંકારને તોડવું તે જે છે ધ્યાન. તમારી પ્રેરણને જ બુધ્યત્વ છે અને તે છે ધ્યાન. બુધ્યત્વ એટલે જ્ઞાન અને તેની પ્રક્રિયા છે ધ્યાન.

બૌધ્ય ધર્મની ખુશ્યુ છે કૈન અને કૈન ધર્મમાં કોઈ ચિન્હ નથી હો તો તે ચિન્હ મુક્ત હોય છે.

કૈન જાગવાનું શીખવાડે છે. હંમેશા - 'જાગૃત રહે'

આત્માની જાગૃતિ જ કૈન છે. અનંતતા આત્મા માટે બુદ્ધનું મંત્ર્વ છે.

જે વસ્તુ નાશવંત છે જે વસ્તુ સીમિત છે તેના વડે સમાપન કે સાશ્વતને માપી ન શકાય. તેથી મન વડે ત્યારે પણ પરમાત્મા વિશે સંપૂર્ણ સત્ય કચારે પણ કહી ન શકાય. પરમાત્મા અનંત ને અવિનાશી છે. તેને મન ઈન્દ્રિય વડે માપી કે જાણી ન શકાય તેને માત્ર અહેસાસ જ કરી શકાય.

જે સૂત્રથી સમજાવી શકાય તે (કૈન) ધ્યાન નથી. બહુ જ સૂક્ષ્મ ઈશારાથી માત્ર તેનો નિર્દેશ કરી શકાય.

તથાગત બુદ્ધનું બીજુંનું નામ છે. જેને અર્થ થાય છે. 'જેવા આવ્યા તેવા ગયા' બુદ્ધ ભગવાન હંમેશા 'હું' કે 'મેં' નો ઉપયોગ ન હોતા કરતા. તે હંમેશા કહેતા જેવું 'હતું તેવું જ પામ્યું' બસ આજ બુદ્ધની પહેચાન છે.

જે પહેલેથી હતું તે જ હું પામ્યો છું તેમ બુદ્ધ કહેતા. આ વાત માત્ર સત્યને જાગવાની વાત છે. જેમાં કોઈ વિશેષતા નથી છતાં સત્ય એ છે (સહ્યના) સત્ય જેવી વિશેષ વાત

બીજુ કોઈ નથી.

કૈનનો આધાર છે 'સત્ય' શબ્દથી પરે 'નિશબ્દ' જે બોલવામાં આવે તે 'સત્ય' નથી જે 'અનસુના' રહી જાય તે સત્ય છે. (અધિઓની પરમાત્મા માટેની નૈતી નૈતીની વાત) ભીતરનું મૌન છે તે ધ્યાન.

ધ્યાન શીખવા માટે કોઈ પણ વ્યક્તિના વ્યક્તત્વ પર ભરોસો રાખવાને બદલે અનુભવ કરતા કરતાં મૌન રહી પોતાની અંદર ઉત્તરી તેને શોધો. દૂઢો ને કુંદવાથી (શોધવાથી) સાધન આવી જાશે. સાધન છે મૌન અને તેનાથી મૌન રહેવાથી ધ્યાન આવી જશે.

ધ્યાનમાં રેચનની ક્રિયા મહત્વની છે. રેચન એટલે શ્વાસ બહાર કાઢવાની પ્રક્રિયા. શ્વાસનો પણ એક વિજ્ઞાન છે. જેટલો આરમ શ્વાસ કાઢવામાં આવે છે તેટલો આરમ લેવામાં નથી આવતો. આમ તે જ શ્વાસ ફેંકતા ફેંકતા મનની ગાંઢ ખુલતી જાય છે. તેમ તેમ મૌનને પકડતા રહીને શ્વાસોશ્વાસને જોતા રહો. તેમ આ પ્રક્રિયા કરતાં કરતાં ધ્યાન સહજ રૂપ થતું જાય છે.

ધ્યાનને વારંવાર કરતા રહેવું પડે છે. વારંવાર પ્રેક્ટીસ કરતા રહેવું પડે છે તે પછી તે સહજ રૂપેજ થતા તે કૈન થઈ જાય છે.

આમ ભીતરના મૌનનું (સત્યનું) પરિયય કરાવનાર ગુરુ રહેવાય છે. સાધનાનું પ્રારંભ જેના દ્વારા થયેલ તેને શરૂઆત કરતા પહેલાં નમન કરવાનું પરંતુ ધ્યાનમાં આવ્યા પછી ગુરુનું સ્મરણ પણ કાઢી નાખવાનું.

જેણે બોધને પામ્યું તે બુદ્ધ છે. બુદ્ધમું શરણ ગરણામી - હું જાનને શરણે જાઉં છું.

ધર્મમું શરણમું ગરણામી - હું ધર્મને (સત્યને) શરણે જાઉં છું.

સંધમું શરણ ગરણામી - હું એવા જ્ઞાનીઓ જે સત્યને માનનાર સમજનારા પરમાત્મને સમજનારા તેને સાથે રહેવા જાઉં છું.

કૈન ધર્મ બહુ જ ગાહેરો છે. તેમાં ખૂબ જ ઊંડાણ છે.

સેતુ દશાંદી નિમિતે 'સેતુ' વિષેના આપના વિચારો અનુભવો પ્રકાશન હેતુ મોકલવા અનુરોધ છે.

માણસ પરિશ્રમ કરવા સર્જયો છે. દરેક વ્યક્તિ કોઈને કોઈ કામ કરે જ છે. એ ભલે પોતાના માટે હોય કે 'સમાજ' માટે, પણ કામ કરવું. એ માણસની પ્રકૃતિ છે. લોકો કહે છે કે 'કેટલું જુબ્યા કરતા કેવું જુબ્યા તે મહત્વનું છે' માણસ એક સામાજિક પ્રાણી છે અને સમાજ વ્યવસ્થામાં કેટલાક કામ સારા તો કેટલાક ખરાબ કહેવાય છે.

દરેક નાગરિકે સમાજમાં પોતે એકલો નથી પરંતુ એક મોટો સમુદ્ધાય પણ છે, તેનો વિચાર કરીને આચાર કેળવવા જોઈએ. બીજાને તકલીફ પડે તેવા કામ નીચા ગણાય છે. સમાજ સેવામાં મદદરપ થવું સામાજિક કાર્યમાં સહકાર એ વ્યક્તિને નહિ પણ સમાજને ગોરવ અપાવવાનું કાર્ય છે. દરેક વ્યક્તિએ એમ વિચારીને સહકાર આપવો જોઈએ ન કે કોઈ વ્યક્તિ કાર્ય કરતો હોય એને માત્ર સ્વાર્થ કે એવું કહી, પોતાની ઈધર્યા સંતોષવા માટે અવળા માર્ગ વાળવો.

દરેક વ્યક્તિ કાંઈને કાંઈ કામ કરતો હોય છે. તે એનું રોજિંદુ કામ થયું પણ માણસ સમય મળે ત્યારે પોતાની આવડત અને શક્તિ અનુસાર સામાજિક કાર્યમાં મદદરપ થાય સહકાર આપે કે સમાજ પણ એ વાતે ગોરવ લઈ શકે એવા કાર્ય કરવા જોઈએ.

જ્ઞાતિ સમાચાર

શ્રી મારુ કંસારા સોની જ્ઞાતિ મહિલા મંડળ હારા તા. ૨૨-૧-૨૦૧૪ના રોજ ચનાણી પાર્ટી પ્લોટ 'વાનગી સ્પદ્ધા'નું આયોજન કરવામાં આવેલ. જેમાં 'પંજાબી શાક' તેમજ 'મિષ્ટાન' એમ બે વિભાગમાં આ સ્પદ્ધા ચોજવામાં આવેલ જેમાં બહોળી સંખ્યામાં બહેનોએ ભાગ લીધેલ.

કાર્યક્રમની શરૂઆતમાં સુધા એ. બુદ્ધભણી એ વિવિદ વાનગી અંગેનું માર્ગદર્શન પુરુ પાડેલ. ત્યારબાદ જ્ઞાતિ અગ્રણી તેમજ વાનગી સ્પદ્ધાના નિર્ણયિકો શ્રી સુનિલભાઈ એમ. કંસારા, શ્રી નિતીનભાઈ હેડાઉ તેમજ શ્રી હર્પદભાઈ એડ. બુદ્ધભણીએ બંને વિભાગની સ્પદ્ધાના નિર્ણયો જાહેર કરેલ. જેમાં પંજાબી શાક વિભાગમાં પ્રથમ મીત ધર્મનભાઈ બુદ્ધભણી, દ્વિતીય શૈલા સંજ્યભાઈ ભુતડા તેમજ તૃતીય દેવીકા દિપેનભાઈ બિજલાણી વિજેતા જાહેર થયેલ. તેમજ 'મિષ્ટાન' વિભાગમાં પ્રથમ દેવીકા દિપેનભાઈ બિજલાણી, દ્વિતીય પ્રિયા કૌશિકભાઈ ચનાણી તેમજ

ગોરવ આત્મશક્તિ વધારે છે. આપણા સમાજમાં પણ નાના બાળકો શાળા કોલેજમાં ભણતા વિદ્યાર્થી/વિદ્યાર્થીનીઓને પણ આપણા સમાજ જ્યારે તેમના ભણવાની યોગ્યતા પ્રમાણે બિરદારે છે ત્યારે તેમના ઉલ્લાસમાં વધારો થાય છે સાથે ગોરવ લે છે સમાજ માટે અને એ પોતાની આવડત શક્તિ પ્રમાણે સમાજમાં મદદરપ થવા પ્રેરાય છે.

દરેક વ્યક્તિ કોઈનાથી પણ કમ નથી હોતી. આપણા સમાજમાં પણ ઘણા એવા સન્માનીય વ્યક્તિ છે જેઓ ઘણા ઠીંચા હોદા અને વ્યસતતા વચ્ચે પણ સમાજ માટે મદદરપ થવા હર ઘડીએ હાજર હોય છે. આપણે પણ એમના પાસેથી પ્રેરણા લેવી જોઈએ કે આપણે પણ કોઈ પણ રીતે મદદરપ થવું જોઈએ.

આપણા સમાજનો સેતુ એવું 'જ્ઞાતિસેતુ' જ્યારે એનું દશાઈ વર્ષ ઉજવે છે ત્યારે આપણે તેમાના ઉલ્લંઘ કાર્ય બદલ, ગોરવ અનુભવીએ છીએ. 'સેતુ' હંમેશા આવી જ રીતે આપણને સેવા આપે અને આપણા સમાજની દરેક વ્યક્તિ પણ અને સમાજ પણ મદદરપ થઈ ને આ સેતુને વધુ મજબૂત બનાવીને સમાજને ગોરવપૂર્ણ રીતે આગળ વધારતું એવી શુભેચ્છા સહ...

શ્રી મારુ કંસારા સોની જ્ઞાતિ મહિલા મંડળ

- સુધા બુદ્ધભણી - ભુજ

તૃતીય કુંતલ મથુરભાઈ ચનાણી તૃતીય વિજેતા જાહેર થયેલ.

જ્ઞાતિ પ્રમુખશ્રી દિલીપભાઈ કે. બગગાએ વિવિધ સ્પદ્ધાઓ ચોજવી મહિલા મંડળને અભિનંદન સાથે મનોરંજનની સાથે સાથે બહેનોને રોજગારી મળી રહે તેવા કાર્યો હાથ ધરવા વિશેષ ભાર મૂક્યો હતો. મહામંડળના પ્રમુખશ્રી પ્રમુદાસભાઈ ખેતશી ગુજરાતીએ વિશેષ હાજરી આપી. આવા કાર્યક્રમોને બિરદાર્યા હતા તેમજ પ્રથમ, દ્વિતીય, તૃતીય વિજેતાઓને વિશેષ ઈનામ જાહેર કરેલ અને હજુ પણ આવા સાથ સારા કાર્યો થતા રહે તેવી શુભેચ્છા પાઠવી હતી. પ્રોજેક્ટ ચેરપર્સન રીટાબેન ડી. બુદ્ધભણી, પ્રમુખશ્રી લતાબેન આઈ.. સોલંકી, રોહિણીબેન બી. બુદ્ધભણીએ જ્ઞાતિના અગ્રણીઓને આવકાર્ય હતા. સમગ્ર કાર્યક્રમનું સંચાલન સુધા એ. બુદ્ધભણીએ કરેલ. કાર્યક્રમને સફળ બનાવવા મહિલા મંડળ કારોબારીની બહેનોએ વિશેષ સહયોગ આપેલ.

ભારતને સ્વતંત્રતા મળી.

પણ એ જ ભારતમાં આજે બેટી કેટલી સ્વતંત્ર ? ????

આ પ્રશ્ન આણીની જેમ ખૂંચે છે. જે દેશમાં હળ ખેડતાં સીતા મળે, તે જ દેશમાં નારીની આટલી ઉપેક્ષા અસહ્ય છે. બીજુ તરફ સ્ત્રી ભૂણ હત્યાઓ થાય છે. આ કેટલા અંશે યોગ્ય કહેવાય ? જો આમ જ સ્ત્રીઓની સંખ્યા ઘટતી રહેશે, તો સમાજ ક્યાં જઈ પહોંચશે ? એક સમય એવો આવશે કે સ્ત્રીઓનું અસ્તિત્વ જ ભૂસાઈ જશે.

સ્વામી વિવેકાનંદે કહું છે કે, 'જે દેશ નારીની ઉપેક્ષા કરે છે, તે દેશે વિકાસનો વિચાર જ છોડી દેવો.'

આ એક હકીકત છે, કારણકે, કેળવાએલ સ્ત્રી સમાજ વિકાસરૂપી પંખીની એક પાંખ છે. અને એ હકીકતથી આપણે સૌ પરિચિત છીએ કે પાંખ વગર પંખી કચારેય ઊડી શકે નાની. તેથી દિકરા-દિકરીને સમાન દરજાનો આપવામાં આવે તો દેશનો વિકાસ ચોક્કસ શક્ય છે.

આ માટેનો પ્રયત્નો થાય છે. કાર્યક્રમો, સ્પદાયો અને અભિયાનો પણ થયા કરે છે. આપણે આ અંતર્ગત સારો પ્રયત્ન કરેલ છે હવે સમય આવી ગયો છે, વધુ સારો પ્રયત્ન કરવાનો.

સામાન્ય રીતે એવી માન્યતા પ્રયાલિત છે કે, દિકરો જન્મે તો મા-બાપ સ્વર્ગ પામે છે. કદાચ આ હકીકત હોઈ શકે છે પરંતુ એ સ્વર્ગ મા-બાપને મૃત્યુ પછી મળે છે. જ્યારે દિકરી જન્મે તો, મા-બાપનું જીવન જ સ્વર્ગ બની જાય છે.

સ્વામી વિવેકાનંદના મત મુજબ, એશિયાએ સભ્યતાનો પાયો નાખ્યો. ચુરોપે મનુષ્યનો વિકાસ કર્યો અને હવે અમેરિકા સ્ત્રીઓનો વિકાસ કરી રહ્યું છે. સ્વામીજીના આ તારણ પરથી કહી શકાય કે, અમેરિકાએ સ્ત્રી સન્માન થકી જ દેશનો વિકાસ શક્ય છે એ હકીકત સ્વીકારી લીધી છે. હવે આપણે પણ બેટીઓને રક્ષણ, પોષણ અને શિક્ષણ આપવાનું છે. અહીં એક પંક્તિ કહી શકાય કે,

"કોઈ પાસે દલાઈલામા છે, તો કોઈ પાસે ઓબામા છે.

ભારત કેટલું ભાગ્યશાળી ! તેની પાસે તો અંબામા છે."

પ્રત્યેક નારી 'મા આધશક્તિ' નો જ અંશ છે. આવી સ્ત્રીઓને સંરક્ષણ પુરું પાડવામાં આવે તો, તે નારી ગાંધી, નહેરુ, સરદાર અને આજાદ જેવા જિસ્મીલ બેટાઓને જન્મ આપી શકે છે. એક સ્ત્રીમાં દુનિયા હચમયાવી નાખવાની ક્ષમતા છે. જરૂર છે, તો ફક્ત તેની કે આ ક્ષમતાને પોંખવાની. આવી સ્થિતિમાં પ્રત્યેક સ્ત્રી પ્રશ્ન પૂછે છે કે,

"કિનારે રહીને સાગરને જોનારા,

અમારી ખારાશને જ કેમ જુઓ છો ?

અમારા તળિયા તો તપાસી જુઓ,
તમને કુલેર પણ કંગાળ લાગશે."

આમ, સ્ત્રીઓને સંરક્ષણ પુરું પાડવા આપણે જ જાગૃત થવું પડશે. કારણકે, સ્ત્રીઓ સુધરશે તો સમાજ સુધરશે અને સમાજ સુધરતા દેશનો વિકાસ કોઈ નાની અટકાવી શકે. તો આપણે પણ સ્ત્રીઓ પ્રત્યે જાગૃતતા કેળવવાનો સંકલ્પ લઈએ, અને દેશના વિકાસમાં યોગદાન આપીએ.

અંતે હું આટલું કહી, મારી કલમને વિરામ આપીશ કે, "જગતના તારણહારનો પણ પ્રકૃતિ જ છે આધાર, હે જીવ ! તું પણ તારું જીવન કંઈક એમ સુધાર, ગીતા, ગાય અને ગોરીને આપીને સન્માન, ચાલો આપણે સૌ વધાવીએ, બેટી બચાવો અભિયાન."

...બસ છે.

સફળ થવા જીવનમાં સૌને
શ્રમની સમજણ બસ છે
જગનો સાર સમજવા કાજે
સત્યનું પાલન બસ છે.
મનની મૂંગવણોને હણવા
મન એકાગ્ર જ બસ છે.
દેવ કરોડ ત્રિલોકે વરસ્યા
સ્મરણ એકનું બસ છે.
માર્ગ અલગા છે ધર્મ વિવિધના
પ્રીત પ્રભુથી બસ છે.
જ્ઞાન અગાધનું અર્જન કરવા
એક જ ડિગ્રી બસ છે.
કર્મનું કૌશલ દર્શિત કરવા
મનનો યોગ જ બસ છે.
જ્યા તપ ગ્રત ઉપવાસ ગણેરા
મન ચંગા તો બસ છે.
ઠગ આ જગથી બચવા કાજે
અલિપ્ત રહેવું બસ છે.
સાર્થક જીવન જીવવા માટે
અત્યારું પણ બસ છે
પ્રિય જો બનવું હોય સમાજે
હેતે મળવું બસ છે
ધંધામાં જો થવું ધુરંધર
ખંતનું ભાથું બસ છે.

- ભાણજી ચુનીલાલ સોની - નાગપુર

શાર્ટિટોપ્પ

દિસેમ્બર'૧૩-જાન્યુઆરી'૧૪

અમદાવાદ જાતિ નવવર્ણિત હોદ્દેદારો તથા કારોબારી સભ્યો



પ્રમુખ
રાજૈબાઈ કે. સોની



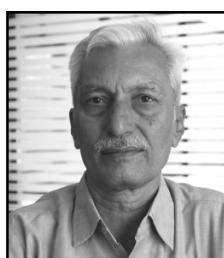
ઉપપ્રમુખ
જયમીન જી. સોની



મંત્રી
અતુલ એસ. સોની



સહમંત્રી
રઘુમીન વી. બારમેઠા



ખજાનચી
મનુભાઈ વી. કોટડીયા



સહખજાનચી
ઉદય ડી. પરમાર

કારોબારી સભ્યો



દ્રેષણભાઈ વી. સોની



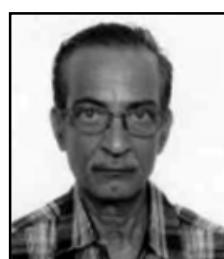
સૂર્યકાંત એમ. પોમલ



ગિરીશ કે. સોની



મનુભાઈ એન. બીજલાણી



નરેન્દ્ર એમ. સોની



હુકુભાઈ પી. બારમેઠા



જયેશ કે. ઘડીયાળી



સુનિલ એસ. બીજલાણી



ધનશ્યામ ડી. પરમાર



ચંદ્ર આર. બારમેઠા

વાર્ષિક સ્નેહમિલન



અમદાવાદ જ્ઞાતિનો વાર્ષિક સ્નેહમિલન ગત તા. ૧૫-૧૨-૨૦૧૩ના રવિવારના રોજ સુશિલાબેન રત્નિલાલ હોલ, સી. લુ. રોડ, સ્વસ્તિક ચાર રસ્તા, અમદાવાદ ખાતે યોજાયેલ.

આ પ્રસંગે યોજાયેલ સંસ્થાની વાર્ષિક સામાન્ય સભાનું સંચાલન શ્રી અતુલભાઈ સોનીએ સંભાળ્યું હતું. સરસ્વતી સંભાનના દાતા શ્રી તુલસીદાસભાઈ કંસારા તરફથી જ્ઞાતિના તેજસ્વી વિદ્યાર્થીઓનું જાહેરમાં સંભાન કરી ઈનામનું વિતરણ કરવામાં આવ્યું. ધો. ૧૦ (એસ.એસ.સી.)માં પ્રથમ સ્થાને ઉર્વી હરીશચંદ્ર બુદ્ધભવૃતથાનું વિતરણ કરવામાં આવેલ હતું. વિદી લક્ષ્મીદાસ સોની તથા દ્વિતીય સ્થાને દેવાંશ જ્યોતિશભાઈ સોની આવેલ તથા ધો. ૧૨માં પ્રથમ સ્થાને ઉર્વી હરીશચંદ્ર બુદ્ધભવૃતથાનું વિતરણ કરવામાં આવ્યું. ધો. ૧૦ (એસ.એસ.સી.)માં પ્રથમ સ્થાને આવેલ હતું. વિદી લક્ષ્મીદાસ સોની તથા દ્વિતીય સ્થાને સોની ચીયા નરોતમભાઈ રહ્યા હતા.

અમદાવાદ જ્ઞાતિની સ્થાપનાને દશ વર્ષ પૂર્ણ થયા આ સમયગાળામાં સમાજની સંગઠન શક્તિ દ્વારા ખૂબ સુંદર કામગીરી થયેલ તે બદલ સૌઅં હર્ષની લાગણી વ્યક્ત કરેલ. દેશના સમસ્ત જ્ઞાતિ સમાજને જોડતી કરી સમાન ‘જ્ઞાતિસેતુ’ ના પ્રકાશનને મળેલ સફળતાને સૌઅં બિરદાવી હતી.

આગામી બે વર્ષ માટે નવી કારોબારીની રૂપના કરવામાં આવી. વર્તમાન પ્રમુખશ્રી રમેશભાઈ સોની દ્વારા પ્રમુખપદે શ્રી રાજેન્દ્રભાઈ બારમેડાના નામનો પ્રસ્તાવ મુક્તા શ્રી મનુભાઈ કોટડીયાએ ટેકો આપતા સર્વાનુમતે તેમની વરણી થયેલ. ઉપપ્રમુખ પદે શ્રી જ્યમીનભાઈ સોની, માનદ મંત્રીશ્રી અતુલભાઈ એસ. સોની તથા ખજાનચી તરીકે શ્રી મનુભાઈ કોટડીયાની વરણી કરવામાં આવેલ તથા ગત વર્ષના પ્રમુખ અને કારોબારીની સેવાઓની નોંધ લેવામાં આવી. શ્રી ઘનશ્યામભાઈ પરમાર તથા જ્યમીનભાઈ સોનીએ પરિચય પુર્ણિકા માટે આર્થિક સહયોગ જાહેર કર્યો. હર્ષલાસ વાતાવરણ વરણે સો ભોજનનો આસ્વાદ માણ્યો. આજના ભોજન સમાર્જનના દાતા શ્રી સુનિલભાઈ બિજલાણી તથા શ્રી ઘનશ્યામભાઈ પરમાર ને તાળીઓથી વધાવવામાં આવેલ.

આજના આ કાર્યક્રમને સફળ બનાવવામાં શ્રી અતુલભાઈ સોની, શ્રી રમેશભાઈ સોની, સુર્યકાન્તભાઈ સોની, મનુભાઈ કોટડીયા, રશ્મીનભાઈ બારમેડા, જ્યમીનભાઈ સોની, શ્રી નરેન્દ્રભાઈ મૈયા, શ્રી કનુભાઈ બીજલાણી, શ્રી ઉદયભાઈ પરમાર તથા જ્યોતિશભાઈ ઘડીયાળીએ ઘણી જહેમત ઉઠાવીને દીપાવ્યો હતો.

શ્રી અતુલભાઈ સોનીએ કાર્યક્રમના અંતમાં સૌ જ્ઞાતિજનો તથા કાર્યકરોની સરાહના કરીને આભાર વ્યક્ત કર્યો.



સાભાર સ્વીકાર

શ્રી અતુલભાઈ સોની (અમદાવાદ) તરફથી રૂ. ૧૦૦૧/-
તેમના સુપુત્ર ચિ. પુનીતના લગ્નોત્સવની ‘જ્ઞાતિસેતુ’ને ખુશાલી ભેટ

સુજ્ઞ વાચકો તેમજ જ્ઞાતિસેતુના ચાહકો સર્વેને મારા નમસ્કાર. ૨૦૧૩નું વર્ષ આપણે સર્વેએ સુખે-દુઃખે પસાર કર્યું. જીવનમાં તકલીફો તો પારાવાર આવવાની જ છતાં તેમાંથી ઊગરી ને ઉપર ઉઠવાની તાકાત ધરાવનાર જ સર્વશ્રેષ્ઠ ગણાય છે. જેમ સોનું તપીને ચમકી તીકે છે. એ જ રીતે કસોટીની એરણે ચડીને મનુષ્ય જીવન દીપી ઉઠે છે. માટે ક્યારેય પણ કસોટીકાળમાં હાર ન માનવી એ આપણો મુખ્ય ઉદ્દેશ હોવો જોઈએ. ઉત્તરાખંડમાં પૂર્વપ્રકોપ, વિદેશોમાં વરસાદ, વાવાડો વગેરેને લઈને ૨૦૧૩નું વર્ષ આવ્યું અને ગયું પરંતુ આનાથી



કંઈ મનુષ્ય હારી નથી જતો. આ બધાથી તો માણસ વધુ મજબૂત બની ઉપર ઉઠે છે અને જીવન જીવવાની શક્તિમાં વધારો થાય છે. આ બધી વાતો સાથે સાથે મહિલામંડળ તા. ૫-૧-૨૦૧૪ના એટલે કે ૨૦૧૪ની શરાંતામાં જ 'અ । ન । નિ । વયવસ્થા । નાન ।'

અંગેની માહિતી તેમજ તે અંગેના પગલા અંગેનું નિદર્શનનો કાર્યક્રમ 'ચનાણી પાર્ટી પ્લોટ' મદ્દે યોજ્યો હતો. જેનું નિદર્શન શ્રી ત્રિલોકકુમાર ઠાકર તેમજ ડિઝિ. મેનેજમેન્ટ ડિપા. ભુજના વડા શ્રી ચેતરિયા સાહેબના વડપણ હેઠળ ગોઠવવામાં આવ્યું હતું. જેમાં જ્ઞાતિજનો એ પણ મોટી સંખ્યામાં હાજરી આપી

હતી. આપણિ સમયે દોરડાની મદદથી ફ્લાયેલા લોકોને કેવી રીતે બાંધવી, તેમજ ફસ્ટ એઈટની સારવાર તથા હાર્ટ હેટેક સમયે પ્રાથમિક સારવાર કર્ય રીતે પૂરી પાડવી, ચક્કર આવતા હોય ત્યારે તેને કર્ય સારવાર આપવી વગેરેનું નિદર્શન ઠાકર સાહેબે કર્યું હતું.

આ કાર્યક્રમમાં ચુવક મંડળના પ્રમુખ શ્રી અનિલભાઈ છાત્રાના, જ્ઞાતિ ઉપપ્રમુખ શ્રી સુનિલભાઈ કંસારા, શ્રી પી. જી. દાસભાઈ તથા અંજારથી મહિલા મંડળના પ્રમુખ શાંતાબેન હાજર રહ્યા હતા. કાર્યક્રમના ચેરપર્સન રોહીણી ભરત બુદ્ધભવી તેમજ સુધાબેન બુદ્ધભવી રહ્યા હતા. સમગ્ર કાર્યક્રમનું સંચાલન રોહીણી બુદ્ધભવીએ સંભાળ્યું હતું. મહેમાનોનું શાલ ઓટાડી સ્વાગત કરવામાં આવ્યું હતું. અલ્યાહાર બાદ કાર્યક્રમ સમાપ્ત જાહેર કરવામાં આવ્યો હતો. જ્ઞાતિમાં આપણિ વ્યવસ્થાપન અંગે જગ્યાતિ આવે એ ઉદ્દેશ સાથે આ કાર્યક્રમ યોજવામાં આવ્યો હતો અને જ્ઞાતિ લેવલ પર ભુજમાં આ પ્રથમ પ્રયોગ હતો. જે હજુ સુધી ક્યારેય પણ થયો નથી. સમગ્ર કાર્યક્રમના દાતા શ્રી પ્રભુદાસભાઈ ખેતશી સોની રહ્યા હતા. તેમનો આ સાથે આભાર માનીએ છીએ. આગામી દિવસોમાં આ અંગે ટ્રેનિંગ ગોઠવવાનો મહિલામંડળ વિચારે છે.



શ્રી મારુ કંસારા સોની જ્ઞાતિ મહિલા મંડળ ભુજ દ્વારા તા. ૩૦-૧૨-૨૦૧૩ના રોજ સલાદ ડેકોરેશનનો કાર્યક્રમ યોજવામાં આવ્યો હતો. જેમાં બાળકોને ખાવા પ્રત્યે રૂચિ થાય એ માટે વિવિધ કઠોળ ફણગાવી તેમજ શાકભાજુને ગોઠવીને સુશોભન વડે સભાવીને રાખવાનું નિદર્શન જ્ઞાતિની લગ્નવાડી મદ્દે રાખવામાં આવ્યું હતું. જેમાં જ્ઞાતિની બહેનોએ મોટી સંખ્યામાં હાજરી આપી હતી. તેમજ તે અંગે પ્રશ્નોત્તરી પણ કરી હતી. સમગ્ર કાર્યક્રમની વ્યવસ્થા ખુશાલીબેન બુદ્ધભવી તેમજ જ્યેષ્ઠાબેન સોનીએ સંભાળી હતી તેમજ વિજયાબેન જેમણે આ બધી માહિતી આપી હતી તેમને મહિલામંડળ તરફથી સુવેનિયર આપી સંભાનવામાં આવ્યા હતા. પ્રમુખશ્રી લતાબેને સર્વેનો આભાર માન્યો હતો.

ગત તા. ૧૬-૧૨-૨૦૧૩ના રોજ મહિલા મંડળ-ભુજ તરફથી બહેનો માટે સ્ટોન તેમજ વિવિધ કલર્સ રંગોળી તેમજ ફ્લાવર મેકીંગના કલાસનું આયોજન ગોઠવવામાં આવ્યું હતું. જેમાં ફ્લાવર મેકીંગના કલાસ મમતાબેન નિલેશભાઈ વ્યાસ દ્વારા તેમજ રંગોળીના કલાસ શીતલબેન એ. બુદ્ધભવી તેમજ ખુશાલીબેન બુદ્ધભવી દ્વારા ચલાવવામાં આવ્યા હતા. જેમાં કુલ ૨૫ બહેનોએ ભાગ લીધો હતો. આ રંગોળી પરમેનેન્ટ રાખી શકાય છે. તેમજ બહેનો આ દ્વારા રોજગારી પણ મેળવી શકે એ હેતુથી આવા વર્ગોનું આયોજન કરવામાં આવે છે. ભૂતકાળમાં આવા વર્ગો દ્વારા ઘણી બહેનોએ રોજગારી મેળવી છે.



પ્રથમ સાડી રાઉન્ડ, ટ્રેડિશનલ રાઉન્ડ, વેસ્ટર્ન રાઉન્ડ તેમજ પ્રશ્ન-જવાબ રાઉન્ડ રાખવામાં આવ્યા હતા. સમગ્ર સ્પદિભિં પ્રથમ શ્રી ભુજ માર કંસારા સોની જ્ઞાતિની કુમારી ખુશાલી દિપકકુમાર બુદ્ધભવી મિસ ગુજરાત બની વિજેતા બની હતી.

જાયન્ટ્સ ઈન્ટરનેશનલ સંસ્થા આશારે ૩૫ વર્ષ પહેલા ભાષામાં જ સ્થપાયેલી અને વિશ્વભરમાં પ્રસરેલી વિરાટ સંસ્થા છે. જેમા વિશ્વના ઈંગ્લેન્ડ, અમેરિકા, આફ્રિકા, મોરેશિયસ અને ભારત સહિત તમામ દેશોના તમામ કોમના જાતિના વ્યવસાય અને તમામ ધર્મ પાળતા અને વિવિધ ભાષાઓ બોલતા સન્માનીય વ્યવસાય કરતા બોલ્દિકોનું સભ્યપદ છે. માત્ર ભારતમાં તેના ૧૩ વિશાળ ફેડરેશનો અને ૫૦૦ થી વધારે ગ્રુપ્સ છે.

આ સંસ્થાની આત્મા સેવા કાર્યોમાં રહેલી છે આ સંસ્થાનો મુખ્ય ઉદ્દેશ : વ્યક્તિત્વ, વિકાસ અને ચારિત્ય ઘડતર.

આરોગ્ય, શિક્ષણ, સમાજસેવા, આર્થિક ઉત્કર્ષ અને



સામાજિક તેમજ નેતિક સમૃદ્ધિ દ્વારા તમામ રાષ્ટ્રોના ઉત્કર્ષ અને ગોરવપૂર્ણ સમૃદ્ધિમાં સિંહફાળો આપવા તેમજ શ્રેષ્ઠ અનુકરણીય માનવ સંસ્કારો દ્વારા આવનારી પેટીઓને સતત પ્રેરણા પુરી પાડવી.

હાલમાં ભુજમાં સ્થિત જાયન્ટ્સ ઈન્ટરનેશનલ સંસ્થામાં આપણી માર કંસારા

સોની જ્ઞાતિ-ભુજની બહેનોએ સારું એવું કાહું કાઢયું છે. ભુજ જાયન્ટ્સ ગ્રુપ ઓફ સાહેલીમાં સાલ ૨૦૧૧ થી શીતલબેન અરણભાઈ બુદ્ધભવી સકીય સભ્ય પદે છે. તેઓશ્રીને સાલ ૨૦૧૩માં ચુનિટ લેવલ પર બેસ્ટ સેકેટરીનો એવોર્ડ મળેલ છે. જે દીવ (સૌરાષ્ટ્ર) મુકામે મળેલ કોન્કરન્સમાં તેમને અર્પણ કરવામાં આવ્યો હતો. છાલમાં તેઓ એક્સ. ઉપપ્રમુખપદ જાયન્ટ્સ ગ્રુપ ઓફ સાહેલીમાં ફરજ નિભાવી રહ્યા છે. હોદ્દેદારો ૨૦૧૪ના :



(૧) પ્રમુખ : રીનાબેન જુગરભાઈ બુદ્ધભવી,

ડાયરેક્ટર ઓફ એડ. : જયશ્રીબેન અનિલભાઈ છાંગા

એક્સ્ટર્નલ ઉપપ્રમુખ : શીતલબેન અરણભાઈ બુદ્ધભવી

(૨) કારોબારી સભ્યો : અરણાબેન નરેન્દ્રભાઈ બુદ્ધભવી, ચાંદનીબેન એચ. સોલંકી,

સામાન્ય સભ્ય : પ્રીતીબેન દિલીપભાઈ બગા.

સૌને શ્રી માર કંસારા સોની જ્ઞાતિ તરફથી ખૂબ ખૂબ અભિનંદન અને તમારા સૌના હાથે સમાજની સેવા થાય તેવી શુભેચ્છાઓ.

અમદાવાદ ડી. કે. પટેલ હોલ ખાતે ૨૬ ડિસેમ્બરના રોજ સંપણી ૫૨૩ જેટલા ચુવા ભાઈ-બહેનોની જીવનસાથી પસંદગી માટેનું સુલ્લાખસ્થિત આચોજન ગુજરાત, રાજ્યસ્થાન, મહારાષ્ટ્રના ચુવા-ચુવતિઓની હાજરી હાઇટેક સાધનોથી સજ્જ, પૂર્ણ શિસ્ત, શાંતિ અને સમયબદ્ધ.

તા. ૨૬, ડિસેમ્બરના રોજ અમદાવાદ ખાતે સમર્સત કંસારા સમાજ, ગુજરાત દ્વારા દુષ્ટો ચુવા પરિચય મેળો અંદાજે ૨૫૦૦ જેટલા જ્ઞાતિજ્ઞનોની વિશાળ હાજરી વચ્ચે સંપણી થયો.

કાર્યક્રમની શુભ શરૂઆત પ્રાર્થના ગીતથી થઈ. કાર્યક્રમના અતિથિવિશેષ, પદે રાજકોટ કંસારા જ્ઞાતિના પ્રમુખ તથા રાજકોટ નાગરિક સહકારી બેંકના ડાયરેક્ટર શ્રી ડાખ્યાભાઈ ડેલાવાળા, સાતગામ કંસારા પંચના પ્રમુખશ્રી પ્રકુલયંડ ભરતીયા ભાવનગર કંસારા જ્ઞાતિના પ્રમુખ શ્રીમતી વધુબેન બી. લાલાણી, વઢવાણ કંસારા જ્ઞાતિના પ્રમુખશ્રી સુભાષભાઈ દંગી, જ્ઞાતિસેતુ સામયિકના તંત્રીશ્રી હંસરાજભાઈ કંસારા, રાજ્યસ્થાનના અગ્રણી ઉદ્ઘોગપતિ શ્રી નંદકિશોરભાઈ કંસારા, નાસિકના અગ્રણી ઉદ્ઘોગપતિ શ્રી સંદેશભાઈ તાંબટ તથા અમદાવાદના અગ્રણી વેપારી છસુખલાલ આર. કંસારા ઉપસ્થિત રહ્યા હતા.

ઉપરોક્ત મહાનુભાવોના વરદ હસ્તે દીપ પ્રાગાટ્ય બાદ ધાતુ પરિવાર સેવા ટ્રસ્ટના પ્રમુખશ્રી બટુકભાઈ વી. કંસારાએ ઉપસ્થિત તમામ મહાનુભાવો, પરિચય મેળામાં સામેલ ચુવા ભાઈ-બહેનો તથા વાલીઓ તમામનું હાર્દિક સ્વાગત કરી મીઠો આવકાર આપ્યો હતો.

દર વર્ષ પરંપરા મુજબ ધો. ૧૦ તથા ધો. ૧૮ના દ્વારા વિદ્યાર્થી ભાઈ-બહેનોને ઉત્કૃષ્ટતા બદલ મેડલ, એવોર્ડ આપી સંભાનિત કરાયા હતા.

ગુજરાત કંસારા જ્ઞાતિમાં વિશિષ્ટ સ્થાન ધરાવતી બહુમુખી પ્રતિભા એટલે શ્રી સત્યપ્રકાશ ખોખરા તેમને મોમેન્ટો અને શાલ અર્પણ કરી પ્રમુખશ્રી ગુણવંતભાઈ ડેલાવાળા તથા અતિથિવિશેષ મહાનુભાવો દ્વારા સંભાનિત કરવામાં આવ્યા હતા. પ્રતિભાવમાં સત્યપ્રકાશભાઈએ જ્ઞાનાંદું કે, તેમને માતા-પિતાના આશીર્વદ તથા તેમણે ચિંદ્યેલ સત્યનો રાહ પકડીને જ હું સફળતા મેળવી રહ્યો છું. આ તક સમગ્ર સભાગૃહે ભાવ-વિભોર થઈને તેમને તાલીઓના ગડગડાઠથી વધાવી લીધા હતા. શ્રી સત્યપ્રકાશ નાગરિક સહકારી બેંકોમાં નાની વયના પરંતુ ઉત્તમ વહીવટકર્તા અને પારદર્શક વહીવટ માટેનું સંભાન મેળવી ચૂકેલ છે જે બદલ સૌચે ગોરવ અનુભવ્યું.

અતિથિ વિશેષ પદેથી ઉદ્ભોદન કરતા શ્રી ડાખ્યાભાઈ ડેલાવાળાએ જ્ઞાનાંદું કે, કંસારા જ્ઞાતિમાં ઐક્યની સ્થાપના થવાથી સમાજ વધુને વધુ સમૃદ્ધ બનશે. તેમણે ઉપસ્થિત

સમુદ્દરાને જ્ઞાનાંદું કે આવો આપણે સૌ એક બની સમાજ અને જ્ઞાતિના વિકાસ માટે કટિબદ્ધ બનીએ.

આ તકે કિલ્લા પારડીને સાત ગામ કંસારા પંચના પ્રમુખ શ્રી પ્રકુલભાઈ ભરતીયાએ જ્ઞાનાંદું કે આવા મેળાવડાથી જ્ઞાતિમાં ઐક્યની ભાવના વધુ દૃઢ બને છે.

રાજ્યસ્થાનના અગ્રણી ઉદ્ઘોગપતિ શ્રી નંદકિશોરભાઈ કંસારાએ જ્ઞાનાંદું કે, સમાજના કામ માટે તમારી સાથે અમો પણ દોડવા તૈયાર છીએ.

છુટો ચુવા પરિચય મેળાના સુકાની તથા પૂર્વ પ્રમુખશ્રી રાજેશભાઈ કંસારાએ કાર્યક્રમની વિગતવાર માહિતી આપેલ તથા પરિચય મેળાને સફળ અને જીવંત બનાવવા માટે સૂચનો કરવાની સાથે કમ્પ્યુટર ટેકનોલોજી અને અધ્યતન દૃશ્ય સાધનો ઉપયોગ કરી પાસે કે દૂર બેઠેલા સૌ કોઈને લાભ મળી રહે તેવી વ્યવસ્થા સમજાવી હતી.

કન્વીન અને પૂર્વ પ્રમુખશ્રી ભરતભાઈ શેઠે આ તકે સ્વાગત, બેઠક વ્યવસ્થા રજિસ્ટ્રેશન, ભોજન વ્યવસ્થા, ડેકોરેશન-પાત્રિકા અને પરિચય પુસ્ટિકા તૈયાર કરવામાં સામેલ ચુવા ભાઈ-બહેનોની જહેમતની નોંધ લઈ કાર્યક્રમની સફળતાના યશભાગી કાર્યકરોની વિગત રજૂ કરેલ.

કંસારા ટાઈમ્સના તંત્રી શ્રી કે. એમ. માવાણીએ જ્ઞાનાંદું કે પરિચય મેળાની સફળતા માટે સામેના પાત્રની આવક, કયા શહેરમાં રહે છે તે, ઊંચાઈ, દેખાવ વગેરેના કરતા પણ તેમનામાં રહેલ ગુણ, પ્રેમ તથા કુટુંબ ભાવનાને જોઈને પસંદગી કરવી જોઈએ.

સંક્રાન્ત સમાર્દંબ બાદ ઉપસ્થિત ચુવા-બહેનોને જિલ્લા મુજબ બેઠક વ્યવસ્થા ગોઠવેલ તે જ પ્રમાણે જિલ્લા મુજબ વારાફરતી પરિચય માટે મંચ ઉપર બોલાવી પરિચય આપવામાં આવેલ. ચાલુ સાલ ચુવાનો તથા ચુવતીઓની હાજરીમાં સંચા પ્રમાણમાં ઘણી જ સારી હતી. બપોરે ભોજનની સુંદર વ્યવસ્થા ગોઠવાયેલી હોવાથી બધા જ જ્ઞાતિજ્ઞનોએ સંતોષ વ્યક્ત કર્યો હતો.

ચુવા પરિચય મેળાના સ્થળે સાંજે ૭-૦૦ કલાકે સામાન્ય સભા શ્રી મણીભાઈ કંસારાના પ્રમુખ સ્થાને યોજવામાં આવી હતી.

શ્રી ભરતભાઈ શેઠે એજન્ડાપૂર્વક કાર્યવાહી હાથ ધરી હતી. શ્રી રાજેશભાઈ કંસારાએ વાર્ષિક હિસાબો અંગે વિગતવાર ચર્ચા કરી હતી.

શ્રી બાબુભાઈ કંસારા, શ્રી કિરણભાઈ ખાખી, રમેશ બી. કંસારા વિગોરેએ પોતાના મંતબ્યો વ્યક્ત કર્યા હતા. ચરણે અંતે હિસાબો મંજુર કરવામાં આવેલ તથા ઓડિટર તરીકે નિઃસ્વાર્થ રીતે સેવા આપતા શ્રી હરીશભાઈ કંસારાની સેવાને બિરદાવી પુનઃનિયુક્ત કરવામાં આવેલ. મંત્રીશ્રી વિજયભાઈ આઈ. કંસારાએ આભારવિધિ કરી હતી.

ઇહા ચુવા પરિચય મેળામાં ભાગ લેનાર ચુવક-ચુવતી તથા તેમના વાલીઓ તેમજ જાહેરખબર દાતાઓ અને કારોબારી સંબ્યો તથા આમંત્રિતો સહિત સભામંડપમાં અંદાજે બે હજાર પાંચસો જેટલા જ્ઞાતિજનો સવારે ૮-૦૦ વાગ્યાથી રાત્રીના ૮-૦૦ વાગ્યા સુધી ડી. કે. પટેલ હોલમાં વિશાળ સમયાણમાં એકબિત થયા હતા. દરેકના ચહેરા ઉપર શાંતિ અને પ્રસંનતા દેખાતી હતી. મૂળ ગુજરાતના પરંતુ રાજ્યસ્થાન, મદ્યપ્રદેશ અને મહારાષ્ટ્રમાં સ્થાયી થયેલા આપણા જ્ઞાતિજનોએ આવા પ્રસંગે હાજર રહીને પોતાની દંન્યતા તથા સમાજની કામગીરીની પ્રશંસા કરી હતી. વ્યવસાય માટે હિલ્લી સ્થાયી થયેલા આપણા કંસારા ભાઈઓના પ્રતિનિધિશ્રી ભોગીલાલ કંસારા પણ હાજર રહેલ. પોતાને કંસારા ટાઈમ્સ નહીં મળવા ઉપરાંત કેટલીક ફર્નિયાદોની સાથે સારી કામગીરીના અભિનંદન પણ તેમણે પાઠવેલા.

ઇહા પરિચય મેળાના સુકાની પૂર્વ પ્રમુખશ્રી રાજેશભાઈ કંસારા અને ભરતભાઈ શેઠ બંનેને રામ-લક્ષ્મણની જોડીથી નવાજવામાં આવેલ. તેમની દૂરંદેશી તથા કાર્યકુશળતાનો અહેસાસ દરેક જગ્યાએ જોવા મળેલ. આછ દસકા વટાવી ચૂકેલા

મુશ્રી હરિશચંદ્રભાઈ કંસારા (દાદા) તથા શ્રી વિનુભાઈ લાલાણી નિયમિત રીત કાર્યલિયમાં હાજર રહી દરેકને હુંફ અને માર્ગદર્શન પુરુ પાડતા હતા.

ચુવા પરિચય મેળાની અનેકવિધ કામગીરી દરરોજ નિયમિત સાંજે કાર્યલિયમાં શ્રી ઈશ્વરભાઈ કાળકિયા, બાબુભાઈ કંસારા, શ્રી ગુણવંતભાઈ ખાખી, શ્રી અનંતભાઈ શેઠ, ઉધાબેન જી. કંસારા સંભાળતા. શ્રી મુકુંદભાઈ પરમાર, શ્રી મણીભાઈ કંસારા તથા શ્રી સુરેશભાઈ ગોરબિયાનું સતત માર્ગદર્શન મળ્યા કરતું. જ્યારે સમગ્ર કાર્યક્રમને માટે જરૂરી પરિચય પુસ્તિકા માટેનું કાર્ય કર્મચાર ઉપર શ્રી નિકુંજભાઈ કંસારાએ ખૂબ જ મહેનતથી પાર પાડેલ.

ચા-નાસ્તા, ભોજનની સુંદર વ્યવસ્થા શ્રી સુરેશભાઈ પરમાર, રમેશભાઈ શેઠની રાહબરી નીચે મનીષભાઈ કંસારા, હર્પદભાઈ કંસારા, અનિરુદ્ધભાઈ કંસારા, માર્કડભાઈ કંસારાએ સંભાળી હતી. પાટડીના હોશિલા ચુવા કાર્યકર શ્રી શ્યામલાલ કંસારા તથા બળવંતભાઈ પાવાગઢી બધે દોડાદોડી કરવામાં રોકાયેલા રહ્યા હતા.

કાર્યક્રમની અનાઉન્સમેન્ટની જવાબદારી શ્રી હિતેષભાઈ માવાણી (આકાશવાણી, રાજકોટના કાર્યક્રમના નિર્દેશક) શ્રી અતુલભાઈ સોની (તંત્રીશ્રી જ્ઞાતિસેતુ) શ્રી ભાવિનભાઈ, રાજેશભાઈ કાગડા, શ્રી કિરણભાઈ દંગી તથા શ્રીમતી ઉધાબેન કંસારા તથા ઉર્મિલાબેન કંસારાએ સંભાળીને કાર્યક્રમને રસપ્રચુર બનાવ્યો હતો.

સૌજન્ય : ધ ટાઈમ્સ ઓફ કંસારા સમાજ

ડૉ. ઉપેન્દ્ર કલાઈગાર, સુરતને અભિનંદન

તા. ૨૮-૧૨-૨૦૧૩ના રોજ ચુવા પરિચય મેળામાં તેજસ્વી તારલાઓ, ધો. ૧૦ અને ધો. ૧૨ના બહુમાન પ્રસંગે કરી હતી. ઉચ્ચ કારકિર્દી અને વ્યવસાયલક્ષી અભ્યાસક્રમોમાં ઉતીર્ણ થનારને પણ સંભાનવા જોઈએ તેવી લાગાણી વ્યક્ત કરી હતી. સુરતની સુંદરી અંખની હોસ્પિટલના નેત્ર વિશેષજ્ઞ સર્જન ડૉ. ઉપેન્દ્ર બી. કલાઈગાર કે જેઓ સમર્ત કંસારા સમાજના શરૂઆતથી જ સક્રીય કાર્યકર અને માર્ગદર્શક રહ્યા છે, તેમના તરફથી તબીબી શિક્ષણ (M.B.B.S. હોમિયોપેથી-આચ્યુર્ટિક) વિગોરે ક્ષેત્રે તેમજ દંત ચિકિત્સા (B.D.S.) નેત્ર ચિકિત્સામાં ડીગ્રી તથા પોસ્ટ ગ્રેજ્યુએટની પરીક્ષા ઉતીર્ણ કરનાર દરેકને દર વર્ષે સમાજના વાર્ષિક કાર્યક્રમમાં અનુકૂમે ગ્રેજ્યુએશન કક્ષાએ રૂ. ૧૦૦૦/- અને પોસ્ટ ગ્રેજ્યુએટ કક્ષાએ રૂ. ૧૫૦૦ રોકડ ઈનામ ૨૦૨૦ સુધી આપવામાં આવશે તથા ત્યારબાદ પણ તેમનું કુટુંબ આ ઈનામો આપતું રહેશે તેવી જાહેરાત કરી છે.

અમો ડૉ. ઉપેન્દ્ર કલાઈગારની જાહેરાત તથા ભાવનાને બિરદાવીએ છીએ. તથા આવા વ્યવસાયલક્ષી અભ્યાસક્રમો માટે અન્ય દાતાશ્રીઓ પણ આગળ આવે તેવી અભ્યર્થના વ્યક્ત કરીએ છીએ.

શ્રી ગુણવંતભાઈ ડેલાવાળા

પ્રમુખશ્રી, સમસ્ત કંસારા સમાજ, ગુજરાત

શ્રી બટકભાઈ વી. કંસારા

પ્રમુખશ્રી, ધાતુ પરિવાર સેવા ટ્રસ્ટ

૨૬, ડિસેમ્બર, ૨૦૧૩ના રોજ અમદાવાદના નવરંગપુરા વિસ્તાર રિથેટ ડી. કે. હોલમાં સમસ્ત કંસારા સમાજ દ્વારા ‘ચુવા પરિચય મેળા’નું આયોજન થયું.

ગુજરાત સૌરાષ્ટ્રના વિવિધ વિસ્તારો ઉપરાંત મહારાષ્ટ્ર, મધ્યપ્રદેશ, રાજ્યાન અને તામિલનાડુમાં વસતા આપણા (કંસારા જ્ઞાતિ સમસ્ત) પરિવારોમાંથી આવેલા લગ્નોત્સુક ચુવકો, ચુવતિઓ અને એમના પરિવારના સભ્યો તેમજ આમંત્રિતો મળીને અંદાજે બે હજાર જેટલા લોકો આ મેળામાં ઉપસ્થિત રહ્યા હતા.

ડી. કે. હોલના પ્રાંગણમાં વહેલી સવારથી મોડી સાંજ સુધી ઉત્સવનો માહોલ રહ્યો હતો. શિયાળાની શીત લહેર સાથે સુરજની હુંકાળી ઉખા માણાતા મહેમાનો અને એમનો સરભરા/સ્વાગતમાં વ્યાસ્ત સંસ્થાના આયોજકો તેમજ કાર્યકરો વદન પર અને વર્તુળમાં નિજને નજીદીકથી નિહાળવા અને નાણવા/જાણવા માટે મળેલા ‘અવસર’ નો ભરપુર ઉપયોગ કરી લેવાનો ઉત્સાહ હતો.

ઉચ્ચ શિક્ષણ પ્રસાર, વિપુલ વ્યવસાય વૈવિદ્ય અને સાર્વત્રિક શહેરીકરણને પરિણામે ભારતીય પરંપરાગત જ્ઞાતિ પ્રથાના બંધનો હવે એકદમ હળવા થઈ ગયા છે. તેમ છતાં વિભિન્ન જ્ઞાતિના સભ્યોનો એમનો જ્ઞાતિ પ્રત્યેનો સંરક્ષિતવ અહોભાવ અને લગાવ આજ પણ મહદૂંશે મુક્કમીલ રહ્યો છે. એજ રીતે આધુનિકતાના અંધાધુદ્ધ આકુમણ છતાં આજ પણ મોટા ભાગના ભારતીય લગ્નો ‘કરાર’ રૂપે કોઠેને કાંગારે નહીં પરંતુ સંસ્કાર રૂપે કુટુંબની કાંખે ગોઠવાય છે અને એટલે જ હાલના માહોલમાં લગ્નોત્સુક ચુવક-ચુવતિઓ તેમજ એમના પરિવારના સદસ્યોના પરસ્પર પરિચય હેતુ ચુવા મિલન કાર્યક્રમોનું આગામી ઓચિત્ય છે. ભારતના લગભગ બધા જ જ્ઞાતિ સમાજો એમની જ્ઞાતિના સભ્યો માટે આવશ્યકતા અનુસાર પરિચય મેળાનું આયોજન કરે છે.

સમસ્ત કંસારા સમાજ (ગુજરાત) પણ છેલ્લા એક દાચકાથી દર શ્રેણી વર્ષે, ગુજરાત તેમજ દેશના વિભિન્ન રાજ્યોમાં વસતા કંસારા જ્ઞાતિના વિભિન્ન ગોળ/ઘટકોના પરિવારોના લગ્નોત્સુક ઉમેદવારોના લાભાર્થી ‘પરિચય મેળા’નું આયોજન કરે છે. આ સંસ્થાના જ્ઞાતિ સમસ્તને એક સૂત્રે સાંકડી લેવાના ઉમદા ઉદ્દેશ્યથી આયોજિત આ મેળાઓની શ્રુંખલાનો આ છઢો અવસર હતો. અમદાવાદના ‘ધાતુ પરિવાર’ અને ‘કલ્યાણી ટ્રસ્ટ’ના કાર્યકર્તાઓના સંક્રિય સહયોગથી આ મેળાનું આયોજન થયું હતું.

૩૬૨ ચુવકો અને ૧૪૮ ચુવતિઓએ આ પરિચય મેળામાં ભાગ લેવા આવેદન આપ્યા હતા. એમાંના લગભગ ૮૦ ટકા

એટલે કે અંદાજે ગ્રાન્સો ચુવકો અને સૌથી વધુ ચુવતિઓ આ મેળામાં ઉપસ્થિત રહ્યા હતા. તેઓએ તેમના વડીલો તેમજ સમાજના આગેવાનોની શાખે રૂબરૂ સ્ટેજ પર પ્રસ્તુત થઈ, પોતાનો પરિચય આખ્યો હતો. અગાઉથી રજીસ્ટર ન થયેલા પરંતુ તત્ત્વમધ્યે મેળામાં ઉપસ્થિત એવા કેટલાક અન્ય ચુવક/ચુવતિઓને પણ એમનો પરિચય આપવાનો લાભ મળ્યો હતો.

સમસ્ત કંસારા સમાજના ‘પરિચય મેળા’ થકી અપાયેલા ‘સાદ’ને જ્ઞાતિના વિવિધ ગોળ-ઘટકના છૂટા છવાયેલા વસેલા પરિવારોએ અને ખાસ કરીને ચુવા વર્ગ આપેલો આ પ્રોત્સાહક પ્રતિસાદ જ્ઞાતિ-સભ્યોની જ્ઞાતિ-પ્રતિબદ્ધતા વ્યક્ત કરે છે. તેમજ સમસ્ત કંસારા સમાજ (ગુજરાત)ની વ્યાપક સંસ્થાકીય પ્રતિષ્ઠાનું પ્રબળ પ્રમાણ પ્રસ્તુત કરે છે. સાથે સાથે જ્ઞાતિ સમસ્તની વૈવિદ્ય સભર વિવિધતામાં અંતર્ભિન્હિત ‘અકતા’ની આકાંક્ષા ઉઝાગર કરે છે.

પરિચય મેળાનું આયોજન સર્વગ્રાહી હતું. લગ્નેચ્છુક ઉમેદવારો અને એમના પરિવારોની વિસ્તારવાર બેઠક વ્યવસ્થા, ઉમેદવારોની શિક્ષણબદ્ધ સ્ટેજ પ્રસ્તુતિ, ઉદ્ઘોષકો દ્વારા ઉમેદવારોની ચોક્કસાઈબર્યો સંક્રિપ્ત પરિચય આદી તમામ પ્રક્રિયા સહજ, સરળ અને ક્ષતિરહિત હતી. સંસ્થાના આયોજકોની અનુભવી દ્રષ્ટિ, વ્યવસ્થાપકોની ચિવટ અને નાના મોટા બધા જ સ્વયંસેવક-સેવિકાઓની ફરજ નિષ્ઠાની પૂર્ણ ભૂમિમાં ‘Team spirit’ સંદ્ઘભાવના સ્પષ્ટ વર્તતી હતી.

ઉમેદવારોનો ‘Voice-over’ પરિચય ઉપરાંત એમને સ્વયં કોઈ વિશેષ માહિતી આપવી હોય તો તે માટે પણ તેમને પૂરતો સમય અપાતો હતો. સમારોહનો માહોલ એકદમ (In formal) પોતિકો રહ્યો હતો અને એટલે જ ચુવકો અને ખાસ કરીને ચુવતિઓની સ્ટેજ પ્રસ્તુતિ સહજ, નિસંકોચ અને પુરતા આત્મવિશ્વાસ સભર હતી.

પરિવાર મેળાના અવિભાજ્ય અંગ સમાન લગ્નેચ્છુક ઉમેદવારોનો વ્યક્તિગત પરિચય આપતી પુસ્તિકાનું સ્વાગત સમયે જ વિતરણ થયું હતું. પરિણામે ઉમેદવારોને એમની વિગતો ચકાસી લેવાનો અને આવશ્યકતા અનુસાર સુધરાવી લેવાનો પુરતો સમય મળ્યો હતો.

આ પરિચય પુસ્તિકામાં ૩૬૨ ચુવકો અને ૧૪૮ ચુવતિઓ મળીને કુલ ૫૧૧ ઉમેદવારોની આચ્યુત, શિક્ષણ, વ્યવસાય, રહેણાંક આદિ વિગતો આપેલી છે. કંસારા જ્ઞાતિ સમસ્તના ચુવા વર્ગના Cross Section નું આ વિગતો Representative છે. પુસ્તિકામાં આલેખિત વિગતોનું ઘેઝાનિક ટબે વિશ્લેષણ થઈ શકે. એ વિશ્લેષણના તારણો થકી, સમાજને જ્ઞાતિના ચુવા જૂથનું Potential સમનીય,

એમનો સાંપ્રતિક શૈક્ષણિક, વ્યવસાયિક અને સામાજિક સ્થિતિનો આધારભૂત અંદાજ મળે, એમની સમસ્યાઓના સમાધાન વિચારાચ અને જ્ઞાતિના ભાવિ આર્થિક, સામાજિક, સાંસ્કૃતિક વિકાસમાં એમના યોગદાનની સંભાવનાઓનું આકલન થાય.

પ્રસ્તુત લેખમાં હાલ માત્ર પુસ્તિકાની કેટલીક મહિત્વની રસપ્રદ વિગતોનું પ્રાથમિક અવલોકન છે.

લગનેશ્ચક ઉમેદવારો આચુવર્ગ પ્રતિશત:

આચુવર્ગ	યુવક %	યુવતી %
૨૫ વર્ષથી નીચે	૧૮	૪૨
૨૫ થી ૩૦ વર્ષ	૪૬	૪૫
૩૦ થી ઉપર	૩૩	૧૩

અવલોકન :

- લગનેશ્ચક પુરુષ ઉમેદવારોમાં ૩૩ ટકાની વચ્ચે ૩૦ વર્ષથી વધુ છે. આ વચ્ચેમાં મહિલા ઉમેદવારોનું પ્રમાણ ૧૩ ટકા છે.
- ૪૨ ટકા લગનેશ્ચક યુવતિઓ ૨૫ વર્ષથી નીચેની વચ્ચેની છે. આ જુથમાં પુરુષોનું પ્રમાણ ૧૮ ટકા છે.
- લગન માટેના આદર્શ વચ્ચે ૨૫-૩૦ વર્ષનું (પુરુષ) પ્રમાણ અનુપાતે ૪૬ અને ૪૫ પ્રતિશત છે.

લગનેશ્ચક ઉમેદવાર સ્તર શિક્ષણ-સ્તર (પ્રતિશત)

	યુવક%	યુવતી%
દો. ૧૨ સુધી	૨૬	૩.૫
અનુસ્નાતક (પૂર્વ)	૭	૪.૫
સ્નાતક (ગ્રેજ્યુએટ)	૩૨	૩૦
સ્નાતકોત્તર (પોસ્ટ ગ્રેજ્યુએટ)	૧૫	૪૬
પ્રોફેશનલ (ડોક્ટર,	૧૨	૮
ચાર્ટર્ડ એકાઉન્ટિન્સી, એન્જિનિયરિંગ		
પ્રોફેશનલ ડિપ્લોમા	૫	૮

અવલોકન :

- માત્ર ૧૨ દોષણ સુધીનો અભ્યાસ ધરાવતા ઉમેદવારો (યુવકો)નું પ્રમાણ ૨૬ ટકા છે. જ્યારે આ જીથમાં કન્યા ઉમેદવારોનું પ્રમાણ માત્ર ૩.૫ ટકા છે.
- સ્નાતકોત્તર સ્તરે પણ ૧૫ ટકા પુરુષોની સામે, ૪૬ ટકા મહિલાઓ છે.
- પ્રોફેશનલ કોર્સમાં પણ પુરુષો (૧૨%)ની સામે મહિલાઓ (૮%) નું પ્રમાણ છે. ડિપ્લોમા સ્તરે મહિલાઓ પુરુષો કરતા આગળ છે.

જ્ઞાતિ વિશેષ :

આપણી જ્ઞાતિના યુવા વર્ગ (શ્રી-પુરુષ) શિક્ષણ સ્તરમાં કેટલાક તફાવતના કારણોમાં સૌથી મહિત્વનું કારમ યુવકોનો ઉદ્યોગ-ઉદ્યમલકી દસ્તિકોણ છે. દો. ૧૨ સુધીના સરેરાશ પ્રગતિ ધરાવતા યુવકોનું ઝડપાન-વ્યવસાયલકી, ખાસ કરીને પૈતૃક વ્યવસાય તરફી હોવાનું સ્વાભાવિક છે.

પુરુષ ઉમેદવારોનું શિક્ષણ સ્તર, વિગત જોતા એક અન્ય બાબત પણ લક્ષ્યમાં લેવા જેવી એ છે કે ઉચ્ચતમ શિક્ષણ પ્રાપ્ત કેટલાક યુવાને નોકરીને બદલે સ્વરોજગાર પસંદ કર્યો છે. આપણી જ્ઞાતિના આ પ્રતિભાસંપણ્ણ યુવાનો employment seekers નહીં પરંતુ employment generator બનવા ઈર્છા છે જે સમાજના ભાવિ આર્થિક વિકાસ માટે ખૂબ જ આશાસ્પદ સંકેત છે.

સમસ્ત કંસારા સમાજ (ગુજરાત) અમદાવાદ દ્વારા આયોજ્યત છે પરિચય મેળાનું આ માત્ર આછેદું અવલોકન છે. મેળાની ખરી પરિણતીતો ઉમેદવાર યુવા-યુવતિ-પસંગ્દગી-પશ્ચાત સુખી અને સમૃદ્ધ દાંપત્ય જીવન જ હોઈ શકે પરંતુ એક સમાજની દૃષ્ટિએ આવા પરિચય મેળાની અન્ય ઉપલબ્ધિઓ પ્રત્યે પણ લક્ષ્ય આપવું આવશ્યક છે, જેમાં

૧. કંસારા જ્ઞાતિના વિવિધ ગોળ-ઘટકોની ઐક્ય સાધવાની પરિચય મેળાને મળેલો અંતઃત: જ્ઞાતિ સમસ્તની આ આકાંક્ષા વ્યક્ત કરે છે.

૨. સમસ્ત કંસારા સમાજની સંસ્થાકીય પ્રતિષ્ઠાનો વિસ્તરતો વ્યાપ. સમસ્ત ગુજરાતના વિવિધ સ્થળો ઉપરાંત ભારતના ઉત્તર-દક્ષિણ-મધ્ય વિસ્તારોમાં વસતા આપણી જ્ઞાતિના પરિવારો સંસ્થાની અપીલને પહોંચી અને યોગ્ય પ્રતિસાદ મળ્યો એ હકીકત સંસ્થાની વ્યાપક પ્રતિષ્ઠાનું સૂચય છે.

૩. સંસ્થાનું ‘સંદ્યાવાના’ પ્રેરિત સુવ્યવસ્થિત સુનિશ્ચિત વ્યવસ્થાતંત્ર અને તેનો વ્યાપક વિસ્તાર, પ્રસ્તુત પ્રસંગનું સફળ આયોજન અને વ્યવસ્થિત સંચાલન આ હિક્કતની પુષ્ટી કરે છે.

અંતમાં એટલું જ કહેવાનું કે ભારતમાં પરંપરાગત જ્ઞાતિ પ્રથાનું આગવું અસ્તિત્વ રહેવાનું જ છે, એમાં ભલે કોઈ બંધનો જ હોય. એટલે જ્ઞાતિના આમ પરિવારોના કલ્યાણ અને વિશ્વાસ માટે સુદૃઢ જ્ઞાતિ-સંસ્થા અને વ્યાપક ‘ઐક્ય’ આજની આવશ્યકતા છે. આ પરિચય મેળા થકી આપણને આ બંને મહિત્વની બાબતોની અહેસાસ થાય છે. પરિચય મેળામાં ‘પરિણાય’ સુધી પહોંચેલા યુવા હૈવાને સુખદ અને સમૃદ્ધ દાંપત્ય માટે હાર્દિક શુભેચ્છા સાથે આયોજકોને ‘દાખલારૂપ’ કાર્યક્રમ આયોજન નિયોજન બદલ હાર્દિક અભિનંદન.

“આપનું છે ... ને આપને અપણા”

ગત તા. ૫-૧-૨૦૧૪ના રોજ શ્રી સૌરાષ્ટ્ર માર્ઝ કંસારા મંડળ - અમદાવાદની સામાન્ય સભા શ્રી દેશી લોહાણા વિદ્યાર્થી ભવન કાકરીયા ખાતે સાંજે ૪-૦૦ કલાકે મળી હતી. જેમાં માર્ઝ કંસારા જ્ઞાતિના તમામ સભ્યો હાજર રહ્યા હતા. જ્ઞાતિજોનો વિશાળ સમૂહ આજે એકગ્રીત થયો હતો. ત્યારબાદ સામાન્યસભાનું કાર્ય આગળ વધારતા સામાન્ય સભાના પ્રમુખ તરીકે શ્રી કંસારા ધનવંતભાઈ ગોવિંદલાલની નિયુક્તિ કરવામાં આવી હતી.



ત્યારબાદ વર્ષ ૨૦૧૨-૧૩ દરમ્યાન ઉતીર્ણ થયેલા તમામ વિદ્યાર્થીઓને શ્રી સૌરાષ્ટ્ર માર્ઝ કંસારા મંડળ-અમદાવાદ દ્વારા ઈનામની વહેંચણી કરવામાં આવી હતી. તથા વર્ષ ૨૦૧૨-૧૩ દરમ્યાનના હિસાબો રજૂ કરવામાં આવ્યા હતા.

ત્યારબાદ શ્રી કંસારા નંદલાલભાઈ જગજીવનદાસ પરિવાર જે જ્ઞાતિના કોઈપણ કાર્યમાં નિઃસ્વાર્થ સેવા આપતા રહ્યા છે આ પરિવારે વર્ષ ૧૯૮૫માં શ્રી સૌરાષ્ટ્ર માર્ઝ કંસારા મંડળ-અમદાવાદના તમામ સભ્યની એક યાદી બનાવીને તેમના નામ, સરનામા, વ્યવસાય તથા દરેક પરિવારની તમામ યાદીને સાંકળી લેતું એક પરિવાર પરિચય પુસ્તિકાનું વિમોચન કર્યું હતું.

સમય જતાં અમદાવાદમાં માર્ઝ કંસારાના પરિવારનો ઉત્તરોત્તર વધારો થતા વર્ષ ૨૦૦૫માં શ્રી કંસારા નંદલાલભાઈ જગજીવનદાસ પરિવારે ડિગ્રીય પરિવાર પરિચય પુસ્તકનું વિમોચન કર્યું હતું.

સમયાંતરે ટેકનોલોજીનું પ્રમાણ વધતા સંદેશા વ્યવહારના સાધનોમાં દિન-પ્રતિદિન ફેરફારો થતા તથા શહેરોનું આધુનિકરણ થતા શ્રી કંસારા નંદલાલભાઈ જગજીવનદાસ પરિવારને જ્ઞાતિના વડીલોએ તૃતીય પરિવાર પરિચય પુસ્તિકા તૈયાર કરવાની પ્રેરણા આપી. આથી જ્ઞાતિના યુવાન બંધુઓના સાથ સહકારથી જ્ઞાતિના દરેક સભ્યની જન્મ તારીખ, એન્ફ્રેસ, વ્યવસાય, મોબાઈલ નંબર તથા ઈમેલ એડ્રેસ સાથેની

માહિતીવાળું પુસ્તક તૈયાર કરવામાં આવ્યું.

તા. ૫-૧-૨૦૧૪ને રવિવારના રોજ દેશી લોહાણા વિદ્યાર્થી ભવનમાં મંડળના તમામ ૧૬૧ પરિવારના ભાઈઓ-બહેનો ઉપસ્થિત હતા. આ તમામની હાજરીમાં શ્રી સૌરાષ્ટ્ર માર્ઝ કંસારા મંડળ - અમદાવાદના પ્રમુખશ્રી કંસારા નવનીતલાલ જગજીવનદાસના વરદ હસ્તે તૃતીય પરિવાર પરિચય પુસ્તિકાનું વિમોચન કરવામાં આવ્યું હતું. પુસ્તકના વિમોચન વખતે લોહાણા ભવન ખચોખચ ભરેલું હતું. જેમાં કંસારા નવનીતલાલ જગજીવનદાસે સુરેશભાઈનું સાલ ઓટાડીને સંભાન કરેલ. આ સુવર્ણ અવસરને મંડળના તમામ ભાઈઓ-બહેનોએ તાળીઓના ગળગળાટથી વધાવી લીધેલ.

ત્યારબાદ મંડળના કોઈપણ કાર્ય માટે સહાય ઉપસ્થિત રહેતા તથા મંડળની તન-મન-દનથી સેવા કરતા અને નાની ઉમરે ચાર્ટર્ડ એકાઉન્ટ થયેલા શ્રી હિતેષભાઈ મનહરભાઈ પોમલનું શ્રી કંસારા નવનીતલાલ જગજીવનદાસે રાધા-કૃષ્ણની મૂર્તિ આપી સંભાન કરેલ તથા સર્વ શ્રી ધનવંતભાઈ, રમેશભાઈ, જશવંતભાઈ, પ્રમોદભાઈ વગેરેએ શ્રી હિતેષભાઈ મનહરભાઈ પોમલને પુષ્પગુરુષ આપી સંભાન કરેલ.



શ્રી હિતેષભાઈ મનહરભાઈ પોમલે મંડળને ચેરિટી કમિશનરમાં રજુસ્ટર્ડ કરાવવા Sec. 80G માટે જરૂરી કાયદાકીય સલાહ સૂચન કરવા તથા મંડળના હિસાબો નિયમિત ઓડીટ થાય તે માટેની સંપૂર્ણ વ્યવસ્થા આપીશ્રીએ કરાવી આપેલ છે. તથા મંડળના ભાઈઓ-બહેનોએ ભણતર પત્યે જાગૃત કર્યા છે.

શ્રી કંસારા નંદલાલભાઈ જગજીવનદાસ પરિવાર તથા શ્રી કંસારા હિતેષભાઈ મનહરભાઈ પોમલે શ્રી સૌરાષ્ટ્ર માર્ઝ કંસારા મંડળ - અમદાવાદને આપેલ ઉમદા સેવાઓ મંડળ અને મંડળના સભ્યો હરગીજ ભૂતી શક્ષે નહિ. આ બંને પરિવારનો જ્ઞાતિભાઈઓ ખરા મનથી ખૂબ-ખૂબ આભાર માને છે.

સંકલન : નરેન્દ્રકુમાર એમ. સોની-ગાંધીનગર

મહિચા નુખની જોડણી જુદી જુદી રીતે ઉલ્લેખ થાય. છે જેમ કે, મૈયા, મયેયા, મેવચા, મર્દચા, મહિચા, મહીલાંછા, સાચી જોડણી એ સંશોધનનો વિષય છે જે અંગે કોઈ નક્કર માહિતી ઉપલબ્ધ નથી જેથી મહિચા તરીકે અત્યારે સ્વીકારી માહિતી રજુ કરેલ છે.

મહિચા પરિવારના લગભગ ૧૫ થી ૧૭ પેઢી સુધીની નામાવલીની માહિતી ઉપલબ્ધ છે જેની સ્પષ્ટ આંબો (વૃક્ષ) તરીકેની વિગત દર્શાવતું ચિત્ર પણ છે. જે ચંદ્રકાંત એમ. સોની, જ્યનગર, ભુજના નિવાસે જાળવી રાખેલ છે. પરંતુ, આ તમામની વસવાટ-રહેણાંક તે વખતના કામકાજ-દંધા રોજગાર અંગેના ઇતિહાસ-માહિતી ઉપલબ્ધ નથી. જેથી જૂની પેઢી હાલ વધ્ય પ્રકાશ પડી શકાય તેમ નથી.

શ્રી હેમરાજ મોરારજી અને તેમના બે પુત્ર મેઘલુભાઈ અને પોપટલાલ છે. એ લોકો રંગુનમાં વસવાટ કરતા હતા અને ત્યારબાદ એ લોકો રાજકોટ અને કચ્છમાં પણ સ્થાયી થયેલ હતા.

હાલના તબક્ક બે પેઢીની એટલે કે, મેઘલુભાઈ અને પોપટલાલના વારસદારોની માહિતી આપી શકાય તેમ હોઈ પ્રથમ મહિચા પોપટલાલ હેમરાજની વિગતે અત્રે રજુ કરેલ છે.

મહિચા પોપટલાલ હેમરાજના સંતાનોની વિગત આ પ્રમાણે છે.

શ્રી ભગતલાલ (નાનાલાલ) શ્રી મગનલાલ અને સૌથી નાના પુત્ર : શ્રી વિહુલદાસ અને પ્રણ પુત્રી નામે મણીબેન, રંગુબેન અને સંતોકબેન પણ હ્યાત નથી. તે પૈકી મણીબેનના લગ્ન શ્રી ઠાકરશીભાઈ કંસારા (જે તે સમયે જ્યાયધીશ) સાથે, સંતોકબેનના લગ્ન ભુજ નિવાસી જેરામભાઈ કાનજી બીજાણી સાથે તેમજ રંગુબેનના લગ્ન રાચ્યુર નિવાસી બુદ્ધભણી દામજુભાઈ (મૂળ-કુંભારિયા) સાથે થયેલ હતા. તેમની પ્રણ પુત્રીઓ પૈકી પણ કોઈ હ્યાત નથી.

શ્રી ભગતલાલ (નાનાલાલ) શરખાતમાં રાજકોટ ખાતે જીવન વિતાવેલ અને જિંદગીના અંતિમ વારસો અમદાવાદ ખાતે પસાર કરેલ હતા. શ્રી મગનલાલભાઈએ તેમનું મોટાભાગનું જીવન રાજકોટ ખાતે વિતાવેલ હતું. જ્યારે શ્રી વિહુલદાસભાઈ તેમનું જીવન રાજકોટ ખાતે અને માંડવી-કચ્છ જિંદગીના અંતિમ વારસો ભુજમાં પસાર કરેલ હતા. મહિચા પોપટલાલ હેમરાજ અને તેમના સંતાનો શ્રી ભગતલાલ (નાનાલાલ) શ્રી મગનલાલ અને પુત્ર શ્રી વિહુલદાસ હાલે એમાનાં કોઈ હ્યાત નથી.

શ્રી ભગતલાલ (નાનાલાલ) ના બે પુત્ર નામે ૧. બટુકભાઈ (તનસુખભાઈ) અને ૨. હસમુખભાઈ છે.

બટુકભાઈ (તનસુખભાઈ) ભારત સરકારમાં વર્ગ-૧માં અધિકારી તરીકે અમદાવાદ, મેરઠ, ઈન્ડોર, મુંબઈ વગેરે

સ્થળોએ ફરજ બજાવતા હતા અને તાજેતરમાં એટલે કે જાન્યુઆરી-૨૦૧૨માં અવસાન થયેલ છે. બટુકભાઈ (તનસુખભાઈ)ને એક પુત્ર શ્રી મેહુલ મહિચા હાલ દિલ્હી ખાતે સર્વિસ કરે છે અને બે પુત્રીઓ છે. પ્રવિણાબેન અને પ્રીતિબેન. પ્રવિણાબેનને શ્રી પ્રકુલભાઈ સાકરીચા સાથે પરણાવેલ છે અને પ્રવિણાબેન કેન્દ્રીય વિદ્યાલયમાં ટીચર તરીકે વડોદરા ખાતે સેવા બજાવે છે. જ્યારે પ્રીતિબેન બંગલોર મુકામે નોકરી કરે છે.

ભગતલાલ (નાનાલાલ)ના બીજા પુત્ર છસમુખભાઈ અમદાવાદ ખાતે 'મગજદા' કંપનીમાં સેવા કરતા હતા અને નિવૃત્ત થઈને પણ તેમની સેવા ત્યાં જ ચાલુ છે.

આ ઉપરાંત શ્રી ભગતલાલ (નાનાલાલ)ને ચાર પુત્રીઓ પણ છે. તે પૈકી તારાબેનને શ્રી હરીલાલ કહ્ણા (ભચાઉવાલા) હાલે ભુજ સાથે પરણાવેલ છે. પુષ્યાબેનને શ્રી કાંતિલાલ બગા (દોરીવાળા) હાલે ભુજમાં થયેલ છે. ભારતીબેન હાલ હ્યાત નથી તેમના લગ્ન દીપકકુમાર ભાણજી (મોરબીવાળા) સાથે થયેલ.

નાના પુત્રી મીનાબેનના લગ્ન નરેશકુમાર દામજી સોલંકી ખેડુલખા સાથે થયેલ છે.

મગનલાલભાઈના પ્રણ પુત્રો પૈકી ૧. શ્રી જયંતિલાલ સોની, તેમના જીવન દરમ્યાન રાજકોટ, અંજાર અને નખત્રાણા વસવાટ કરેલ અને હાલમાં ૧૯૭૪ થી એટલે કે ૪૦ વર્ષથી ભુજ ખાતે રહે છે. તેઓશ્રીએ મહેસુલ ખાતામાં નાયબ મામલતદાર તરીકે નોકરી કરી નિવૃત્ત થયેલ છે. તેમાં છતાંય ખાસ કેસ તરીકે તેઓ હજુ પણ મહેસુલ ખાતામાં તેમની સેવા આપી રહેલ છે.

મગનલાલના બીજા પુત્ર ચંદ્રકાંત (ચંદુ) છે. તેમના જીવન દરમ્યાન મુખ્યત્વે રાજકોટ, અંજાર અને નખત્રાણા વસવાટ કરેલ છે અને હાલમાં ૩૫-૪૦ વર્ષથી ભુજ ખાતે રહે છે. તેઓશ્રીએ પ્રાથમિક શિક્ષક તરીકે નોકરી કરી નિવૃત્ત થયેલ છે. ચંદ્રકાંત (ચંદુ)ને એક પુત્ર અવેશ અને પુત્રી જીનલ છે. અવેશ ભુજમાં સોના-ચાંદીનું કામકાજ કરે છે.

મગનલાલના બીજા પુત્ર ચંદ્રકાંત (ચંદુ) છે. તેમના જીવન દરમ્યાન મુખ્યત્વે રાજકોટ, અંજાર અને નખત્રાણા વસવાટ કરેલ અને હાલમાં સને ૧૯૭૭ થી (૩૭ વર્ષથી) ગાંધીનગર ખાતે રહે છે. તેઓશ્રીએ ગુજરાત સરકારના ફોરેસ્ટ ડીપાર્ટમેન્ટમાં મુખ્ય કારકુરન તરીકે સેવા બજાવી, ૨૦૧૧ ઓક્ટોબરમાં નિવૃત્ત થયેલ છે અને હાલમાં જ્ઞાતિની સામાજિક પ્રવૃત્તિમાં જોડાયેલા છે.

નરેન્દ્રભાઈ બે પુત્ર છે : હાર્દિક છે, તેઓ ચીમનભાઈ પટેલની કોલેજમાં નિયામક-કમ-પ્રોફેસર તરીકે સેવા બજાવી રહેલ છે. બીજા પુત્ર શ્રી હેમાંગ એન્જીનીયર તરીકે વિદેશમાં

(આયરલેન્ડ) પ્રાયવેટ કંપનીમાં સેવા બજાવે છે.

આ ઉપરાંત મગનલાલભાઈને એક પુત્રી નામે જ્યશ્રીબેન છે. તેમના લગ્ન મૂળ-નાગલપરના શ્રી જગદીશ રમણીકલાલ બારમેડા સાથે થયેલ છે. જ્યશ્રીબેને પણ તેમના જીવન દરમ્યાન મુખ્યત્વે રાજકોટ, અંલાર અને નખગાણા વસવાટ કરેલ અને હાલમાં ૨૦-૨૨ વર્ષથી અંલાર ખાતે રહે છે અને પ્રાથમિક શિક્ષક તરીકે નોકરી ચાલુ છે.

વિકુલભાઈને બે પુત્ર ગિરીશભાઈ અને ભરતભાઈ છે. તેમને પાંચ પુત્રી હસુમતી, કલુબેન, હેમુબેન, ખુશીબેન અને રંજનબેન.

ગિરીશભાઈ હાલમાં માધાપર-કર્શણ અને ભરતભાઈ ભુજ ખાતે રહી ચાંદી કામ કરે છે.

ગિરીશભાઈને બે પુત્ર ધવલ અને નીલ છે. બંને પુત્ર

પણ તેમના પિતાજીની સાથે જ ચાંદી કામ કરે છે.

વિકુલભાઈની પાંચ પુત્રીઓ પૈકી પુષ્પાબેન અને હેમુબેન હાલ છયાત નથી. હસુમતીબેનને શ્રી લવજી લખમશી બુદ્ધભણી (રાપર નિવાસી) હાલે ભુજ સાથે લગ્ન થયેલ છે. કલુબેનના લગ્ન શ્રી પ્રાણલાલ ધનજી સાકરીયા (અંલારવાળા) હાલે માધાપર રહેવાસી સાથે થયેલ છે. સ્વ. હેમુબેનના લગ્ન ધાનેરા મુકામે રહેતા ભુપેન્દ્ર અમીયંદ સોલંકી સાથે થયેલ હતા.

રંજનબેનના લગ્ન નાગલપર-માંડવીના શ્રી જયેશ લક્ષ્મીદાસ સોલંકી સાથે થયેલ છે. શ્રી મહિયા મેઘજી હેમરાજ તથા અન્ય મહિયા પરિવારની વિગતવાર માહિતી મેળવવામાં આવી રહી છે જેમ જેમ તૈયાર થશે તેમ તેમ આગામી અંકમાં આપવામાં આવશે.

જાતિ સમાચાર

શ્રી નખગાણા માર્ઝ કંસારા સોની જાતિ મહિલામંડળ



પ્રમુખ - જ્યોતિબેન
રમણીકલાલ કહ્ણા



ઉપપ્રમુખ - કલ્પનાબેન
પદેશભાઈ સાકરીયા



ઉપપ્રમુખ - જ્યાબેન
કિર્તિભાઈ બારમેડા



મંત્રી - હેતલબેન
ભાવેશભાઈ પોમલ



સહમંત્રી

ક્રિઝાબેન અતુલભાઈ સોલંકી



ખજાનચી

રસિલાબેન ધીરજલાલ કહ્ણા

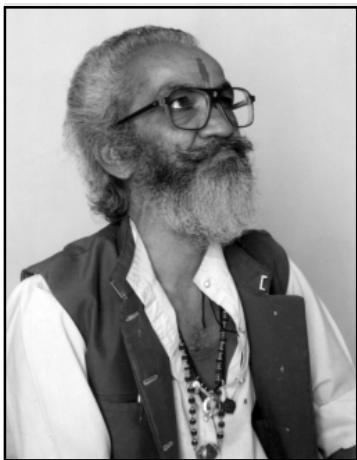


સહખજાનચી

વિજયાબેન દિનેશભાઈ બુદ્ધભણી

તા. ૧૪-૧-૨૦૧૪ના રોજ મહિલામંડળની ભિટીંગ યોજવામાં આવેલ હતી. જેના નવા હોદ્દેદારોની સર્વાનુમતે વરણી કરવામાં આવી હતી. જેમાં નવા હોદ્દેદારો પ્રમુખ-જ્યોતિબેન રમણીકલાલ કહ્ણા, ઉપપ્રમુખ-જ્યાબેન કિર્તિભાઈ બારમેડા, ઉપપ્રમુખ-કલ્પના નવીનભાઈ કહ્ણા, મંત્રી-હેતલબેન ભાવેશભાઈ પોમલ, સહમંત્રી-ક્રિઝાબેન અતુલભાઈ સોલંકી, ખજાનચી-રસિલાબેન ધીરજલાલ કહ્ણા, સહખજાનચી-વિજયાબેન દિનેશભાઈ બુદ્ધભણી તરીકે હોદ્દેદારો નિમાયા હતા અને ૧૫ કારોબારી સર્બ્યોની રચના કરવામાં આવી હતી. જેમાં

પુનમબેન જુંકલભાઈ કહ્ણા, પ્રજ્ઞાબેન પ્રજ્ઞલભાઈ કંસારા, રંજનબેન રાજેશભાઈ સાકરીયા, કલ્પનાબેન પદેશભાઈ સાકરીયા, કલ્પનાબેન જ્યેશભાઈ કહ્ણા, રેખાબેન નિતીનભાઈ કહ્ણા, શોભનાબેન કિશોરભાઈ કોટડીયા, દક્ષાબેન મહેશભાઈ બુદ્ધભણી, દક્ષાબેન કાંતિલાલ સોની, વસંતીબેન શંકરભાઈ બુદ્ધભણી, કૌશાંકાબેન વિનોદભાઈ ગુજરાતી, ઉર્મિલાબેન રાજેશભાઈ બગગા, ગીતાબેન મોહનભાઈ કોટડીયા, કોકિલાબેન પ્રકાશભાઈ કહ્ણા, રસિલાબેન ગંગારામભાઈ બુદ્ધભણી, ભાવનાબેન રમેશભાઈ કંસારા



સુંદરજીભાઈ આપની ઉંમર કેટલી ? મારી ઉંમર સાડા બાવીસ વર્ષ સાડા બાવીસ ?!! હા, આમ તો હું આજે ૮૩ વર્ષનો ચુવાન છું. પણ હું સાડા બાવીસ વર્ષનો હતો ત્યારે કોઈકે ઉંમર વિશે પૂછ્યું હતું, બસ ત્યારથી આજ સુધી અને સો વર્ષનો થઈશ ત્યાં સુધી વરસ તો સાડા બાવીસ જ કહીશ, બંદા બોલ્યા ન ફરે,

જબાનનો પાકો છું, આવા સદાબહાર સાચકલ પ્રવાસી સુંદરજીભાઈને કોઈ રૂદ્રાક્ષ કહે, કોઈ અલગારી કહે, કોઈ એન્ટીક પીસ કહે, કોઈ મસાણીયો કહે, પણ એની સાચી ઓળખ તો 'સુંદરજી ભેળવાલા'

ભુજમાં કંસારા બજારમાં આવેલા નાના ફળિયામાં એમના નિવાસ સ્થાને બેઠીદીના બંડી દાઢી ધારી અને વિવિધ મુખી રૂદ્રાક્ષના પારાઓ અને માળા ધારણ કરેલા સોની સુંદરજી ખેંગારભાઈ કંસારા (બિજલાણી)ની આ લખનારે મુલાકાત લીધી ત્યારે એમના ઇમમાં ૦ થી ૨૫ મુખી અસંખ્ય રૂદ્રાક્ષના દુર્લભ પારાઓ અને સેંકડો રૂદ્રાક્ષની માળાઓ જોવા મળી, ઉપરાંત તુલસીની માળાઓ, ચંદન, ગંગાજળ તથા દેવપ્રયાગ (હિમાલય)ની ચમકતી રેતી પણ જોવા મળી, આશ્રમસંજ્ઞ આ ચમકતી રીતે પૂછ્યું કે આ રેતીનો સંગ્રહ શા માટે ?! એમણે કહું કે આચયું પુરું થતા, અંતિમ સમયે સગાસંબંધી કે સ્નેહીના અયેતન (નિષાણ) શરીરને આ રેતી, ચંદન તથા ગંગાજળ પાણીમાં મિલાવીને સ્નાન કરાવું છું, પછી એની અંતિમ યાત્રા શર થાય છે. આવા અંતિમ સમયની વજારો યાત્રાઓ મેં કરાવી છે અને એટલે જ મને અંત સમયે મહાપ્રયાણ કરવું વસમું નહીં લાગે.

૫૨ વર્ષથી રૂદ્રાક્ષ સાથે નેહ-નાતો ધરાવતા સુંદરજીભાઈ મા કાલિકા અને મા આશાપુરાના પરમ ભક્ત છે. તેઓએ અત્યાર સુધીમાં ૧૧૪ વખત છિદ્રાર અને ૫૦ વખત નેપાળનો પ્રવાસ ખેડ્યો છે. હિમાલય સહિત ભારતભરમણ પણ કરેલું છે. ૧૯૭૨માં ગોરખપુરના મહિંતાના સહ્યોગથી સુંદરજીભાઈએ નેપાળના મહારાજા વિરેન્દ્રસિંહજીની શુભેચ્છા મુલાકાત લીધી હતી. તેમણે કર્યાના સુવિષ્યાત સુડી-ચ્યુનો સેટ મહારાજાને ભેટ આપ્યો હતો. એ ટાંકણે રાજ વિરેન્દ્રસિંહજીએ સુંદરજીભાઈને ૧ મુખી રૂદ્રાક્ષનો પારો શંકર ભગવાનના લિંગ

પરથી ઉતારીને બક્ષીસ રૂપે આપ્યો હતો. એ સમયે રાજ વિરેન્દ્રસિંહજીના માતુશ્રી અને કર્યાના મહારાવ ખેંગારજી બાવાની દિકરી સાથે સુંદરજીભાઈએ કર્યીમાં વાતચીત કરીને એમના ક્ષેમકુશળ પૂછ્યા હતા. કર્યીબોલી સાંભળીને મહારાણી ભાવવિભોર બન્યા હતા.

ચડતી-પડતીના સાક્ષી સુંદરજીભાઈએ એમના આયખા દરમ્યાન ચાર વિનાશકારી ભૂકંપો લોયા છે. તેઓ સારા ફોટોગ્રાફર પણ છે. તેઓએ સારા નરસા પ્રસંગોના અસંખ્ય ફોટો આલખ પણ સંભાળપૂર્વક સાચવ્યા છે. ૨૫ વર્ષથી યાશીકા એમનો પ્રિય કેમેરો છે. સુવિષ્યાત ફોટોગ્રાફર સ્વ. એલ.એમ. પોમલનાં તેઓ સાચી મિત્ર રહ્યા છે અને ફોટોગ્રાફી પણ એમણે પોમલ પાસેથી શીખી છે. મનમોજુ અને બિનદાસ એવા સુંદરજીભાઈ એક જમાનામાં દેશી બીડીના જબરા ચાહક હતા.

તત્કાલીન ન્યાયાધીશ ઠાકરશીભાઈ કંસારા (કર્ચ) મિત્રના મેનેજર શૈલેશભાઈ કંસારાના દાદા અને 'જ્ઞાતિસેતુ'ના તંત્રી હંસરાજભાઈ કંસારાના પિતાજીશ્રી જેઓ દરરોજ કોર્ટમાંથી સાંજે વળતા હોય ત્યારે નમસ્તે કરે, જજ સાહેબ એનો સાદર સ્વીકાર કરે.



૨૦૧૦ એમના ધર્મપત્ની બિમાર પડયાં સુંદરજીભાઈ એમની માંદગી પરથી એમની વસમી વિદાય વેળાનો અણસાર આવી ગયેલ હતો. એ માટે એમણે આગોતરા આયોજનની પણ તૈયારી રાખી હતી. અને જરૂરી એવા ચૂંદી, બંગડી, ચાંદલો વિગેરે હાથવગા રાખ્યા હતા. ૨૦૧૨માં એમના ધર્મપત્ની સવિતાબેનનું દુઃખ અવસાન થતાં. આ અલગારી જીવે એને વસમી વિદાય આપી હતી. ત્યારબાદ એમના અસ્થિ હંદિદ્વારથી દૂર ૧૨૦ કિમી. દૂર આવેલા દેવપ્રયાગ (હિમાલય) ખાતે ત્રિવેણી સંગમમાં પદ્યરાવ્યા હતા. તેઓ નિત્ય પ્રભાતે હસતા મુખે ભગવાનની સાથે એમના ધર્મપત્નીની પૂજા કરે છે. જે ફેમની અંદર ફોટોને તેઓએ મંગળસૂશ્રી સહિત સોનાના દાગીના પહેરાવ્યા છે. જે એમનો ધર્મપત્ની પ્રત્યેનો અનોખો ભાવ-લગાવ દર્શાવે છે.

સુંદરજીભાઈ ફરીથી સ્મશાન વિષે વાત માંડતા કરે છે કે હું ૧૩ વર્ષનો હતો ત્યારથી સ્મશાનમાં જાઉં છું. એટલે સ્મશાન મને ઘર જેવું લાગે. આ એક મારો અનોખો શોખ કહો કે જે કહો તે મને ખબર પડે એટલે બદ્યાથી પહેલા હું સ્મશાને પહોંચ્યો.

જાઉં પછી ગમે તે વ્યક્તિ હોય. ચિતા પર લાકડા ગોઠવવાની મને જબરી ફાવટ, અભિનદાહ દેવડાવતાં પહેલા હું કાશી વિશ્વનાથ મહાદેવનું સ્મરણ કરું છું. શ્રીજ દિવસે પાછો હું સ્મરણનમાં જઈને અસ્થિ કરવા (ટાઢી ઠારવી) નું કામ કરું છું આમ મને સ્મરણનો સથવારો બહુ ગમે.

મુખ્યવાન અને દુર્લભ એવા રૂદ્રાક્ષના પારાઓના સંગ્રહાંક અને રૂદ્રાક્ષ તુલસી વિગરે માળાઓના વેપારી સુંદરજીભાઈ દરરોજ સવારે ૫-૩૦ કલાકે જગીને પ્રથમ થોડું ગંગાજળ પીએ, પછી જ પ્રાતઃ કર્મથી પરવારી દૈનમદિન ક્રિયાઓમાં વ્યસ્ત મસ્ત બની જાય. વિવિધ નામ ધારી એવા સુંદરજીભાઈની આગાવી ઓળખન 'સુંદર ભેણવાલા' ૨૦ વર્ષ સુધી એમણે ધર્મપત્નીના સહકારથી ભેણનો દંધો કર્યો, એ

જમાનામાં એમની ભેળ બહુ વખણાતી.

સુંદરજીભાઈને વાત-વાતમાં એમના અભ્યાસ વિશે પૂછ્યું તો કહે કે, ... (ગુજરાતી ધો. રથું માંડ-માંડ પાસ) આવા તર ને ફડ અને આખા બોલા સુંદરજીભાઈ નિવૃત્તિમાં આજે પણ પ્રવૃત્તિમય જીવન ગાળે છે. સદાચ સાયકલના સંગાથી અને તન, મન અને મિજાજથી મોજમાં રહેતા સદાબહાર સુંદરજીભાઈ આજે પણ સાડા બાવીસના જ ભાસે છે. માટે જ આવા અનોખા આદમીને જોઈ કવિએ ગાયું છે મોજમાં રહેવું, મોજમાં રહેવું, મોજમાં રહેવું રે... આઠ પછોર અલખઘાણીની ખોજમાં રહેવું રે... મોજમાં... છે ને અલગારી આત્માની અનોખી દાસ્તાન...

Name	: Milan	
Date of Birth	: 17th July, 1988	
Time & Place of Birth	: 11:00 am at Ahmedabad	
Address :	: D -002 Abhiyan apartment Opp. AUDA Garden, Nr Cambay Hotel, Thaltej SG Highway, Ahmedabad, Gujarat - 380054	
Father	: Mr. Rohit Narshibhai Soni (Sakariya)	
Mother	: Mrs. Bhavna Rohitbhai Soni (House Wife)	
Brother	: One (younger), Studying BCom (Last Sem) & working with Sterling Holiday Resorts as CRC lead.	
Father's Occupation	: Job	
Contact Details	: 9904771476, 9924039077 (Rohit Soni)	
Family Background	: Narshibhai N Soni (Grand Father) Zaverben N Soni (Grand Mother) Kanubhai N Bijlani (Mama) - Ahmedabad, Gujarat Hasmukhbhai N Rijlani (Mama) - Ahmedabad, Gujarat	
Personal Details		
Height	: 5'4	
Weight	: 63 kg.	
Hobbies	: Driving, Listening Music, Surfing Internet.	
Education	> Done Graduation in BCA from Gujarat University. Persuing MCA from IGNOU. > Completed Hardware & Networking Course (A+, N+, RHCE, CCNA, MCSA, CWNA, Checkpoint, Sun Solaris, and Oracle).	
Occupation	: Current - Assistant Manager, Media Industry Content Dept. SNL Financial (India) Pvt Ltd. - Working since 3 Years. MNC Company. Previous-Worked as a Network Engineer for 1.5 Years with Wireless ISP Company	

- ડૉ. કુ. પ્રીતી વી. પોમલ

આજનો જમાનો ફાસ્ટફૂડનો છે. નાના બાળકથી માંડીને વૃદ્ધોને તીખુ-મસાલેદાર વાનગી ખાવાનો ચસ્કો લાગી ગયો છે. આજના આધુનિક ચુગમાં ખાવાપીવાની પદ્ધતિમાં પણ મોટા ભાગે ફેરફાર થયા છે. આજે ગલીએ ગલીએ ખાવાની રેકડી થઈ ગઈ છે. આ શોખને કારણે જ અનેક રોગ ઉત્પન્ન થાય છે. લોકો પેટની ભૂખને અવગાણીને ખોરાડની સુગંધ અને તેના દેખાવતી લલચાઈ જાય છે.

મોં વાટે લીધેલ, દાંતથી ચવાયેલો નરમ ખોરાક અન્નનળી દ્વારા જઈનું હશે અને એનું ચલવાય જઈનું હશે. લિવર અને સ્વાદુપિંડમાંથી વહેતા અન્ય રસો સાથે મળી ખોરાકનું પાન કરે. આ પ્રક્રિયા અતિરેક અથવા શિથિલતા આમલરસને હાનિ પહોંચાડે.

ખાદ્ય પણી છાતીમાં બળતરા થાય, પેટમાં આંટી આવે ખાટા ઓડકાર તથા ક્યારેક મોળ સાથે ખાટી ઉલટી થાય. સવારે મોટામાં ખાટું પાણી છલકાય - ‘અમલપ્રકોપ’ અર્થાત્ હાયપર એસીડીટીથી આપણે વાકેફ છે.

તીવ્ર તાપમાં અનેક રીતે રંધાતા તીખા તળેલા મસાલાયુક્ત અને ભાતભાતના ભોજનો મુખ્ય કારણ હોય છે. સતત ચિંતા, માનસિક તણાવ, ઈધની લાગણી અને અમલપ્રકોપને જુગ જુગનો નાતો છે. અપૂર્વતી ઊંઘ, હોટલનો ખોરાક, એટલામાં અધૂરુ હોય તેમ સોઢો પતાવવા દાર્ઢની મહેંદ્રિલ અને સિગારેટના ધ્યમાડા.૦ તમાકુ જઈ પરના આ અત્યાચારનું સીધું પરિણામ અમલપિત સિવાય બીજું શું હોય શકે ? આ બધાના તહેનાતમાં ખડે પગે હાજર રહેતી પણી સુદ્ધા ‘એસીડીટી’ ની ભાગીદાર બને તો નવાઈ નહિ ! પુરુષોવડી સ્ત્રી, આજની શિક્ષિત અને વ્યવસાયી સ્ત્રીને પણ અમલપ્રકોપમાંથી મુક્તિ નથી મળતી.

જઈને ઉશ્કેરતા આવા અનેક વિવિધ કારણોની પરંપરા ચાલુ રહે તો એસીડીટીનો આરંભ અંતે પેટના ચાંદાના પરિણામી શકે એટલે જ એસીડીટીને આરંભમાં જ સારવાર કરવી રહાપણ છે. જુવનની ચીતરસમાં અને રફતાર બદલાય તો ઔષધ વિનાય આરંભમાં આ બીમારી નિવારી શકાય.

આહાર નિષ્ણાતોના જણાવ્યા અનુસાર :

- દૂધ, ફળ, શાકભાજુ, રેસાવાળો ખોરાક ખાવો જોઈએ.
- છળવો, બાફેલા સુપાચ્ય ખોરાક લ્યો.
- ભોજન શાંત ચિંતે બરોબર ચાવીને ગળે ઉતારવો.
- પોલીસ કર્ચ વગરના ચોખા, થૂલું ન કાઢેલા ઘઉંના લોટની ચોટલી ખાવી.

● કેળા, સફરજ, પણેચા, ગાજર જેવા ખોરાકમાં પુષ્ટ રેસા હોવાથી તે લાભદાયક છે.

● તાજે ખોરાક લેવો.

● તીખા તળેલા ફરસાણ અને મેંદા - ધીની ભાડે બનાવટો ન લેવા.

● ભૂખ્યા રહેવું નહીં અને ઠાંસીને ખાવું નહિં. દિવસમાં થોડું થોડું ચાર વાર ખાઓ તોચ વાંધો નહિં.

● સિગરટ-બીડીના સાથે મદિરાનેય તિલાંજલિ આપી દો.

● આ ઉપરાંત વધારે વજન હોય તેવી વ્યક્તિને પણ એસીડીટી થાય છે. તેથી શરીર સુડોળ અને સમ્રાણ રહેવું જોઈએ.

અમલપિત અને એના પ્રકોપમાંથી ઉદ્ભવથી વિવિધ આપત્તિઓને આવી લેતી હોમિયોપેથીમાં નેટ્રમ ફોલ, રોબિનીયા, એન્ટીમની કુડ, કાર્બોફેજ, મેળનેશિયા કાર્બ, ઈઅશેશિયા વગરે દવાઓ રાહત આપે છે. રોગ અને દવાના વિશિષ્ટ લક્ષણોની સમાનતા જેટલી ઘનિષ્ઠ - Similimum તેટલી જ ચિકિત્સાની સાર્થકતા ઉપર જણાવેલી બધી દવાઓ વ્યક્તિગત લક્ષણો અનુસાર નિષ્ણાંત ડોક્ટરની હેઠળ લેવી.

From : CONSULTANT HOMEOPATH

Dr. (Mrs.) Preeti Vishal Pomal,

Thane (W) (M) 09221932537

Email : preetivpomal@gmail.com

ભૂત સુધારણા

★ ગતાંકમાં પ્રિતી પોમલ-થાણે ના સ્થાને પ્રિતી પોમલ-ભૂજ છાપાયેલ.

શ્રી સાબરકાંઠા કર્ચ માર્ઝ કંસારા સોની જ્ઞાતિમંડળ

૧. અભિષેક મનુભાઈ સોની, તલોદ

વર્ષ-૨૦૧૨-૧૩ E.C. (Sem-5) SPI-6.3

સારા માર્કથી ઉત્તીર્ણ થયેલ છે.



૨. ધર્મન્દ્રભાઈ ભાઈલાલભાઈ સોની

મંત્રી તરીકે તેમનો ફોટો સેતુના સાબરકાંઠા મંડળ વિશેષાંકમાં આપવાનો રહી ગયેલ હતો.

- પ્રેષક : નરેન્દ્રભાઈ સોની

રજી. નં. ૧૧૬ : ચુવક : અટક : બારમેડા, ઉ.વ. ૨૬, અભ્યાસ-૧૦ પાસ, ઊંચાઈ-૫.૬, વજન-૭૩ કિલો, વ્યવસાય - નોકરી, માસિક આવક : ૧૩,૦૦૦, કુંવારા

રજી. નં. ૧૨૦ : ચુવક : અટક : બુદ્ધભર્ણી, ઉ.વ. ૪૮, અભ્યાસ-૧૦ પાસ, ઊંચાઈ-૫.૮, વજન-૬૨ કિલો, વ્યવસાય - વાસણની દુકાન, માસિક આવક : ૧૭,૦૦૦, કુંવારા

રજી. નં. ૧૨૧ : ચુવક : અટક : બારમેડા, ઉ.વ. ૩૬, અભ્યાસ-૫ પાસ, ઊંચાઈ-૫.૬, વજન-૬૦ કિલો, વ્યવસાય - ફરસાણની દુકાન, માસિક આવક : ૬,૦૦૦, કુંવારા

રજી. નં. ૧૨૨ : ચુવક : અટક : બારમેડા, ઉ.વ. ૩૦, અભ્યાસ-૭ પાસ, ઊંચાઈ-૫.૦, વજન-૭૦ કિલો, વ્યવસાય - પાનનો ગાલો, માસિક આવક : ૧૦,૦૦૦, કુંવારા

રજી. નં. ૧૨૩ : ચુવક : અટક : સાકરીયા, ઉ.વ. ૨૬, અભ્યાસ-૧૦ પાસ, ઊંચાઈ-૫.૪, વજન-૮૦ કિલો, વ્યવસાય - વેપાર, માસિક આવક : ૧૦,૦૦૦, કુંવારા

રજી. નં. ૧૨૪ : ચુવક : અટક : બારમેડા, ઉ.વ. ૩૧, અભ્યાસ-૧૦ પાસ, ઊંચાઈ-૫.૫, વજન-૬૫ કિલો, વ્યવસાય - ઈલેક્ટ્રિક્શીયન, માસિક આવક : ૧૦,૦૦૦, કુંવારા શારીરિક ખોડ : (ફીટ વાઈ) એક વાર આવ્યા પછી નથી આવી દવા ચાલુ

રજી. નં. ૧૨૫ : ચુવક : અટક : પોમલ, ઉ.વ. ૪૮, અભ્યાસ-૧૦ પાસ, ઊંચાઈ-૫.૦, વજન-૫૫ કિલો, વ્યવસાય - નોકરી, માસિક આવક : ૫,૦૦૦, કુંવારા

રજી. નં. ૧૨૬ : ચુવક : અટક : બગાા, ઉ.વ. ૨૭, અભ્યાસ-M.A. Part-૨ ઊંચાઈ-૫.૫, વજન-૫૮ કિલો, વ્યવસાય - નોકરી, માસિક આવક : ૧૦,૦૦૦, કુંવારા

રજી. નં. ૧૨૭ : ચુવક : અટક : હેડાઉિ, ઉ.વ. ૨૭, અભ્યાસ-૮ પાસ, ઊંચાઈ-૫.૫, વજન-૬૦ કિલો, વ્યવસાય - ટુ વ્હિલર ગેરેજ, માસિક આવક : ૧૦,૦૦૦, છુટાણેડા

રજી. નં. ૧૨૮ : ચુવક : અટક : બારમેડા, ઉ.વ. ૩૧, અભ્યાસ-૮ પાસ, ઊંચાઈ-૫.૧૧, વજન-૫૮ કિલો, વ્યવસાય - કન્ટ્રોક્શન, માસિક આવક : ૨૦,૦૦૦, કુંવારા

રજી. નં. ૧૨૯ : ચુવક : અટક : સોલંકી, ઉ.વ. ૩૨, અભ્યાસ-બી.કોમ.સીએ. (ઈન્ટર), ઊંચાઈ-૫.૧૧, વજન-૮૦ કિલો, વ્યવસાય - નોકરી, માસિક આવક : ૧૪,૦૦૦, કુંવારા

રજી. નં. ૧૩૦ : ચુવક : અટક : સોલંકી, ઉ.વ. ૪૮, અભ્યાસ-એચ.એસ.સી., ઊંચાઈ-૫.૫, વજન-૪૮ કિલો,

વ્યવસાય - સોનીકામ, માસિક આવક : ૧૨,૦૦૦, કુંવારા

રજી. નં. ૧૩૧ : ચુવક : અટક : કહુલા, ઉ.વ. ૩૨, અભ્યાસ-૧૦ પાસ, ઊંચાઈ-૫.૧૦, વજન-૫૫ કિલો, વ્યવસાય - ચાંદીકામ, માસિક આવક : ૧૫,૦૦૦, કુંવારા

રજી. નં. ૧૩૨ : ચુવક : અટક : સોલંકી, ઉ.વ. ૩૪, અભ્યાસ-બી.કોમ.-કોમ્યુટર-DCS, ઊંચાઈ-૫.૨, વજન-૫૮ કિલો, વ્યવસાય - કોમ્યુટર એકાઉન્ટ, માસિક આવક : ૮,૦૦૦, કુંવારા

રજી. નં. ૧૩૩ : ચુવક : અટક : મૈચા, ઉ.વ. ૩૦, અભ્યાસ-૧૦ પાસ, ઊંચાઈ-૫.૪, વજન-૫૨ કિલો, વ્યવસાય - સ્ટેશનરી હોલસેલ, માસિક આવક : ૩૫,૦૦૦, કુંવારા

રજી. નં. ૧૩૪ : ચુવક : અટક : હેડાઉિ, ઉ.વ. ૩૩, અભ્યાસ-૧૦ પાસ, ઊંચાઈ-૫.૬, વજન-૭૦ કિલો, વ્યવસાય - RO Plant, માસિક આવક : ૧૫,૦૦૦, કુંવારા, દૂધપીણા કેંસલ થયેલ છે.

રજી. નં. ૧૩૫ : ચુવતી : અટક : પરમાર, ઉ.વ. ૪૧, અભ્યાસ-૧૦ પાસ, ઊંચાઈ-૫.૩, વજન-૫૫ કિલો, વ્યવસાય : -, માસિક આવક : -, કુંવારા

રજી. નં. ૧૩૬ : ચુવતી : અટક : છાત્રાણા, ઉ.વ. ૪૩, અભ્યાસ-સીએ, ઊંચાઈ-૫.૨, વજન- -, વ્યવસાય : -, માસિક આવક : -, કુંવારા

રજી. નં. ૧૩૭ : ચુવતી : અટક : પોમલ, ઉ.વ. ૨૫, અભ્યાસ-M.A. B.Ed. (Eng.), ઊંચાઈ-૫.૩, વજન-૪૭ કિલો, વ્યવસાય : શિક્ષીકા, માસિક આવક : ૫,૩૦૦, કુંવારા

રજી. નં. ૧૩૮ : ચુવતી : અટક : મયરા, ઉ.વ. ૩૪, અભ્યાસ-B.A. LL.B. (SP), ઊંચાઈ-૫.૨, વજન-૬૫ કિલો, વ્યવસાય : વકીલાત, માસિક આવક : ૧૦,૦૦૦, કુંવારા

રજી. નં. ૧૩૯ : ચુવતી : અટક : બુદ્ધભર્ણી, ઉ.વ. ૨૩, અભ્યાસ-M.Com, ઊંચાઈ-૫, વજન-૫૮ કિલો, વ્યવસાય : નોકરી, માસિક આવક : ૬૫૦૦, કુંવારા

રજી. નં. ૧૪૦ : ચુવતી : અટક : બુદ્ધભર્ણી, ઉ.વ. ૨૭, અભ્યાસ-B.A. LL.B., ઊંચાઈ-૫.૫, વજન-૫૨ કિલો, વ્યવસાય : નોકરી, માસિક આવક : ૧૫,૦૦૦, કુંવારા

રજી. નં. ૧૪૧ : ચુવક : અટક : બુદ્ધભર્ણી, ઉ.વ. ૨૭, અભ્યાસ-૮ પાસ, ઊંચાઈ-૫.૫, વજન-૬૫ કિલો, વ્યવસાય : સ્પેર પાર્ટસની દુકાન, માસિક આવક : ૨૦,૦૦૦, કુંવારા

ચૂ. નં. ૧૪૨ : ચુવક : અટક : બારમેડા, ઉ.વ. 33, અભ્યાસ-બી.કોમ., ઊંચાઈ-પ'.જ, વજન-૬૮ કિલો, વ્યવસાય : ટુલીલર ગેરેજ, માસિક આવક : ૧૮,૦૦૦, કુંવારા

ચૂ. નં. ૧૪૫ : ચુવક : અટક : પરમાર, ઉ.વ. ૩૨, અભ્યાસ-બી.કોમ., ઊંચાઈ-પ'.જ", વજન-૬૬ કિલો, વ્યવસાય : નોકરી, માસિક આવક : ૪૮,૦૦૦, કુંવારા

ચૂ. નં. ૧૪૩ : ચુવક : અટક : બુદ્ધભૂતી, ઉ.વ. ૨૭, અભ્યાસ-એમ.કોમ., ઊંચાઈ-૭૮ સેમી., વજન-૬૩ કિલો, વ્યવસાય : નોકરી, માસિક આવક : ૧૦,૦૦૦, કુંવારા

ચૂ. નં. ૧૪૬ : ચુવક : અટક : પરમાર, ઉ.વ. ૩૨, અભ્યાસ-ધો.૧૧, ઊંચાઈ-પ'.પ", વજન-૫૮ કિલો, વ્યવસાય : બીગનેસ (મેન્યુ.), માસિક આવક : ૧૫,૦૦૦, કુંવારા

ચૂ. નં. ૧૪૪ : ચુવક : અટક : કોટડીયા, ઉ.વ. ૨૬, અભ્યાસ-બી.કોમ., ઊંચાઈ-પ'.૮", વજન-૬૫ કિલો, વ્યવસાય : નોકરી, માસિક આવક : ૧૨,૦૦૦, કુંવારા, શારીરિક ખોડ - છોઠ

નોંધ : મેરેજ બ્યુરોમાં વિગતો આપવા વડીલોને આગ્રહ ભરી વિનંતી છે. ખાસ કરીને લગ્નોચ્છુક કન્યાઓની વિગતો ઓછી આવે છે, જે મોકલવા વડીલોને ખાસ વિનંતી છે.

શ્રી મારું કંસારા સોની જ્ઞાતિ મહામંડળ સંચાલિત મેરેજ બ્યુરો માટે

વિશેષ સંપર્ક : શ્રીમતી લતાબેન સોલંકી, અંજારીયા ફિલ્મિયા, ભુજ-કુંવારા. મો. ૯૭૨૫૩ ૨૦૪૪૪

જણો અને માણો

શું તમે જણો છો કે ?

સંકલન : ગીતા શિશિર હેડાઉન્ઝ-ભુજ

- તાજેતરમાં જર્મનીમાં એક સ્થળેથી મળી આવેલા કાચબાના શરીરના નવ જુદા જુદા અવચયના અસ્ત્રી સાડા ચાર કરોડ વર્ષથીએ વધુ જુના હોવાનું સાબિત થયું છે જે એક વિફરું છે.
- માર્સ-૫૦૦ નામના અવકાશ કાર્યક્રમ અંતર્ગત ચુરોપિયન સ્પેસ એજન્સીએ ભવિષ્યમાં મંગળ પર જનારા છ અવકાશીને જૂનથી નવેમ્બર-૨૦૧૧ વર્ષે પાંચ મહિના સુધી સૂર્યપ્રકાશ વિનાના વાતાવરણમાં રહેવાની તાલીમ આપી હતી.
- ડરમેટોગલાયફિક્સ શાબ્દને અંગ્રેજુમાં લખવા માટે ૧૫ શાબ્દ લખવા પડે આ સાબ્દ અંગ્રેજુ ભાષાનો સૌથી લાંબો એવો

- શાબ્દ છે જેનો એકેચે અક્ષર બે વાર લખવા પડતો નથી.
- ઇન્ટરનેટ પર પુસ્તક વેચતી વેબસાઇટ એમગ્નોન ડોટ કોમના સ્થાપક જેફ બ્રાંડોસ અત્યારે એક એવી ઘડિયાળ નિર્માના ખર્ચ ભોગવી રહ્યા છે જે એક પર્વત કોતરીને બનાવવામાં આવી રહી છે આ ઘડિયાળના પુરલા ૨૦૦ કુટુંબી ઊંચા છશે એ ૧૦,૦૦૦ વર્ષ સુધી કામ કરશે.
 - અમેરિકાના વિયોડોર ગ્રેએ રસાયણશાસ્ક્રમાં આવતા પિચિયોડિક ટેબલની રચના લાકડાના કોફી ટેબલ પર દેખાડીને આઈજુ નોંધેલ તરીકે ઓળખાતો પુરસ્કાર ૨૦૦૨માં જીત્યો હતો.

શિક્ષણ

તેજસ્વી તારલા



કુ. રીના કિશોરભાઈ સોલંકી
Human Resource
માંડવી

કુ. ધારા રવજુભાઈ બારમેડા
F.Y. B.Com. 64.86%
રવાપર

વિશાલ રવજુભાઈ બારમેડા
Std. 10 87% P/R
રવાપર

શારીરિક ૨૨

દિસેમ્બર'૧૩-જાન્યુઆરી'૧૪

સંસાર અસાર છે ! મોહભાળમાં ન ફસાવું ! આવી ઉદ્દિતાઓ તમે સાધુ-સંતોના મુખેથી સાંભળી કે વાંચી હોશે ! પરંતુ સાંસારીક મનુષ્યો માટે, મારા અને તમારા જેવા જીવનરસ માણતા મનુષ્યો માટે તો આ મોહ માયાની બાદબાકી કરી એ તો જીવનમાં રસ ઉત્સાહ અને ઉમંગનો ભાવ છે તે મંદ પડી જવાનો ! જીવનમાં જાણે કશું જ બાકી નતી રહેતું !!

માતાના ગર્ભથી આસક્રિની મોહમાયા ના જોડાણ થઈ જાય છે બાળક અવતરે ત્યારથી કેટકેટલા સંબંધો ના મોહપાશમાં જકડાઈ જાય છે !

માયાનગરી રૂપી દુનિયામાં પ્રવેશ બાદ તેની જાળ જીવન પર્યત વિસ્તરેલી રહે છે.

આકર્ષણ, લાલચ, આસક્રિ, ચાહના, વાસના, ગુંઝના આ બધી લાગણીઓથી જીવનરસ જળવાઈ રહે છે અને સંબંધોના વાતાવરણમાં સપદાઈને જીવન મધુર બને છે !

દરેક સંબંધનું મૂળ તો મોહમાયામાં જ અટવાયેલું છે ! સંબંધોની ગંભીરતાની એક વાત ખાસ એ છે કે તેમાં જોડાયેલી બે વ્યક્તિ વચ્ચે એક સરહદ રેખા કાયમ હોય જ છે. સંબંધ ગમે તેટલા પરિપક્વ, કલ્યાણકારી હોય પરંતુ એક ઊંચાઈ પછી બંને વ્યક્તિ એકાકી બની જાય છે (અતિપરિચિતતા !) એક હંડ સુધી જ વિચાર અને લાગણી આદાનપ્રાણ કરી શકાય એ હંડ પૂરી થઈ જાય પછી બંને વ્યક્તિ વચ્ચે પણ સંબંધ ટકી રહેતો હોય છે. તે છે મોહ-

આસક્રિની !!

પોતાની જત પ્રત્યે 'મોહ'નું વર્તુળ પણ ઘણું મોટું હોય છે. વિદ્યાર્થીને ફર્સ્ટ આવવાનો, સફળ વ્યક્તિ બનવાનો મોહ આદર્શ પતિ-પત્ની, પુત્ર-પુત્રી બનવાનો મોહ આ બધા મોહ પોજિટીવ મોહ છે. અમૃત લોકોને પ્રસિદ્ધિનો મોહ પ્રચંડ અવસ્થામાં હોય છે. ઘ્યાતનામ બનવાનો મોહ હોય તો એ પોતાની શક્તિને યોગ્ય દિશા આપી શકે છે.

ગૃહસ્થાશ્રમમાં પરિવાર બનાવવાનો, પૈસા, સ્ટેટસનો મોહ પરાકાષ્ઠાએ હોય છે ! મોટી ગાડી, બંગલો, વિદેશના પ્રવાસો વગેરેનો મોહ જીવનને રસપ્રવૃત્તિથી તરબતર રાખે છે !

વાનપ્રસ્થાશ્રમમાં પણ પૌત્ર-પૌત્રી મોહ કચારેય છૂટી શકતો નથી, તેમાં કશું ખોટુંથી નથી ! આખરે નાણાં કરતા વ્યાજ છાલું !

અત્ર, તત્ત્ર, સર્વત્ર માયાની જાળ ફેલાયેલી છે ! મોહ વગરનું જીવન શક્ય છે ? જ્યાં મોહ નથી ત્યાં માત્ર ત્યાગ અને વૈરાગ્ય તરફ ગતિ થાય છે. વચ્ચે રસ્તો શું ? માત્ર સાક્ષીભાવે જે થાય છે તે જોયા કરવું ? જો ત્યાગ વૈરાગ્યથી આદ્યાત્મિક ઊંચાઈ પ્રાપ્ત થતી હોય તો ઠીક છે બાકી તો મોહમાયાથી અલિપ્ત એવા સંત-મહિંત વિરલાઓની વાત અલગ છે. જે સંસારમાં રહીને પણ જાળ કમળવત બંધનોથી પર રહી શકે છે. બાકી તો જુંદગી છે ત્યાં સુધી મોહ કદી ખતમ ન થતું પ્રકરણ છે.. જય હો ! મોહ, માયા અને મમતા !!

આઠ દસકા વટાવી ચૂક્કેલ સમસ્ત કંસારા સમાજના અણનમ સેવા-ભેખધારીને સલામ !

ગાડાની ધરી, વહાણનો કુવાસ્થંબ જેટલા મજબૂત અને ઊંચા તેટલું જ તેમનું ટકાઉપણું ! સમસ્ત કંસારા સમાજની સ્થાપના કાળ તથા ત્યારથી પણ આગળ કંસારા ફાતિના વિવિધ ગોળ-ઘટકના પ્રથમ એકતા પરિષદ-પાવાગઠના સાક્ષીસેવા ૮૦ વર્ષ વટાવી ચૂક્કેલ આપણા સૌના મુરળ્યી-માર્ગદર્શક તથા ભૂ.પૂ. પ્રમુખશ્રી હરિશચંદ્રભાઈ કંસારાને (દાદા) અંતરના ઉમળકાથી પણ સલામ કરવાનું મન થઈ જાય !

સમસ્ત કંસારા સમાજના દરેક પ્રસંગો, કાર્યક્રમોમાં તથા ચુવા-પરિચય મેળામાં સતત અને અવિરત સાંજે પથી ૮ વાગ્યા સુધી કાયલિયમાં બેસીને સલાહ-સૂચન આપતા દાદાને બધાને દોડવાનું મન થાય. તેમની સાથે મુ. શ્રી વિનુભાઈ લાલાણી, ઈશ્વરભાઈ કાણકીયા, મુકુંદભાઈ પરમાર, બાલુભાઈ કંસારા, ગુણવંતભાઈ ખાખી અને અનંતભાઈ શેઠ જેવા જૈફ વચ્ચેના નિવૃત્તિ નહિ પરંતુ પ્રવૃત્તિ, માળા ભજન નહિ પરંતુ સમાજસેવાની લગન હૈયે ધરાવતા હોય તેવી સંસ્થામાં હંમેશા-સફળતા જ મળે !

ચુવા પરિચય મેળાના સમારંભમાં પણ સૂચન કર્યું કે શ્રી હરિશચંદ્રભાઈની આઠ દસકાની સેવા બદલ સમસ્ત કંસારા સમાજ દ્વારા તેમનું બહુમાન કરી આપણી સૌની લાગણી વ્યક્ત કરવી જોઈએ.

સૌજન્ય : ટાઈમ્સ ઓફ કંસારા સમાજ

વસંતના આગમન સાથે જ વાસંતી ફૂલોની વર્ષા થઈ 'શાષ્ટબાગ'માં શાષ્ટ-ચિત્રોની વર્ષા થઈ. ભઈ વર્ષા થઈ, મજા થઈ ભઈ મજા થઈ, 'શાષ્ટબાગ'ના 'માલી'ને ઘણ્યવાદ. — મુખ્યતંત્રી

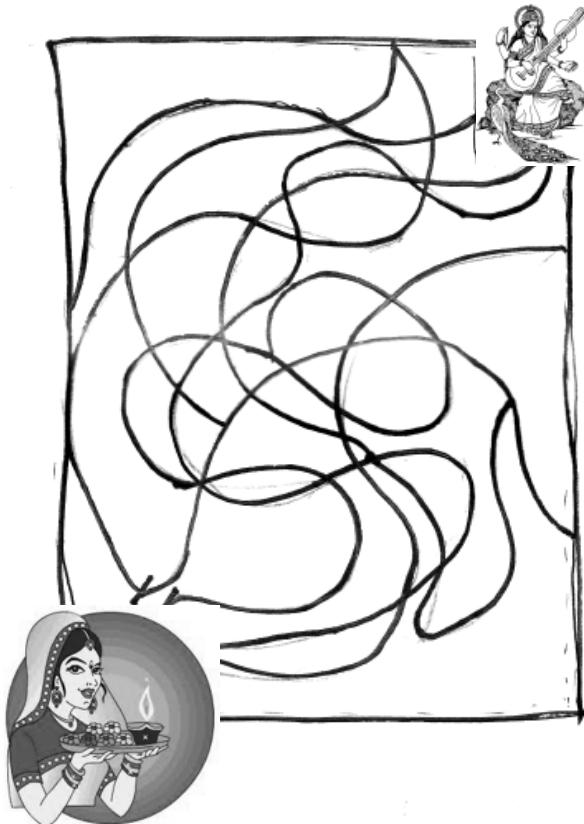
યા દેવી સર્વભૂતેષુ વિદ્યા રૂપેણ સંસ્થિતા ।

નમસ્તસ્યૈ નમસ્તસ્યૈ નમસ્તસ્યૈ નમો નમઃ ॥

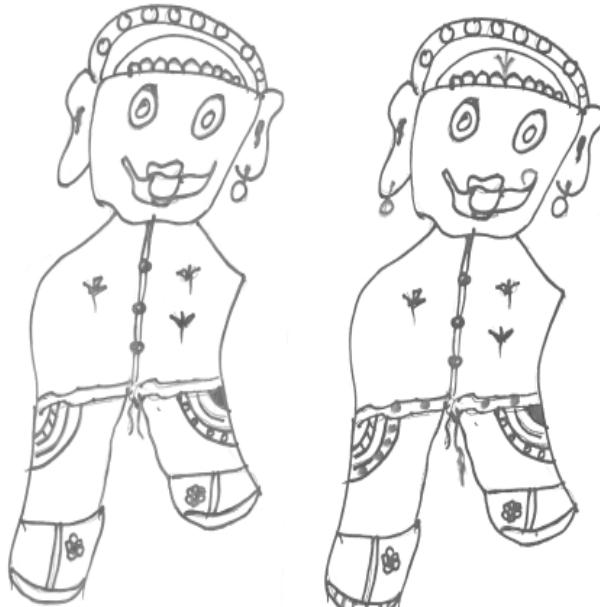
વસંત પંચમી એટલે માતા સરસ્વતીની પૂજા અર્યનાનો
પરમ પવિત્ર દિવસ.

ચંદનબેનને સરસ્વતી વંદના કરી માતાજીના ચરણોમાં
પુષ્પ ચડાવવા છે તમે પણ મંદિર સુધીનો રસ્તો શોદી તમે
પણ પૂજન વંદનમાં જોડાઓ.

રસ્તો શોદો



તફાવતો શોદો



કહેવતો પુરી કરો

1. રામ રાખે
2. હાથના કર્યા
3. ખાડો ખોડે
4. હસે તેવા

તારીખ જણાવો

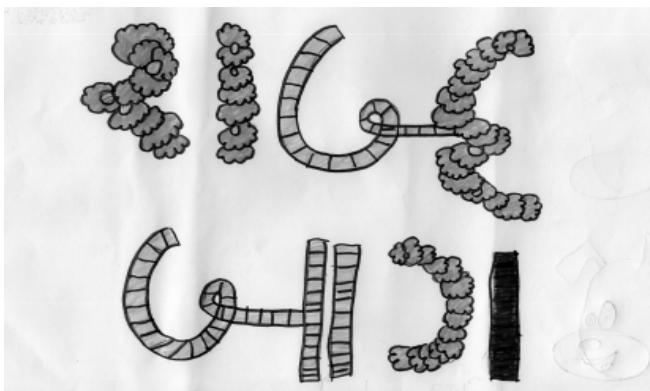
1. બાલ દિવસ
2. પ્રજાસત્તાક દિવસ
3. મકરસંકાંતિ
4. ગાંધી જયંતિ

ભારતનું નવું યુદ્ધવિમાન તેજસ

તેજસ યુદ્ધવિમાન ભારતમાં જ બનેલું છે. આ સ્વદેશી વિમાન પૂંછડી વિનાનું વિમાન છે. એની બીજી ખાસિયતો પણ જાણો. • યુદ્ધવિમાન હોવાથી માત્ર એક જ બેઠક • ૧૩.૨૦ મીટર લંબાઈ • પાંખોનો ઘેરાવો ૮.૨૦ મીટર • ઊંચાઈ - ૪.૪૦ મીટર • ખાલી વિમાનનું વજન : ૬૫૦૦ કિલો • માલ સામાન સાથેનું વજન : ૬૫૦૦ કિલો • એક ટબોઝીન વડે ચાલે છે. • ઈંદ્યાણની ક્ષમતા : ૨૪૫૮ કિલો • ડિડાનની ઝડપ આકાશમાં વધુ ઊંચાઈએ કલાકના ૧૩૫૦ કિ.મી. • ૮૫૦ કિમી. દૂરથી હુમલો કરી શકે. • GLH ૨૩ તોપ જેમાં ૨૨૦ રાઉન્ડની ક્ષમતા

પ્રભાત ફેરીમાં જઈએ

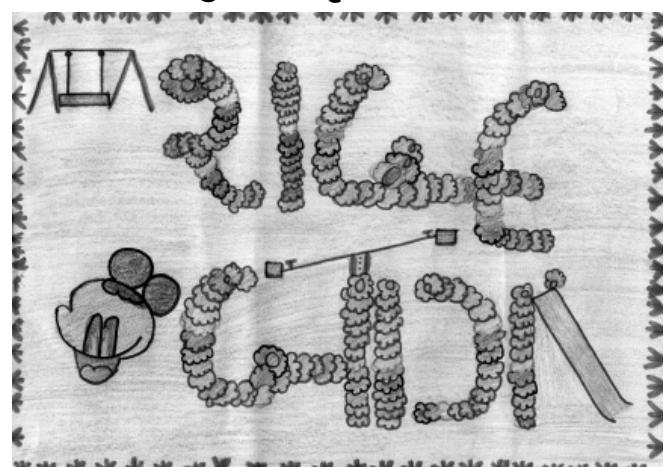
આજે છે પ્રજાસત્તાક દિવસ
 ચાલો રાષ્ટ્રધ્યજ લઈને
 પ્રભાત ફેરીમાં જઈએ
 ભારત મારો દેશ છે
 જાનથી વહાલો દેશ છે
 ખૂલું ગર્વથી ગાઈએ
 પ્રભાત ફેરીમાં જઈએ
 કેસરી રંગ ત્યાગ વીરતાનો
 શ્વેત અમન શાંતિનો
 લીલો હરિયાળીનો ધજ
 આકાશે ફરકાવીએ
 પ્રભાત ફેરીમાં જઈએ
 ઉંચ નીચના ભેદ ન રાખીએ
 આપણ સૌનું સહિયારું કહી
 સંપ સલાહ્યી રહીએ
 પ્રભાત ફેરીમાં જઈએ
 કદી ન કરીએ લડાઈ ઝડા
 અમન શાંતિથી જુવીને
 સહુને જુવવા દઈએ
 પ્રભાત ફેરીમાં જઈએ
 જુવથી લ્હાલા તિરંગાને
 શાનથી નીરખતા
 સો સો સલામો ભરીએ
 પ્રભાત ફેરીમાં જઈએ
 આજે છે પ્રજાસત્તાક દિવસ
 પ્રભાત ફેરીમાં જઈએ



ધ્રુવ વિનોદભાઈ બીજલાણી ધો. ૬



દુર્ઘટા નરેશભાઈ બુદ્ધભાઈ
ધો. ૭ સ્કુલ : માતૃધાયા કન્યા વિધાલય



સ્મીત નરેશભાઈ બુદ્ધભાઈ ધો. ૫ સ્કુલ : સંસ્કાર



દર્ઢી સંજ્ઞયભાઈ બુદ્ધભાઈ

આ જિંદગી પણ એક ‘Mobile’ છે. દરેક વ્યક્તિ પોતપોતાની વર્ષોરૂપી ‘validity’ પ્રમાણે તેનો ઉપયોગ કરતા રહે છે. પણ મિત્રો, આ જુવનરૂપી ‘Mobile’ ની શરીરરૂપી Battery દિવસો દિવસ ઉત્તરતી જાય છે. તેને વારંવાર charge કરવી પડે છે ખરું ને ! કોઈ ગોળી હારા તો કોઈ ઈન્જેક્શન હારા તો કોઈ વળી ડાયાબિટીસ હારા એને ચાર્જ કરાવતા રહે છે.

પણ મિત્રો, બેટરી ઉત્તરવાની સાથો સાથ આપણે વર્ષોરૂપી ‘Validity’ પણ ઓછી થતી જાય છે અને ચાલીસ પચાસે પહોંચ્યા એટલે મુસીબત ના ‘Miss Call’ પણ આવવાના ચાલુ થઈ જાય છે. છતાંચ આપણે તો નથી ‘Miss call’ ને ધ્યાનમાં લેતા કે નથી ‘Message’ ને ધ્યાને લેતા. ‘Message’ તો ઘણી વાર વાંચીને (ઇલાજ કરાવીને) ડો. પાસે જઈ. ‘Delete’ પણ કરાવી નાંખીએ છીએ. (ગોળી-ઈન્જેક્શન લઈને) ‘Miss call’ કરનાર નો આશય એ હોય છે કે કોઈક આપણને કોઈ કારણવશ ચાદ કરે છે. પણ આપણે કર્મરૂપી ‘call’ કરવાનું ટાળીએ છીએ. કારણકે કોલ કરવા જતાં ‘Balance’ વપરાઈ જવાનો ડર હોય છે. પણ મિત્રો મારે તમને અગત્યની વાત એ કરવાની છે કે ‘Validity’ પૂરી થાય એ પહેલાં સત્ત કર્મરૂપી ‘Balance’ ને વાપરી નાખજો. કેમ કે નહીં તો આ ‘ઉપરવાળી’ ‘Company’ ના કાચદા બહુ જ કરક છે અને એ તો આપ જાણો જ છો કે ‘Validity’ પૂરી થયા પછી ‘Balance’ પણ કર થઈ જાય છે. પછી તો ‘Recharge’ (નવો જન્મ) થાય ત્યારની વાત ત્યારે કેમ કે પછી તો આપણા આ ‘Mobile’ ને નવું ‘Card’ મળશે ત્યારે એના ‘Number’ પણ બદલી જશે. એટલે કે આપણો નવો જન્મ માનવનો હશે કે પશુ-પક્ષીનો એ પણ આપણે જાણતા નથી.

જુવનનાં મૂલ્યો

લગ્ન ભલે નારી માટે પરિવર્તન હોય પતિ માટે પણ એ એટલા જ પરિવર્તન હોય છે એને એની પણી, આવનાર બાળક પારિવારિક વ્યાહારિક જવાબદારી નથી હોતી ? આવી મોંઘવારીમાં સંતાનની જવાબદારી એટલે નાની વાત તો નથી ને ! એટલે આપણે પૈસાનું મૂલ્ય સમજુએ. આડેદાં વાપરવા દેખાદેખી કરવી પોતાનો સ્વાર્થ જોવો એ પુરતું નથી.

સહેલી ભલે પૈસાદાર હોય અને ૫૦૦૦ વાળી સાડી પહેલી એટલે હું એનાથી વધુ મૌંધી પહેરું એવી મોટાઈ બતાવી શાને ! આપણે ૫૦૦ વાળી સાડી પહેરશું તો એનાથી વધુ સારા લાગશું એવા વિશ્વાસથી તૈયાર થાવ. કુદરતે ચહેરો દીધો

પણ ટૂંકમાં મિત્રો, મારો કહેવાનો આશય એ જ છે કે જો મુસીબતમાં ‘Miss Call’ આવવાના ચાલુ થઈ ગયા હોય અને માંદગીરૂપી ‘Message’ પણ જો આવવાના ચાલુ થઈ ગયા હોય તો ‘Balance’ ને વાપરવામાં જલ્દી કરજો. પછી ભલેને એ બેગમાં હોય કે બેન્કમાં હોય એનો સદૃ ઉપયોગ કરી લેજો.

હા, મિત્રો, આજે મોબાઈલ એક જરૂરિયાતનું સાધન બની ચૂક્યું છે. એક ઉપયોગી ઉપકરણમાં એની ગણના થવા લાગી છે. પણ એનો ઉપયોગ વિવેકપૂર્ણ થાય તો જ એ યોગ્ય ગણાય. આજે આપણે ઉઠતાં, બેસતાં, ચાલતાં અરે વાહન ચલાવતી વખતે પણ મોબાઈલથી વાતો કરવાનું છોડતા નથી. અને છદ તો ત્યાં થાય છે કેટલાક લોકો તો હવે મોબાઈલ સ્મશાનમાં, કોઈની પ્રાર્થના સભામાં અરે કેટલાક તો લેટ્રીન જતી વખતે પણ મોબાઈલને સાથે લઈ જતા હોય છે કેમ જાણે કોઈનો કોલ રિસીવ નહીં થાય તો લાખોની નુકશાની ન આવી જવાની હોય !! તો કેટલીક ચુવતીઓ મોબાઈલ ના ‘કવરેજ ક્ષેત્રની બહાર’ પણ થવા લાગી છે. જેની ગંભીર પરિણામો આવવાના શર થઈ ગયા છે. પલભર પણ આપણને મોબાઈલથી દૂર થવું ગમતું નથી. માવિઓ સાથે નહીં હોય તો ચાલસે પણ મોબાઈલ સાથે નહીં હોય તો નહીં ચાલે. ત્યારે કહેવાનું મન થાય છે કે જેટલો સમય તમે મોબાઈલની સાથે હો હવે એનાથી ભલે અડદો સમય જ જો માવિઓની સાથે વિતાવશો ને તો તો તમારું કલ્યાણ થઈ જશે.

તો કાલથી જ મિત્રો નોંધ રાખવાનું ચાલુ કરો કે... કેટલો સમય મોબાઈલની સાથે રહ્યા ? કેટલો સમય માવિઓની સાથે રહ્યા ? કેટલો સમય મહાદેવની સાથે રહ્યા ? ચોંકી જવાયું ને ?

પતિ, વડીલ અને પૈસાનું મૂલ્ય સમજુએ

લતા આર. સોની-ભૂજ

છે એ બદલાશે થોડો ? જેવા હશું તેવા લાગશું મૌંધી સાડી પહેરશું તો જ સારા લાગશું એવું નથી.

વડીલનું મૂલ્ય સમજુએ એમને આપણને ઠપકો આપ્યો, એટલે હું એના પાસે જઈશ નહીં, બોલાવીશ નહીં, એવા વિચાર છોડી છો. વડીલ વટે તો શું થયું ! આપણી જ્યારે એ કદર કરે છે ત્યારે આપણે એમ થાય છે કે મેં આખી દુનિયા જીતી લીધી છે. એ હતા ત્યારે તમે આ ઘરમાં આવ્યા એવો વિચાર કરો. એનો દિક્કો (તમારો પતિ) જ્યારે એને તમારી સાથે લગ્ન કર્યા હશે ત્યારે એને કેટલાય સ્વખ જોયા હશે. કેવળ તમારા સ્વખ પુરતા નથી. એટલે પતિ વડીલ અને પૈસાનું મૂલ્ય સમજુએ તો એક આદર્શ નારી બની શકીએ.

કવિતા

મેં એ કવિને પૂજ્યું,
કવિ કેમ થવાય ?
તો એણે ચોધાર વહેતા આંસુડે
મારી સામે હસ્યા કર્યુ.

— કુ. બિન્દી સોની ‘મીરા’

કવિની કલમે જ્યારે મુખેથી વાહ અને અંતરથી આહ બોલાઈ જાય એવી કોઈ પંક્તિ કે શેર સાંભળીને લોકો નવાઈને આશ્વર્યના ભાવો સાથે કહેતા હોય છે કે કવિ આવું કેમ લખી શકતા હશે ? કવિયારી ‘મીરા’નો પણ એજ સવાલ છે કે કવિ કેમ થવાય ?

દિલને બદેલ દિમાગથી કામ લેનારને પ્રથમ દટ્ઠિએ એવું જ લાગે કે આંખે ચોધાર આંસુ છે ને છતાં હોઠે હાચ્ય ? આવું બને જ કેમ ?

‘હોઠ રડ્યા હશેને આંખ હસી હશે,’
ગળ ગમની ત્યારે લખાઈ હશે.

હા, એવું બને ખરું કે ખડખડાઈ હસ્યા પછી આંખે હર્ષના આંસુ આવે પણ કવિયારીએ અહીં પહેલાં ચોધાર આસું વહાવતા કવિને કવિ કેમ થવાયના જવાબમાં હસતા બતાવ્યા છે. અહીં જ કવિયારીની કાબેલિયતનો આપણને પરિચય થાય છે.

ઓશો રજનીશ કહે છે, ‘જીવન મેં જો ભી સત્ય હૈ,

સુંદર હૈ ઉસે કહેના સદા હી કઠીન હૈ, લેકીન અનહંદે મેં ભી બહોત કુછ કહ દિયા જતા હૈ મૌન કી ભી અપની એક ભાષા હોતી હૈ ઓર સારી ભાષાઓ સે જ્યાદા સમર્થ’

કવિયારી ‘મીરા’ એ પણ અહીં કવિ કેમ થવાય ? ના જવાબમાં મૌનની ભાષાનો સહારો લઈ જે જવાબ આપ્યો છે એ જવાબ લાજવાબ છે.

કવિયારી લખે છે,
અમણે ચોધાર આંસુડે -
મારી સામે હસ્યા કર્યુ.

આંખમાં આંસુ છે કારણ દુઃખ, દર્દ, ચાતના, સિતમ, આઘાત, પ્રત્યાધાત, યુગોથી ન બુઝાયેલી પ્યાસ લઈને કવિ જન્મતો હોય છે કવિયારીનો કહેવાનો આશાય પણ એ જ છે કે કવિ બનાતું નથી કવિ તો જન્મ લેતા હોય છે.

‘પીડાના ક્યાં પાંચ પદ્ધીસ પેજ છે ?
દિલમાં તો દર્દ નો આખો દર્સાવેજ છે,
અવસ્થા ભલેને એવી ‘ટીનએજ’ છે
પણ કવિતા લખવી એ એને સ્ટેજ છે !

કવિયારી એમનામાં રહેલી ખૂબીને બેખૂબી ચીતે રજુ કરવામાં સમર્થતા પ્રાણ કરતા રહ્યા છે એમની પાસે કલમ દ્વારા ‘કરામતને મરામત’ કરાવવાની કાબેલિયત છે.

ઉંમર નાની છે પણ સમજ મોટી છે.

કટેશ્વર (સિયોત) અને તેની ગુફા

પી. જી. સોની ‘દાસ’

વિરાસત

અગાઉના એ અંકોમાં આપણે કચ્છની અમોલ વિરાસત - શિલ્પ સ્થાપત્ય જિલ્લા માહિતી કચેરી ભુજ દ્વારા સંપાદિત નારાયણ સરોવર - કોટેશ્વર તથા ઐતિહાસિક કિલ્લવાની નગરી લખપતની ચાત્રા આપે ફોટોગ્રાફ્સ સાથે માણીએ...

હવે આપણા સેતુના આ અંકમાં કટેશ્વર (સિયોત તા. લખપત) અને તેની ગુફા વિશે વધુ જાણીએ...

કચ્છના અનેક તીર્થ સ્થાનોમાં લખપત તાલુકામાં આવેલું કટેશ્વર પણ એક પૌરાણિક તીર્થધામ છે. સિયોન ગામની નજીક જંગલમાં નદીના કિનારે અને કુંગરની તળેટીમાં આ સ્થાન આવેલું છે. અહીં મહાદેવ અને કાલિકા માતાજીનું સુંદર મંદિર અને પાણીનાં કુંડ છે. આ સ્થાન એક સમયે વાધમ ચાવડાની રાજધાની હતું. તે મહાદેવનો પરમ ભક્ત હતો. તેની હત્યા અને પાછળથી આ બંગે મંદિરોનો જુરોદ્ધાર કરાવ્યો હતો.

કટેશ્વરમાં આવેલ ચમલ્કારીક કુંડ પાછળ એક દંતકથા છુપાયેલી છે. કહેવાય છે કે વનવાસ દરમ્યાન પાંડવો અહીં આવ્યા હતા અને ભીમ આ કુંડનું નિમણી કર્યું છે. આસપાસનાં ગામના લોકો આ સ્થાનકે મરણોત્તર ક્રિયા માટે આવે છે. દર શ્રાવણની અમાસે તથા આસો સુદ ૧૪નાં દિવસે અહીં મેળો ભરાય છે. આ સ્થાન ભુજથી ૧૨૫ કિમી. દૂર છે.

પુરાતત્વની દ્રષ્ટિએ મહત્વની કહી શકાય એવી સિયોત ગામ પાસે આવેલી કટેશ્વરની ગુફાઓમાંથી ૧૮૮૦ના અરસામાં હજરોની સંખ્યામાં કાચી માટીની બૌદ્ધ ગુફાઓ મળી આવી છે. જે કચ્છમાં બૌદ્ધ ધર્મના ફેલાવાના પુરતા પ્રમાણે આપે છે. આ મુદ્દાઓ પૈકી બે મુદ્દાઓ ભુજમાં કચ્છ મ્યુઝિયમમાં નિહાળી શકાય છે.

આવતા અંકમાં આપણે માતાના મટ - મા આશાપુરાના દર્શન કરીશું.

તા. ૮-૧૨-૨૦૧૩ને રવિવારના રોજ ભૂજ મદ્યે સમૂહ લગનનું આયોજન ખૂબ જ સુંદર હતું. દર વર્ષની તુલનાએ આ વખતે લગનની સંખ્યામાં ઘટાડો જોવા મળેલ. સમાજને ટકાવી રાખવા લગન પરંપરા જરૂરી છે. જલ્દીથી નવા-નવા સંબંધો બંધાય અને સમાજ આગળ વધે ખૂબ જ હોશભેર થયેલા લગનમાં કયારેય તિરાદ પડે ત્યારે ?

મારે જે વાત કરવી છે તે લગન સંબંધના પ્રજ્ઞનોના કોઈ વ્યક્તિ સમાધાન કરાવતું નથી. સંબંધો બંધાય લોકો આગળ આવે છે પણ પ્રજ્ઞનાના નિકાલમાં આગળ આવતા નથી. છેલ્લા ૩-૪ વર્ષથી આપણા સમાજમાં લગનની સમસ્યા ખૂબજ વકરી છે. પતિ-પત્નીના બિંદગીના દિવસો જઈ રહ્યા છે નિવારણ થતું જ નથી. પરિણામે સમાજમાં સુખ-શાંતિ અનિવાર્ય રહી છે. જેનો ઉકેલ જરૂરી છે લોકોને સમાજના કાર્યકર્તા પાસે અપેક્ષા છે.

પ્રતિભાવો

● આપણા દ્વારા ચલાવાતા ‘જ્ઞાતિ સેતુ’ ને જોઈ ખુશી થઈ. દીતર જ્ઞાતિના સર્જકોને પણ સ્થાન આપવાનું આપણનું પગલું અનુકરણીય છે. ‘જ્ઞાતિ સેતુ’ દરેક જ્ઞાતિઓ માટે ‘સેતુ’ પુરવાર થશે એવું અંક જોઈ લાગે છે.

આ સાથ હું પણ મારી કેટલીક ફૂલ ઝોટા સાથે ‘જ્ઞાતિ સેતુ’ માટે મોકલી રહ્યો છું. યોગ્ય જણાય તો સ્થાન આપી ઉત્સાહિત કરશો. હા, ફૂલ પ્રગટ થાય એ અંક મને મોકલી આપવા આગ્રહભરી વિનંતી છે.

લગભગ બે દાયકાથી પણ વધુ સમયથી હું સાહિત્ય સર્જન કરું છું. કાવ્ય-લઘુકથા-ગીત-હાઈકુ-તાઙ્કા વિગેરે... ધારી સ્પદાયિતોમાં ૧ થી ૩ નંબરે વિજેતા પણ થતો રહ્યો છું. આકાશવાણી ભૂજ પરથી પણ કાવ્યપદના કાર્યક્રમો આપી ચૂક્યો છું. તો ગુજરાત-મુંબઈ-કરું વગેરે જગ્યાએથી પ્રગટ થતા સામયિકો-વર્તમાનપત્રોમાં રચનાઓ પ્રગટ થતી રહે છે. (જેની સંખ્યા વર્તમાનપત્રો તથા સામયિકોની ૫૦ ઉપર થઈ છે) આ વર્ષ જ મારું પ્રથમ ગુજરાતી કાવ્યસંગ્રહ ‘પ્રદક્ષિણા’ પણ પ્રગટ થયું છે જે આપણી જાળ માટે.

અંક માટેની સંપાદક તરીકે આપણી ‘મહેનત અને જહેનત’ દાદ માંગી લે તેવી છે. ‘કલબ’ ચલાવનારા પાસે તો ધારા જતા હોય છે. પણ ‘કલમ’ ચલાવનારા પાસે તો કોઈ અતુલભાઈ જોવા વિરલા જ જઈ શકે. આપણે એ બદલ વંદન સહ અભિનંદન. — અરવિંદ સોમેયા-નભપ્રાણા

થોડા સમય પહેલા અંભાર મદ્યે લગન વિચ્છેદ અંગે મિટીંગ મળી. પણ માત્રને માત્ર વાતો જ થઈ. આજ સુધી નક્કર કામગીરી થઈ નથી. જેમ બને તેમ ઝડપી લગનની સમસ્યા અંગે કામગીરી થવી જોઈએ કયારેક ન છૂટકે સમાજના લોકોને કોર્ટનો આશારો લેવો પડે છે, બિરણી આવતો નથી, આપણા સમાજનો પૈસો વેડફાય છે, કયારેક યોગ્ય ન્યાય ન થવાથી ચુવાનો અને ચુવતીઓ અંતિમ પગલું ભરી લે છે. આનાથી ખરાબ બીજું શું હોઈ શકે ?

લગનની સમસ્યામાં વાત કરું તો એક કેસમાં એવું છે વીસેક વર્ષથી પતિ-પત્ની વર્ચે સમાધાન થયું નાહીં આજે તેમની દિકરી રડતે આંસુએ પૂછે છે. મારું કોણ ? મારો શું વાંક. આવી સમસ્યામાંથી વિચારીને લગન સમસ્યા અંગેની કામગીરી ઝડપથી થવી જોઈએ. કંઈ અયોગ્ય લખાયું હોય તો ક્ષમા માંગું છું.

● દશાઢ્યી જ્ઞાતિસેતુનો ઓકટોબર-નવેમ્બર અંક ખૂબ જ ચુંઝુલ રહ્યો. ઉપયોગમાં આવે તેવી ધારી જ માહિતી આ અંકમાં ઉમેરવામાં આવી તે બદલ તંત્રીમંડળનો ખૂબ ખૂબ આભાર. ખાસ કરીને અતુલભાઈ સોનીનો ખાદ્યતેલની પસંદગીનો લેખ ખૂબ ઉપયોગી અને જરૂરી લાગ્યો. પ્રથમ વખત આ બધા તેલ વિષે વિસ્તૃત અને સચોટ માહિતી બદલ અતુલભાઈને ફરી અભિનંદન.

બીજો લેખ તમારા સિવાય તમને કોઈ સુખી કરી શકે નાહિ લેખ અતિશાય ગમ્યો રશ્મીનભાઈ જે. સોનીને મીતા સોલંકીના અભિનંદન. યોગ શિક્ષણ તેમજ હોમિયોપેથીના વિભાગ શરીરને સેતુની ઉપયોગિતા, અનિવાર્યતામાં ફેરવાઈ ગઈ છે. લતાબેન સોલંકીને શર્બાગ માટે તેમજ મેરેજ બ્યુરો મેનેજ કરવા બદલ અભિનંદન. મીતા’સ કોર્નરના પ્રતિભાવો ફોનથી કે ઇબર આપવા બદલ સર્વેનો આભાર. ભીમજી નાકરાણીનો વ્યવસાયિક શિક્ષણ ખૂબ ઉપયોગી લાગ્યો.

બાળ સંસ્કૃતિ

જીવનની દોરી તૂટી ગઈ

અંતરની આશા પૂરી થઈ

બુલબુલ અમારું ખુલ્લુ હંતું

ત્યાં સુધી ના અત્યંત લખી ગયું.

નિદ્રા ન આવે વિયોગી લાગે

નાવ ડૂલાવી વઠી ગયુ

બુલબુલ અમારું ખુલ્લુ હંતું.

ઝાં
ટાં

નું
નું

નું
નું

નું
નું

નું
નું

નું
નું

નું
નું

માધવ કંસારો તાવમાં પટકાયો હતો. તેની જિંદગી વાખાઈ રહી હતી અને દુકાન હવા ખાઈ રહી હતી. બિચારાને બળે દુઃખ હતાં : એક તો તેનો દીકરો રાઘવ લડીજગાડીને તેનાથી જુદી રહેવા ચાલ્યો ગયો હતો તેથી સારવાર કરે એવું કોઈ જ તેની પાસે નહોતું; બીજું, બો કદાચ તે મરી જાય તો તેની આખી દુકાનનો માલ-સામાન રાઘવ જ ઉપાડી જાય, જે થવા દેવાની માધવની લગારે ઈચ્છા નહોતી. જુગારી, લંપટ અને છકેલ રાઘવે વાતવાતમાં માધવને સાવ ટકાનો કરી નાખ્યો હતો, એટલે માધવના હૃદયમાં એટલું બદ્યું હળવાળ વ્યાપી ગયું હતું કે જો રાઘવને દુઃખીદુઃખી જોઈને તેને મરવાનું આવે તો તે રાજુરાજુ થઈને મરે.

માધવની દુકાન એ જ એનું ઘર હતું અને ઘર એ જ એની દુકાન હતી. પથારી તરીકે ગુણપાટ પાથરી હતી તથા ઓશીકા તરીકે એરણ મૂકી હતી. પડચો પડચો તે આસપાસ પડેલા હથોડા, ખાચરા, લખંડિયા, કાનસ વગેરે સામે તાકી રહ્યો હતો અને વીતી ગયેલી જિંદગીનું સાચું ખોટું સરઘેચું કાઢી રહ્યો હતો. એટલામાં ગામનો મુખી આવ્યો અને બૂમ પાડી, ‘ભાઈ માધવ ! ઓ ભાઈ માધવ !’

‘કોણ ?’ માધવ ઉધરસ શમાવતાં પૂછ્યું. મુખીને એ ઓળખતાં જ તેણે ઊભા થવાનો પ્રયાસ કર્યો પણ તેમ કરતાં અટકાવી મુખીએ કહ્યું, ‘એક ધંટ બનાવવાવો છે.’

‘શાને માટે ?’

‘મંદિર માટે’

‘પેલું તળાવડી પાસે નવું બંધાય છે એ ?’

‘હા.’

‘ત્યારે તો નાની નાની ધંટીઓ, આરતીઓ વગેરે પણ જોઈશે.’

‘હા, પણ એમાં ધંટ એકલો જ તારે બનાવવાનો છે.’

‘ને બીજુ બધી વસ્તુઓ ?’

‘રાઘવને કહ્યું છે.’

‘એ..મ ?’ કહી માધવ ઉધરસ ખાદી, ભણીની રાખમાં થૂંક્યો અને ટૂંટિયું વાળી ચૂપચાપ પડચો રહ્યો.

‘કેમ એવું બોલ્યો ?’ મુખીએ પૂછ્યું.

માધવ જવાબ ન આપ્યો.

મુખી બોલ્યો, ‘જો ભાઈ, આપણા ગામડા ગામમાં કંસારાનું ઘર આખું પાખું એક અને તે તારું. હવે તેમે બાપ દીકરો છૂટા થયા છો એટલે રાઘવને પણ થોડું કામ આપવું

જોઈએ ને ? ધંટીને એવું ઝીણું ઝીણું કામ એને આખું છે, પણ ધંટ તો તારે જ બનાવી આપવો પડશે.’

માધવે તેનો પણ કંઈ જવાબ ન વાળ્યો. મુખી એનું કારણ સમજી ગયો. કહ્યું, ‘રાઘવને કામ આખું તે તને ગમ્યું નથી લાગતું.’

‘મારું શરીર તો જુઓ છો ને ?’ માધવે ભવાં સંકોર્યા : ‘તબિયત સાવ લથડી ગઈ છે. ધમણેય ફુંકાતી નથી ને હથોડોય ઊંચકાતો નથી. તમે તમારે ધંટ સુદ્ધાં બદ્યું કામ રાઘવને જ સોંપશે - એ કરી આપશે.’

‘આ ધંટ તો તારી પાસે જ કરાવવો છે, એની પાસે નાહિ, કારણકે આવા કામમાં તું જેટલો કાબેલ છે એટલો એ નથી.’

‘એકલો ધંટ જ તો હું નહિ બનાવું.’

‘અલ્યા, પણ એ દિકરો તો તારો જ છે ને ? એને થોડું કામ મળે એમાં તું શાથી જીવ બાળે છે ?’

‘એ મારો દિકરો ખરો, પણ એ તો દેવતાનો દિકરો કોલસો. અને તમે એને શાથી કામ આપો છો તે હું જાણું છું, સમજ્યાં. એ મારો દિકરો છે, એણે જુદી દુકાન માંડી છે અને એટલે એનેય કામ આપવું જોઈએ એમ વિચારીને કંઈ તમે એને કામ નથી આખું. આ બદ્યું બનાવી આપવાની મજૂરી અને ભાવ સાવ ઓછા હશે અને એટલે જ તમે એની પણ કામ કરાવો છો તે હું સમજું છું.’

મુખીએ વ્યવહારકુશળ હાસ્ય કર્યું અને કહ્યું, ‘જો એમ હોત તો તો ધંટનું કામ પણ એને જ ન આપત ?’

‘એ તો એને બરાબર નથી આવડતું એટલે. ને વળી આવડો ધંટ બનાવવાનાં સાધનો જ એની પણ ક્યાં છે કે એ બનાવે ? બનાવવાના સાધનો હોત તો તો આ કામ કરી આપવા પણ તૈયાર થાત. બાપને રખડાવી મારવાની એની ચાલબાજુ હું સમજું છું. મારે એવી રીતે કામ નથી કરવું, કાં તો બદ્યું જ કામ મને સોંપો, કાં એની પણ કરાવી લો. એ અધમની બનાવેલી વસ્તુઓ ને મારી બનાવેલી વસ્તુઓ એકી સાથે એક જ મંદિરમાં રહે એવું મારે નથી કરવું.’

મુખી ગુસ્સે થયો. બોલ્યો, ‘પણ તમારા એની તકરારમાં મળે ગેરફલાયદો થાય છે તેનું શું ?’

‘તમને ગેરફલાયદો નહિ થવા દઉં.’

‘એના કરતાં ઓછા ભાવે બનાવી આપીશ ?’

‘ના — પણ એટલા જ ભાવે બનાવી આપવા તૈયાર છું.’

‘તો બદ્યું કામ તને અપાવું.’ કહી મુખી વિદાય થયો.

આ વાતની રાધવને શ્રીજે દિવસે ખબર પડી. એ દુંહાંકૂઆં થતો આવ્યો ને બૂમભરાડા પાડવા લાગ્યો. રાધવે ખૂબ ખૂબ સંભળાવ્યું. અતિ તિરસ્કારને લીધે માધવે એક વચન પણ સામે ન કાઢ્યું. છેવટે બોલતા રાધવે માગ્યા મૂકી : ‘તું ? તું ? તું બાપ નથી - કસાઈ છે. સગા હિકરાને ભૂખે માર્ચી તારે એનું લોહી પીવું છે.’

સાંભળી માધવની ખામોશીની હું આવી ગઈ. થરથરતા હાથે પાસે પડેલો દસ શેરનો લખંડિયો ઊંચકીને ઊભો થઈ ગયો અને અશક્તિને લીધે લથડિયાં આવવા છતાં રાધવને મારવા દોડ્યો. એકઠા થઈ ગયેલા લોકોએ મહામહેનતે ઊંચકીને તેને બેસાડી દીધો અને રાધવને જેમ તેમ ટાઢો કરી દૂર કાઢ્યો. તે પછી એ ચિત્રવિચિત્ર ચેષ્ટાઓ દ્વારા ગુરુસાની વરાળ માધવે ઠાલવ્યા કરી.

ત્યાર પછીનું આખું અઠવાડિયું માધવ શરીર અને મનથી ગરમ ગરમ રહ્યો. પછી એનો તાવ મોળો પડ્યો. સાથે સાથે અભરાઈની ધૂળની જેમ રાધવની વાત તેણે મનમાંથી ખંખેરી નાખી કામ શરૂ કરવાનું નક્કી કરી દીધું. એટલામાં મુખીએ આવી તેની ખબરાંતર પૂછી. પછી બોલ્યો, ‘આપણું કામ કર્યારે શરૂ થશે ?’

‘એની જ ત્રૈવડમાં છું.’ માધવે જવાબ આપ્યો.

‘અભ્યા ! થોડી આડીઅવળી વાતો કર્યા બાદ અચાનક જ સ્કુરણા થતાં મુખી બોલી ઊઠયો, ‘તેં તો અત્યાર સુધીમાં કેટલાય ધંટ બનાવી કાઢ્યા હશે, નહિ ?’

‘હા, કેમ ?’

‘એ બધા ચ ધંટના અવાજ મહાદેવ સાંભળતા હશે ?’

‘એટલે ?’

‘તેં જેટલા ધંટ બનાવ્યા હસે તે બધા કોઈક ને કોઈક મંદિરમાં અવશ્ય લટકતા હશે, લોકો તે વગાડતા હશે, અને આમ ભગવાન એમનો અવાજ સાંભળતા હશે !’

‘તેથી શું ?’

‘કેમ શું ?’ જ્યાં સુધી એ અવાજ મહાદેવ સાંભળે ત્યાં સુધી તારો અવાજ પણ સાંભળે જ ને ?!’

માધવ હસ્યો : ‘મુજ ગરીબની મશકરી કરો છો ? જે એમ જ થતું હોય તો તો કયારનો ન્યાલ થઈ ગયો હોત ! પણ મારી દશા તો જુઓ છો ને ?’ ભફી, કોલસાને હથોડાથી હજુ આગળ નથી વધ્યો !’

મુખીએ હસતાં હસતાં પોતાની વાત પકડી રાખી : ‘ચાલ, એક વાતનો જવાબ આપ. તેં અત્યાર સુધીમાં કેટલા

ધંટ બનાવી કાઢ્યા છે ?’

‘એવું કોને ચાદ છે ?’

‘ચાદ કરવા જેવું છે !’

‘શું કરવા એવી માથાકૂટ કરું ?’

‘ખબર પડે કે મહાદેવ કેટલી જગ્યાએથી તારો અવાજ સાંભળે છે !’

બંને ખડખડાટ હસવા લાગ્યા. મુખીએ તો માત્ર હસવા ખાતર કહ્યું હતું, છતાં પણ તે વાતચીઠે માધવના હૃદયમાં એક તણાખો ઝગાવી મૂક્યો. સ્મૃતિશક્તિને ખેંચી ખેંચીને તેજ કરી ત્યારે તેને ખબર પડી કે જીવન દરમિયાન તેણે કેટલા બધા ધંટ બનાવી કાઢ્યા છે ! પહેલે દિવસે પચાસેક ધંટ ચાદ કરી શક્યો. બીજે દિવસે વળી પંદરેક વધુ. વર્ષો જૂનો કામની ચાઈનો ચોપડો ઉઘાડી જોતાં વળી બીજા કેટલાક ધંટની બનાવટ ચાદ આવી. બધા મળીને કુલ અહ્માણું ધંટની બનાવટ ચાદ કરી શકાઈ. તો તો આ નવ્વાણુમો હતો ! સોમાં એક ઓછો ! શું પોતે લગભગ સો સો ધંટ બનાવી ચૂક્યો છે ? જાણો જીવનનું રહસ્ય પ્રાપ્ત કર્યું હોય એમ માધવનું હૃદય ગાંડું ગાંડું થઈ ગયું. અંતરમાં નિર્ભેણ રોમાંચ થવા લાગ્યો અને કોઈક અગમ્ય તત્ત્વના બળે તેને પ્રેરણા થઈ : જો પોતે સો ધંટ પૂર્ણ કરશે તો તેને મોક્ષ મળશે ! તો જુયું સાર્થક થશે ! તો મૃત્યુ ધંય બનશે !

જાણે કોઈ ઈશ્વરી કાર્ય હાથમાં ન લીધું હોય એવી શ્રદ્ધાપૂર્વક, સતત શિવ-નામ સ્તવતાં સ્તવતાં તે કામમાં ગુંથાઈ ગયો. કામના સાતત્ય તથા ભફીનાં તાપને લીધે તેના માથામાંથી પરસેવો નીતરવા લાગ્યો. ખેંચાયેલી ભુકુટિને લીધે કપાળમાં આડી અંકાખેલી શ્રી રેખાઓમાં એ પ્રસ્તેદજળ ભરાયું જાણે મહાદેવનું શ્રિપુંડ ન તાણું હોય !

પાસેક કલાક ધમળા ફૂંક્યા પછી રસ લેચાર થવા લાગ્યો એટલે તેને ભફીમાં જ રહેવા દઈ માધવે બીજાં ગોઠવ્યાં. તેમાં કૂણેલી માટી ભરી તથા ‘ડમી ધંટ’ વડે આકાર ઉપસાવી રસ રેડવાની ગોઠવણ કરી લીધી. પછી લાંબી સાણસી વડે ખંદખંદ ઊઠેલા રસથી છલોછલ મૂસ બહાર કાઢી અને બીબામાં રસ રેડવાની શરૂઆત કરી.

અચાનક તેનો ડાબો પગ લથડ્યો - એ પગની પાનીમાં દુકાનમાં રડયાં ખડયાં પડેલા કોઈક ખૂણિયાની ધાર પેસી ગઈ. તેના હાથમાંથી સાણસી છૂટી ગઈ. તરત જ દડો ઊછળે એમ મૂસ ઊછળી અને બીબાને અથડાઈ. તેમાંથી ધગાધગતો, ફૂંકાડા મારતો અને જવાળા કાઢતો રસ તેના પગ પર રેડાયો. એક દારણ ચીસ પાડી પગ પર તેણે હાથ દાબી દીધો. દાબતા

.... નસ ખેંચાઈ ગઈ હોય તેમ ઝાટકાભેર હાથ ઊંચો થઈ ગયો. પણ તે પહેલાં તો છેઠેળી બળી ગઈ. તીવ્રતમ અને તીક્ષણતમ વેદના અનુભવતાં એણે કૂદકો માર્યો, પણ ત્યાં સુધીમાં તો હાથ પગની ચામડી બળી ગઈ. અંદરનું માંસ શેકાઈ ગયું અને બળેલા માંસની દુર્ગિ દુકાનમાં પ્રસરી ગઈ. એક ક્ષાણ માધવની સર્વ ઈજ્જ્ઞયો બહેર મારી ગઈ. બીજુ જ ક્ષાણે હજાર હજાર વીંછીઓએ ડંખ દઈ દીધો હોય એમ એ રાડેરાડ નાખવા લાગ્યો.

લોકો દોડી આવ્યા. શું બન્યું છે તે હજુ સમજ્યા ન સમજ્યા ત્યાં તો કોઈકે બુદ્ધિને વેગળે મૂકી દુકાનમાં પડેલી પાણીની ડોલ તેના હાથ પગ પર ઢાલવી દીધી. ઘોરતમ વ્યથાથી તે આકંદ કરી ઉઠ્યો ને હાથપગને શરીરથી જુદા કરી નાખવા માગતો હોય એમ વીંગ્ઝવા લાગ્યો. દીમે દીમે એ વીંગ ઓછી થઈ અને તે બેભાન થઈ ફળી પડ્યો.

સંપૂર્ણ રૂઝ આવતાં શ્રી માસ ઉપરનો સમય થઈ ગયો. ડાબા પગની બદી અંગળીઓ નખ વગરની થઈ ગઈ. ડાબા હાથનો અંગૂઠો બાટલીના બૂધ્ય જેવો બેડોળ બની ગયો. છેઠેળીમાં ચામડી આવી પણ દંગાએલી, ખેંચાએલી, કરમાયેલી અને અસ્તવ્યસ્ત. આ સમય દરમિયાન માધવથી કામ થાય એમ તો હતું જ નહિં, એટલે લોકોના ખૂબ ધપકારવાથી રાઘવ જુદું ઘર ખાલી કરી તેની સાથે જ રહેવા માંડયું. સાથોસાથ રહેવા છતાં બંને મોટેભાગે તો પરસ્પર મૂક જ રહેતા.

સંપૂર્ણ રૂઝ આવી તે પહેલાં, અકસ્માત થવાને દોઢેક માસ વીત્યા બાદ પેલું મંદિર તૈયાર થઈ રહેવા આવ્યું એટલે એક દિવસ મુખીએ આવીને પૃથ્બી કરી, ‘પેલો ઓર્ડરનું શું કરતું છે ? જો તમારાથી ન જ થાય એમ હોય તો હું શહેરમાંથી લાવવાની વ્યવસ્થા કરું.’

માધવે હાથ-પગ સામે જોઈ નિઃશ્વાસ નાખ્યો. રાઘવે તેની સામે જોયું. પછી અટકીને કહ્યું, ‘હું થોડા દિવસમાં જ બનાવી આપીશ.’

મુખીના ગયા બાદ તેણે અભરાઈ પરથી જેવો ‘ડમી ઘંટ’ નીચે ઉતાર્યો કે તરત માધવ બોલી ઉઠ્યો, ‘એ પાછો મૂકી દે !’

‘કેમ ?’ રાઘવે સાશ્વર્ય પૂછ્યું.

‘ઘંટ તારે નથી બનાવવાનો.’

‘ત્યારે ?’

‘હજુ હાથ-પગનું ઠેકાણું તો પડે...’ રાઘવે કહ્યું.

‘એટલે ... એટલે... ?’ માધવ અધવચ બરાડી ઉઠ્યો. ‘શું હું નકામો થઈ ગયો છું ? મારો બાપ કોઈ દહાડો નકામો

નહોતો, મારો દાદો કોઈ દહાડો નકામો નહોતો, અને તે મને નકામો ધાર્યો ?’ બોલતાં બોલતાં જબરા ગુસ્સાથી તે ઊભો થવા ગયો. પણ પગમાં વેદના થઈ આવી અને તે ઘસડાઈ પડ્યો. વેદના ઓછી થતાં બબડવા માડયું. હું નકામો નથી થઈ ગયો - હજુ લહ જેવો છું. તારે જુદા રહેવા ચાલ્યા જવું હોય તો ચાલ્યો જજે, હું મરી નથી જવાનો ! સો ઘંટ પૂર્ણ કરીશ, પછી મરી જઈશ. મરી જઈશ, પણ પછી મરી જઈશ - સો ઘંટ પૂર્ણ કર્યા પછી, તે પહેલાં નહિં, તે પહેલાં નહિં.’

રાઘવને કશું જ ન સમજાયું. બીતાં બીતાં તે બોલ્યો, ‘મેં તમને નકામા કર્યાં કહ્યા છે !’

‘ત્યારે શું કહ્યું ? હાથપગનું તો ઠેકાણું તો પડે, એટલે ? એક જરા દાઝવાથી શું હું નકામો થઈ ગયો ? ના, હજુ બીજા સો ઘંટ બનાવવાની તાકાત મારામાં છે, સમજ્યો ? આ તો મહાદેવ મારી કસોટી કરે છે, પણ એ કસોટીમાંથી હું પાર પડીશ જ. મહાદેવ ! મહાદેવ ! બાળવો જ હતો તો મારી છાતી બાળી નાખવી હતી, મારું માથું બાળી નાખવું હતું, મારા હાથપગ કેમ ખેરવી નાખ્યા ?’ બોલતાં બોલતાં માધવ કોથળામાં મોં ઘાલી રડવા લાગ્યો. વચ્ચે વચ્ચે શ્રુટક શણ્ટો નીકળતા હતા : ‘ના... ના... હું નહિં બનાવવા દઉં... હું જ બનાવીશ.’

રાઘવ હતપ્રભ, હતબુદ્ધ શો ચૂપચાપ બેસી રહ્યો. ઘણો વખત વીત્યા બાદ પૂછ્યું, ‘ભલે એમ; પણ બનાવશો ક્યારે ?’

‘આ મટી જશે ત્યારે.’

‘પણ તે પહેલાં તો મંદિરમાં ઘંટની જરૂર પડશે. મંદિરવાળા તમારા મટી જવાની રાહ જોવાના છે ?’

આ સાંભળી માધવે એવી દીન અને અસહાય નજરે ચોપાસ જોયું કે રાઘવ છળી પડ્યો. તેને ક્ષાણભર લાગી ગર્યું કે માધવમાં કોઈક વિચિત્રતાએ પ્રવેશ કર્યો છે. તેને માધવ પર જરા ચીડ ચડી, પણ તે દાખી કહ્યું, ‘તમને વાંધો શો છે ?’ અત્યારે આપણાને પૈસાની જરૂર છે ને એવે વખતે આવો સોઢો જવા દેવો એ સારું કહેવાય ?’

માધવ અનુતર રહ્યો. તેની આંખોનો ભાવ લગભગ શૂન્ય બની ગયો. ત્યાર પછી રાઘવે કામ શરૂ કર્યું છતાં તેણે મૌન ન તોડ્યું. રાઘવે આઠ-દસ દિવસમાં બદી વસ્તુઓ તૈયાર કરી નાખી અને મુખી તે લઈ પણ ગયો. આ બદી સમય દરમિયાન માધવના દિલે પણાડો પર પણાડો ખાદી, અમળાટ પર અમળાટ અનુભવ્યો.

મંદિરની પ્રતિષ્ઠા થઈ ત્યારે ગામ જાણે હેલે ચડ્યું. ગામ

સાવ નાનું હોવાથી મંત્રોચ્ચારના ધવનિ સાથે ઘંટના રણકાર પણ ખૂણે ખૂણે સંભળતા હતા. ઘંટના અવાજ સાંભળી માધવનો આત્મા વળ ખાઈ ગયો. પ્રતિષ્ઠાના ઉત્સવ દરમિયાન તેને પોતાની આખી કિંદગી કષ્ટપૂર્ણ, નિરાશાપૂર્ણ ભાસી.

જ્ર આવી અને તે હરતો ફરતો થયો. ચલાય એવું થયું એટલે ધીમે ધીમે કરતાં તે પેલા મંદિરમાં ગયો અને ઘંટ સામે તાકી રહ્યો. ત્યાર પછી થોડા દિવસો માટે તેનો આ જ કાર્યક્રમ બની રહ્યો : મંદિરમાં જરૂર, ઘંટ સામે જોઈ રહેવું, ઘંટ વગાડવો નહિં, મૂર્તિને નમન કરવું અને પાછા ચાલ્યા આવવું. ધીમે ધીમે એ પણ ઓછું કરી નાખ્યું અને દુકાનની બહાર પણ નીકળવાનું બંધ કર્યું. કાં તો સૂમસામ બેસી રહેતો, કાં તો સૂમસામ સૂર્ય રહેતો.

માધવ એકલો પડી ગયો. ધીમે ધીમે તેનું શરીર ગળતું ગયું. તેનું દિલ પણ ઉદાસ બની ગયું. જાણે મહાદેવે તેની સમગ્ર સમૃદ્ધિ અને સિદ્ધિ લૂંટી લીધી ન હોય ? અગમ્ય અદમ્ય નિરાશાથી તેનું હૃદય ફાટું ફાટું થવા લાગ્યું. એ ધોર નિરાશામાંથી અચાનક એક પ્રખર, પ્રયંક અને આખરનો હોય એવો નિરાધાર જાગ્યો : હું ઘંટ બનાવીશ, બનાવીશ અને બનાવીશ જ.

લથડતી કાચાએ, લથડતી શક્તિએ અને લથડતા જુવે ઓચ પીસી તેણે કામ શર કર્યું. ધીમે ધીમે, તૂટતા દમને વારંવાર સાંધી, હંફંતી છાતીને વારંવાર આરામ આપી, અદીઠ શ્રદ્ધાના બળ તેણે છેવટે ઘંટ બનાવ્યો પણ ખરો, ઘર્યો પણ ખરો, પોલીશ પણ કર્યો અને ઉપર કોતરણી પણ કરી, પછી જાણે સર્વ ચેતના હણાઈ ગઈ હોય એમ ટળી પડ્યો - કામ શર કર્યાને દસમે દિવસે. હજુ તો આ નવ્યાણુમો ઘંટ હતો. સોમો તો બાકી જ હતો.

અત્યાર સુધી તો થોડું થોડું અનાજ લાવી તેણે જેમ તેમ નિભાવ્યે રાખ્યું પણ હવે એ સાવ ખતમ થઈ ગયું. પાગલ અને ભિત્ત અવસ્થામાં તે અડધો દિવસ પડ્યો રહ્યો, પછી રાધવને બોલાવ્યો. પ્રથમ તો રાધવે આનાકાની કરી, પરંતુ જ્યારે જાણ્યું કે તેનો બાપ લાંબો થઈને સૂતો છે ને લાંબા પડી રહેવાની જ સ્થિતિ આવી ગઈ છે ત્યારે આવ્યો. તેને તો એમ જ હતું કે જેવો તે જશે કે માધવ ગાળો ભાંડશે ને વળી પાછી તકરાર કરશે. પણ એને બદલે બીજું જ બન્યું. પ્રથમ તો માધવ તેની સામે અનિમેષ તાકી રહ્યો. પછી બેળોબેલ બબડ્યો : ‘બો, આ મારો નવ્યાણુમો ઘંટ’ તેની બોલવાની ઢબથી રાધવ બેછદ મૂંગુવણમાં પડ્યો.

‘એને પેલા કડામાં લટકાવ.’

રાધવ વિમૂઢની જેમ, મૂર્ખની જેમ, કંઈ પણ સમજ્યા વગર, સચિંત તાકતો બેસી રહ્યો. આ જોઈ માધવના મુખ પર અમાનુષી દીનતા પ્રસરી ગઈ. મરહિયા ઈશારતો દ્વારા તેણે પોતાની ઈચ્છા ફરી પ્રદર્શિત કરી. આ વખતે રાધવે યંત્રવત્ ઘંટ લટકાવી દીધો.

માધવે ફરી ઈશારત કરી : ‘વગાડ !’

રાધવથી એની પણ ના ન પડાઈ.

માધવે વળી ઈશારતથી તેને પાસે બોલાવ્યો અને તેના કાન છેક પાસે લાવી પોતાના હોઠ ફફડાવ્યા, ‘જો ! જો ! આ મારું મંદિર છે.’

રાધવે જોયું : માધવની ધૂમરધૂમર ફરતી આંખોમાં ચોખ્યો ઉંમાદ વરત્તાં હતો. એ આંખોમાં જાણે અતિશય ભાર વધી ગયો હોય એમ માધવે તેને બંધ કરી. રાધવ ત૊ંડી ગભરામણ અનુભવતો બેસી રહ્યો. અડધો એક કલાક થયો હશે એટલામાં તેણે પેલા મુખીને ત્વાંથી જતા જોયો. તેણે એને બોલાવ્યો અને માધવની હાલત અંગે બધી વાત ધીમે અવાજે કહી. પછી ઉમેર્યું, ‘મને લાગે છે કે તેમનું મગજ ખસી ગયું છે. નવ્યાણુમો ઘંટ ને સોમો ઘંટ ને એવું બધું લખ્યા કરે છે.’

મુખીને તરત તો કંઈ ખ્યાલ ન આવ્યો, પણ પછી માધવની મનની સ્થિતિ પામી ગયો. તરત તેના મુખમાંથી ઉદ્ગાર સરી પડ્યો : ‘અરે !’

‘કેમ ?’ રાધવે પૂછ્યું.

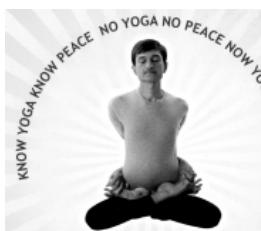
મુખીએ માધવ સાથે થયેલી વાત રાધવને કહી અને જણાયું, ‘મેં તો હસતાં હસતાં જ કહેલું, પણ આ તો સાચું માની બેઠો છે’

હવે રાધવને માધવનું મન કંઈક સમજાવા લાગ્યું. તેણે કહ્યું, ‘પણ તેમણે તમારી વાત સાવ સાચી કેવી રીતે માની લીધી એ નથી સમજાતું. બધા જ ઘંટ મંદિરમાં લટક્યા હોય એવું ઓછું જ બને ? કોઈ નિશાળમાં લટકતો હોય, કોઈ કચેરીમાં લટકતો હોય એમ પણ બને ?’

મુખી કંઈક જવાબ વાળવા ગયો પણ ત્યાં તો અચાનક માધવે આંખ ખોલી, ત૊ભડક થઈ ગયો અને પેલા ઘંટ તરક્ક હાથ લાંબા-ટૂંકા કરી કોળ જાણે કર્દ શક્તિના ઓથારે ગજુ તિછ્યો, ‘હું મારું દેવું પૂરું કરીશ. ઓ મહાદેવ ! આવતો જન્મ મને ફરીથી કંસારાનો જ –’

બસ ત્યાં તેણે ડચ્કું ખાદું અને પછાડ ખાદી. તેનો સોમો ઘંટ મૃત્યુઘંટ વાગી ચૂક્યો.

- પ્રસ્તુતિ : તુલસી કંસારા-અમદાવાદ



Know Yoga Know Peace
No Yoga No Peace
Now Yoga Now Peace
યોગાચાર્ય અને બેલેન્સ થેરાપીસ્ટ
દિલીપ ધોળકિયા (મો) ૯૮૮૮૮૮૭૯૬૨૭
www.yogacharyadilip.com

અથ યોગાનુશાસનમ ॥ (સમાધિપાદ-૧)

હવે યોગવિદ્યા વિશે આરંભ કરીએ ભગવાન પતંજલિએ (૧૮૬) યોગસૂત્રોમાં આખું યોગવિજ્ઞાન માનવજાતના કલ્યાણ માટે આપેલું છે.

જરૂર છે ફક્ત તેને સારી રીતે સમજવાની અને જીવનમાં અનુભવવાની.

ચાર અધ્યાય :

સમાધિપાદ-૫૧ સૂત્રો,

સાધનપાદ-૫૫ સૂત્રો,

વિભૂતિપાદ-૫૬ સૂત્રો,

કૈવલ્યપાદ-૩૪ સૂત્રો,

કુલ ટોટલ-૧૮૬ સૂત્રો.

ભગવાન પતંજલિ પ્રણ વિદ્યાના આચાર્ય હોવા છતાં તેમની સૌથી વધુ મહત્વાની યોગાચાર્ય તરીકે યોગસૂત્રોના રચયિતા તરીકે છે.

પતંજલિના યોગસૂત્ર પર ચર્ચા કરતા પહેલા એક વાત ખાસ સમજવી પડશે કે યોગ કોઈ ધર્મ નથી. ખાસ દ્યાનમાં રહે કે યોગ કોઈ વિશેષ સંપ્રદાય કે ધર્મ સાથે જેમ કે હિંદુ, બોધ્ય, જૈન, ઈસાઈ, મુસ્લિમ કે પારસી સંપ્રદાય સાથે જોડાયેલો નથી. યોગ એક શુદ્ધ વિજ્ઞાન છે. ગણિત, ફિઝિક્સ કે કેમેસ્ટ્રીની જેમ ફિઝિક્સ કે ગણિત કોઈ સંપ્રદાય - ધર્મ સાથે જોડાયેલો નથી. એ સંયોગપૂર્ણ ઘટના છે કે યોગની ખોજ હિંદુઓએ કરી પણ તેનાથી એવું સાબિત ન થાય કે તે હિંદુઓ માટે જ છે. યોગ એક શુદ્ધ વિજ્ઞાન છે. પારસી પણ યોગી થઈ શકે, મુસ્લિમ અને જૈન પણ યોગી થઈ શકે. જ્યારે યોગના વિજ્ઞાનની વાત કરીએ ત્યારે પતંજલિનું આ ક્ષેત્રમાં સૌથી મોટું નામ છે. પતંજલિ સાથે કોઈની પણ તુલના ન થઈ શકે. ધર્મને પહેલી વાર વિજ્ઞાન સુધી લઈ ગયા હોય તો તે માત્ર પતંજલિ જ છે.

દેશેક ધર્મમાં વિજ્ઞાસની વાત આવશે. બધા જ ધર્મને પોતપોતાના વિજ્ઞાસો છે. યોગ જ એક એવું વિજ્ઞાન છે જે તમને યોગ પર વિજ્ઞાસ કરવાનું નથી. યોગ કહે છે અનુભવ કરો. જેમ વિજ્ઞાન કહે છે પ્રયોગ કરો તેમ યોગ કહે છે

અનુભવ કરો. પ્રયોગ અને અનુભવ બંને એક જ વાત છે. બંનેની દિશા અલગ છે. પ્રયોગનો અર્થ છે બહાર કંઈક કરવું અને અનુભવ એક આંતરિક પ્રયોગ છે.

વિજ્ઞાન કહે છે વિજ્ઞાસ ન કરો દરેક વાત પર શંકા કરો, પણ સાથે સાથે એ પણ દ્યાન રહે કે અવિજ્ઞાસ પણ ન કરો. કારણકે અવિજ્ઞાસ પણ એક રીતનો વિજ્ઞાસ જ છે. આસ્તિક અને નાસ્તિક બંને વિજ્ઞાસી જ છે. વિજ્ઞાસ વિજ્ઞાનની દિશા નથી વિજ્ઞાન કહે છે કે પ્રયોગ કરો, યોગ કહે છે અનુભવ કરો.

યોગ અસ્તિત્વ છે, અનુભવજ્ઞય છે અને પ્રાયોગિક છે. તેમાં કોઈ વિજ્ઞાસની આવશ્યકતા નથી ફક્ત પ્રયોગ કરવાનું સાહસ જોઈએ. પણ અત્યારના સમયમાં આની જ મોટી ખોટ છે. વિજ્ઞાસ સરળ છે, સહેલો છે કારણ તમારે કંઈ જ કરવું પડતું નથી. યોગ વિજ્ઞાસ નથી અને એટલા માટે જ તે અધરો છે. ખૂબ અધરો છે ઘણી વાર તો એવું લાગે કે અસાંભવ ફરજ છે. યોગ પોતાની જાત પર કરવાનો પ્રયોગ છે. તમે કોઈ વિજ્ઞાસ દ્વારા સત્ય સુધી નહિ પહોંચી શકો. અનુભવ દ્વારા, પોતાની જાત પરના પ્રયોગ દ્વારા જરૂર પહોંચી શકશો, અનુભવ કરવા માટે, પ્રયોગ કરવા માટે તમારે જડમૂળથી બદલાવું પડશે, રૂપાંતરિત થવું પડશે. તમારો દષ્ટિકોણ, તમારી જીવનશૈલી, તમારું મન, તમારું ચિત્ત તમારે નાચ કરી દેવું પડશે એન નવું સર્જન કરવું પડશે ત્યારે જ તે નવા સર્જનની સાથે તમે યોગને થાર્થ રૂપમાં સમજી શકશો.

યોગ મૃત્યુ પણ છે અને નવજીવન પણ છે. હાલ તમે જે છો તેને તો મરવું જ પડશે. જૂનું મરશો તો જ નવું સર્જન થશે. કારણ નવું તો તમારામાં જ છે ! તમારામાં જ છૂપાયેલું છે. તમે ફક્ત બીજ છો અને બીજને તો પૃથ્વીમાં ધરબાવું જ પડે. બીજને તો નાચ થવું પડે અને ત્યારે જ બીજમાંથી નવું સર્જન શક્ય બને. યોગ કોઈ એવી વસ્તુ નથી કે જેના વિશે તમે વિચાર કરો. અને ફક્ત વિચારવાથી કંઈ પણ નહિ થાય. વિચારો તો તમારા મગજમાં ચાલતા જ રહે છે. વિચારો કંઈ તમારા અસ્તિત્વના મૂળમાં નથી હોતા, વિચારો તમારી સમગ્રતા નથી. વિચાર તો માત્ર એક ભાગ છે, કામચલાંદી ભાગ, વિચારને પ્રશિક્ષિત કરી શકાય છે તમે તર્ક પૂર્ણ વિચાર કરી શકો છો. ચુક્કિતપૂર્વક વિચારી શકો છો. પણ તમારું હૃદય તો એવું ને એવું જ હશે. તમારું હૃદય સૌથી ઊંડાણવાળું કેન્દ્ર છે. મસ્તિષ્ઠ તો તેની શાખા છે. તમે મસ્તિષ્ઠ વગર તો જીવી શકો પણ હૃદય વગર નહિ. તમારું મન આદારભૂત તત્ત્વ નથી એટલે પતંજલિ સાથે તમે ફક્ત ચિંતન મનન ન કરો.

જેમ ગણિતનો નિયમ છે બે અને બે ચાર જ થાય.

પાણીને ૧૦૦ ડિગ્રી ઉપર ગરમ કરો તો પાણીની વરાળ જ થાય. તેમાં કોઈ વિશ્વાસ કરવાની જરૂર નથી. બસ તેમ જ પતંજલિના નિયમોને, સૂત્રોને અનુસરો. એને જાણો. જેને તમે ફક્ત અનુભવ કરીને જ જાણી શકો, વિચાર કરીને નહિ જાણી શકો.

પતંજલિ બેભોડ છે. પતંજલિ જેવો કોઈ થયો નથી અને કદાચ થશે પણ નહિ. પતંજલિ કાચ્યની ભાષામાં, સૌંદર્યની ભાષામાં વાત નથી કરતા. તે તો ગાહિતની ભાષામાં જ વાતો કરે છે, વિજ્ઞાનની ભાષામાં જ વાત કરે છે. યોગસૂત્રોનો આધારે લઈને ચાલો તો જરૂર તમે શિખર સુધી પહોંચી જશો.

પતંજલિ કોઈ ચિંતક નથી પતંજલિ કોઈ કાચ્યનિક જગતના દાર્શનિક નથી પતંજલિ એકદમ વ્યાવહારિક છે, વૈજ્ઞાનિક છે. પતંજલિ સત્યની બાબતમાં વિચારતા નથી તે તો બસ તૈયારી કરાવે છે કે સત્યને, યોગને કેવી રીતે ગ્રહણ કરવો. યોગના ગ્રાહક કેવી રીતે થવું તે શીખવે છે.

સત્યની બાબતમાં, યોગની બાબતમાં, વિચારવું-વાંચવું ઠીક છે મહત્વનું નહિ. ખરેખર તો સત્યમય, યોગમય જીવન જીવી શક્યા જેટલું સત્ય વિશે, યોગ વિશે, વિચારશો તેટલા જ તમે તેનાથી દૂર થતા જશો. સત્ય બાબત વિચારવું તે ભટકવા જેવું છે. સત્ય વિશે વિચારવું એવી બાબત છે. જેમ આકાશમાં વાદળા આમ તેમ ભટકે છે જેવા તમે.

યોગાસનો (આસનો)

પીઠ પર કરવાના આસનો : પીઠ પર કરવાના દરેક આસનમાં ‘સ્થિતિમાં આવવું’ એટલે. બંને પગ નજુક અને બંને હાથ શરીરની નજુક. હથેળી જમીન ઉપર. દરેક આસનમાં શરૂઆતમાં પંદરથી વીસ સેકન્ડ રોકાવું અભ્યાસ વધતા શ્રીસથી સાઈટ સેકન્ડ રોકાવું. પાછા આવીને રીલેક્ષ થવું ખૂબ જરૂરી છે. ઊંડા શ્વાસના બે-એણ રાઉન્ડ કરવાથી થાક દૂર થશે અને પછીથી જ બીજુ આસન કરવું. જેઓને બંને પગથી આસન કરવું અઘવું લાગતું હોય તેઓ શરૂઆતમાં એક-એક પગેથી પણ કરી શકે છે.

૧. ઉત્તાનપાદાસન : સ્થિતિમાં આવી બંને પગ એક સાથે ર૪૦° સુધી દીરે દીરે લઈ જવા. શ્રીસથી સાઈટ સેકન્ડ રોકાવું અને દીરે દીરે પગને પાછા લાવવા. પાછા આવીને તુરત રીલેક્ષ થવું.

લાભ : પેટના સ્નાયુઓ મજબૂત થાય છે, પેટના અંગોને મસાજ થાય છે, જછરાઝન તેજ થાય છે. પેટ, કમર, નિતંબની ચરબી દૂર થાય છે. શ્રીઓની માસિક સંબંધી તકલીફોમાં ફાયદો થાય છે.



સાવધાની : પેટમાં અલ્સર, લમ્બર સ્પોન્ડીલાઇટીસની તકલીફ હોય તેઓ ખૂબ સાવધાનીથી કરે.

શરૂઆતમાં પહેલા દિવસે એકવાર કરવું પછીથી દર ત્રીજા દિવસે એક એક વાર વધારતા જઈ આ આસન દસ વાર કરવાથી ઉપરના લાભ જે લખેલા છે તે ખૂબ જલ્દીથી અને વધારે પ્રમાણમાં થાય.

૨. અર્દ હલાસન : સ્થિતિમાં આવી બંને પગ એક સાથે દીરે દીરે ૧૦ સુધી લઈ જવા. શ્રીસથી સાઈટ સેકન્ડ રોકાવું. દીરે દીરે પાછા આવવું. પાછા આવતી વખતે પગને પાડવા નહિ. ગોઠણમાંથી વાળવા નહિ. રીલેક્ષ...

લાભ : ઉત્તાનપાદાસનથી થતા બદા લાભો ઉપરાંત પિંચોટી (નાભી) ખસી જતી હોય તેના માટે ખૂબ જ ઉત્તમ આસન છે. પ્રણથી પાંચ વાર આ આસન કરવાથી નાલિ તેના સ્થાને આવી જાય છે.



રાજેન્ડ્ર કાંતિલાલ સોની
મો. 98250 18318

ઘવલ રાજેન્ડ્ર સોની
મો. 94260 77571



ગ્રહોના નંગા
ગ્રહોના નંગાની વીંટી
તથા સોના ચાંદીના દાગીના
ઓર્ડર મુજબ બનાવી આપવામાં આવશે

ઘવલ જ્વેલર્સ

14, ચાંલા ઓળ, માણોકચોક, અમદાવાદ-380 001
ફોન : 079-2214 4008



S.K. TOURISM

"Life is a Journey; we're just along for the ride with Smile"

A Leading Tour & Travel Management Company of India

Domestic & International Tour Packages

**Domestic & International Air Tickets,
Hotel Booking & Car Rental Service**

Service Provider for Corporate Groups, Trade Fairs & Events

Consultancy Services For Passport, Visa & Immigration



S.K. TOURISM

Kansara Bazaar Ring Road, Bhuj - Kutch. (Gujarat) India

Ph: +91 2832 - 654495 • 251424

Mo: +91 98258 31085 • 96622 51424

E: sktourism@in.com • ask@sktourism.info

W: www.sktourism.info • www.explorethekutch.com

ISBN: 99-257-37557